

سنگ چینه نگاری یا لیتواستراتیگرافی

Lithostratigraphy

(رشته چینه نگاری و دیرینه شناسی)

دکتر رحیم شعبانیاں

۱۳۹۴

پیشگفتار

راهنمای مطالعه

هدف های کلی کتاب

فصل یک: چینه شناسی، کلیات و مفاهیم

هدف کلی:

هدف رفتاری:

۱-۱- کلیات چینه شناسی

۱-۲- ویژگی واحدهای چینه شناسی

۱-۳- لیتواستراتیگرافی و قوانین مهم چینه شناسی

۱-۴- لیتواستراتیگرافی و قوانین مهم زمین شناسی

۱-۵- رابطه بین چینه شناسی و سایر شاخه های زمین شناسی

۱-۶- میخ طلایی در تعیین مرز واحدهای سنگ چینه ای

سوالات تستی

سوالات تشریحی

فصل دوم: ناپیوستگی ها

هدف کلی:

هدف رفتاری:

۲-۱- کلیات

۲-۲- انواع مختلف ناپیوستگی

۲-۳- شواهد تشخیص ناپیوستگی در صحرا

۲-۴- چگونگی روابط بین طبقات در ناپیوستگی ها در مطالعات لرزه ای

۲-۵- چگونگی تشخیص حوادث کوهزایی و خشکی زایی در صحرا

۲-۶- روابط بین رخساره ها و کوهزایی

سوالات تستی

سوالات تشریحی

فصل سوم: لایه بندی و ساختمان های رسوبی

هدف کلی:

هدف رفتاری:

۳-۱- کلیات

۳-۲- چگونگی شکل گیری لایه ها

۳-۳- طبقات و ساختمان های رسوبی

۳-۴- ساخت های همزمان با رسوبگذاری یا اولیه

۳-۵- ساختمان های رسوبی اندکی بعد از رسوبگذاری

۳-۶- ساختمان های بعد از رسوبگذاری یا ثانویه

۳-۷- کاربرد ساخت های رسوبی

۳-۸- شرح تعدادی از ساخت های رسوبی

۳-۸-۱- فلوت مارک

۳-۸-۲- گروکاست

۳-۸-۳- تول مارک ها

۳-۸-۴- اسکور مارک

۳-۸-۵- سواش مارک

۳-۸-۶- کانال

۳-۸-۷- دانه بندی تدریجی

۳-۸-۸- چینه بندی مورب

۳-۸-۹- ریپل مارک

۳-۸-۱۰- طبقه بندی مورب پشته ای

۳-۸-۱۱- ساخت بشقابی

۳-۸-۱۲- ترگ های گلی

۳-۸-۱۳- هارد گراند یا سخت زمین ها

۳-۸-۱۴- ساخت چشم پرنده ای

۳-۸-۱۵- فابریک ژئوپتال

۳-۸-۱۶- ساخت تی پی

۳-۸-۱۷- تپه های گلی

۳-۸-۱۸- استروماتاکتیس

۳-۸-۱۹- ساخت های بیوژنتیک

۳-۸-۲۰- استیلولیت

۳-۸-۲۱- نودل های دیاژنتیکی

سوالات تستی

سوالات تشریحی

فصل چهارم: لیتواستراتیگرافی و قوانین آن

هدف کلی:

هدف رفتاری:

۴-۱- کلیات

۴-۲- چگونگی معرفی یک واحد سنگ چینه ای

۴-۳- انواع زیر واحد های سنگ چینه ای

۴-۳-۱- سازند

۴-۳-۲- عضو

۴-۳-۳- طبقه

۴-۳-۴- گرو

۴-۳-۵- جریان

۴-۴- واحد های غیر رسمی

۴-۴-۱- لیتوزون

۴-۴-۲- افق سنگی

۴-۴-۳- سری

۴-۴-۴- ریف

۴-۴-۵- زبانه و عدسی

۴-۵- ویژگی ها و قوانین مربوط به واحد های سنگ چینه ای

۴-۶- برش الگو و دیگر برش های مرجع واحدهای سنگ چینه ای

۴-۷- نامگذاری واحد های سنگ چینه ای

۴-۸- مرز واحد های سنگ چینه ای

۴-۹- رابطه بین واحدهای سنگ چینه ای و دیگر واحد های چینه شناسی

۴-۱۰- استفاده از عبارات سنگ شناختی در چینه شناسی سنگی

۴-۱۰-۱- طبقات قرمز یا سری قرمز

- ۴-۱۰-۲-آمیزه رنگین
- ۴-۱۰-۳-آمیزه افیولیتی
- ۴-۱۰-۴-توریدایت ها
- ۴-۱۰-۵-الیستولیت ها
- ۴-۱۰-۶-رخساره های آواری
- ۴-۱۰-۶-۱-فلیش ها
- ۴-۱۰-۶-۲-مولاس ها
- ۴-۱۰-۶-۳-آرکوز های تکتونیکی
- ۴-۱۰-۷-دیپیر
- ۴-۱۰-۸-سیکلوتم
- ۴-۱۰-۹-کارست و سطوح انحلالی
- ۴-۱۰-۱۰-طبقات گلوکونیت دار
- ۴-۱۰-۱۱-طبقات متراکم
- ۴-۱۰-۱۲-ریزش و لغزش
- ۴-۱۰-۱۳-جریان های گلی
- ۴-۱۰-۱۴-بوکسیت و لاتریت
- ۴-۱۰-۱۵-طبقات فسفاتی
- ۴-۱۰-۱۶-پالئوسول
- ۴-۱۰-۱۷-سازند آهن نواری
- ۴-۱۰-۱۸-شیل های نفتی
- ۴-۱۰-۱۹-شیل های سیاه

سوالات تستی

سوالات تشریحی

فصل پنجم: محیط های رسوبی

هدف کلی:

هدف رفتاری:

۵-۱- کلیات

۵-۲- محیط رسوبی قاره ای یا غیر دریایی

۵-۲-۱- مخروط افکنه

۵-۲-۲- رودخانه و شکل های مختلف آن

۵-۲-۳- محیط های بیابانی

۵-۲-۴- محیط یخچالی

۵-۲-۵- محیط دریاچه ای

۵-۲-۶- محیط مردابی

۵-۳-۳- محیط های حدواسط

۵-۳-۱- محیط دلتایی

۵-۳-۲- محیط خلیج دهانه ای

۵-۳-۳- محیط دریایی - ساحلی

۵-۴-۴- محیط دریایی

۵-۴-۱- محیط جذر ومدی

۵-۴-۲- محیط جزایر سدی

۵-۴-۳- محیط دریایی کم عمق با نهشته های آواری

۵-۴-۴- محیط دریایی کم عمق کربناته

۵-۵-۵- نهشته های دریایی عمیق

۵-۵-۱- نهشته های توریدایتی

۵-۵-۲- نهشته های جریان خرده دار

۵-۶-۶- محیط های رسوبی دریای عمیق

۵-۶-۱- نهشته های مناطق عمیق دریایی

۵-۷- ریف ها

۵-۸-

سوالات تستی

سوالات تشریحی

فصل ششم: نمودارها، نقشه های چینه شناسی و روش مطالعه صحرایی

هدف کلی:

هدف رفتاری:

۶-۱- تطابق چینه شناسی

۶-۲- نمودارها و نقشه ها در چینه شناسی

۶-۳- روش های مطالعه چینه شناسی

۶-۳-۱-روش مطالعه صحرائی

۶-۳-۲-روش نمونه برداری

۶-۳-۳-روش تعیین ضخامت واقعی لایه ها

سوالات تستی

سوالات تشریحی

منابع:

پیشگفتار

خداوند بزرگ را سپاس می گویم که مرا یاری فرمود تا در راستای تحقق آرمان های والای کشور اسلامی خود گام برداشته و کتاب سنگ چینه نگاری یا لیتواستراتیگرافی که از دروس بنیادی رشته چینه نگاری و دیرینه شناسی است، را به رشته تحریر در آورم. لیتواستراتیگرافی بخشی از علوم زمین و چینه شناسی است که به مطالعه سنگ ها، رسوبات، ساخت های رسوبی، ناپیوستگی ها و دلایل ایجاد آنها، ارتباط فضایی بین واحدهای سازند پوسته زمین و اهمیت آنها در تعیین محیط رسوبی و تقسیم بندی بخش های سازنده پوسته زمین به واحدهای معنی دار بنام واحدهای چینه شناسی سنگی می باشد.

کتاب حاضر درشش فصل تهیه و تنظیم شده است. فصل اول کتاب درباره تاریخچه مطالعات چینه شناسی، کلیات چینه شناسی، ویژگی واحدهای چینه شناسی، لیتواستراتیگرافی و قوانین مهم چینه شناسی و قوانین مهم زمین شناسی، رابطه بین چینه شناسی و سایر شاخه های زمین شناسی و توضیح مهمترین واحدهای چینه شناسی می باشد. فصل دوم کتاب در ارتباط با انواع ناپیوستگی ها، چگونگی شناسایی آنها و حوادث خشکی زایی و کوهزایی و نبوده های چینه شناسی مهم درچینه شناسی ایران است. فصل سوم کتاب درارتباط با ساخت های رسوبی بوده و شماری از مهمترین ساخت های رسوبی و اهمیت آنها در مطالعات چینه شناسی مورد بررسی قرار گرفته است. فصل چهارم کتاب در ارتباط با واحدهای سنگ چینه ای رسمی و غیر رسمی، چگونگی تعریف و نامگذاری آنها و قوانین مربوطه و همچنین معرفی عبارت های سنگی که در چینه شناسی سنگی اهمیت دارند، می پردازد. در فصل پنجم کتاب با محیط های رسوبی، تقسیم بندی محیط ها و معرفی رخساره آنها اشاره شده است. آخرین فصل کتاب درارتباط با انواع نقشه ها و نمودارها در چینه شناسی، چگونگی انجام عملیات صحرائی و تطابق بحث می کند.

بدیهی است با همه سعی و تلاشی که برای ارائه و چاپ هرچه کامل تر و بی نقص تر این کتاب شده است، این اثرعاری از نقص و ایراد های علمی نمی تواند باشد. لذا نویسنده ازتمامی اساتید و صاحب نظران ارجمند

علوم زمین و چینه شناسان محترم انتظار دارد که با نظرات، پیشنهادات و راهنمایی های سودمند و مفیدشان مرا در اصلاح و بهبود مطالب کتاب یاری نمایند.

در اینجا وظیفه خود می دانم از مسئولین محترم تدوین و انتشارات دانشگاه پیام نور تشکر و سپاسگزاری نمایم. هم چنین از همه کسانی که در بهبود و اصلاح کتاب مرا یاری نموده اند کمال قدردانی را دارم.

دکتر رحیم شعبانیان

راهنمای مطالعه

کتابی را که هم اکنون در پیش رو دارید و آماده مطالعه و فراگیری مطالب آن هستید، کتاب سنگ چینه نگاری یا لیتواستراتیگرافی می باشد که برای دانشجویان کارشناسی ارشد زمین شناسی با گرایش چینه نگاری (چینه شناسی) و دیرینه شناسی تهیه و تدوین شده است. با توجه به نظام آموزشی دانشگاه پیام نور، تلاش شده است تا حتی المقدور این کتاب به شکل خود آموز طراحی و تدوین گردد. به همین منظور لازم است در فراگیری آن به نکاتی که در کتاب های خود آموز مورد نظر می باشد دقت شده و براساس آن فرا گرفته شود. بنابراین توجه شما دانشجویان گرامی قبل از آغاز مطالعه فصل های مختلف این کتاب، به مطالب زیر جلب شود:

- ۱- سنگ چینه نگاری از مقوله های علمی چینه شناسی و زمین شناسی است که ترکیبی از جنبه های محفوظاتی و فهمیدنی است که جنبه محفوظاتی آن بیشتر می باشد. لذا ممارست در مطالعه و مرور مطالب آن و تکرار نام ها و مفاهیم ضروری و مورد تاکید می باشد.
- ۲- در آغاز مطالعه کتاب لازم است هدف های آموزشی کلی کتاب را مورد مطالعه قرار داده تا به کلیاتی از محتوی کتاب دست یابید.
- ۳- پس از مطالعه هدف های کلی، مطالعه فصل های این کتاب را از اولین فصل آغاز نمایید. فصل های این کتاب را که همانطور تدوین شده است، مطالعه کنید.
- ۴- در ابتدای هر فصل هدف های آموزشی فصل مربوطه آورده شده است. با مطالعه این هدف ها، شما دانشجویان با محتوی فصل آشنا می شوید. بنابراین در هنگام فصل به نکات مهم و هدف مند فصل دقت و توجه بیشتری خواهید نمود.
- ۵- سپس مطالعه فصل را آغاز نمایید. توجه داشته باشید، از آنجایی که جنبه های حفظی این کتاب بیشتر از جنبه های مفهومی آن می باشد، لازم است در هر فصل مطالب را قسمت قسمت مرور کرده و برای خود تکرار نمایید.

- ۶- پس از مطالعه هر فصل سعی کنید فهرست وار مطالب فرا گرفته شده را یادآوری نموده و به سوالات بخش خود آزمایی آن فصل پاسخ دهید. در صورت اشتباه بودن هر پاسخ، قسمت های مربوط به آن پاسخ از متن کتاب را مجددا مطالعه نمایید.
- ۷- پس از مطالعه هر فصل و پاسخ به سوالات خود آزمایی ها به فصل بعدی مراجعه کنید. سعی کنید پس از اطمینان خاطر از فراگیری هر فصل به فصل بعدی مراجعه کنید.
- ۸- در صورتی که نسبت به بعضی مطالب دچار ابهام یا اشکال باشید، آنها را یادداشت نمایید و در کلاس های رفع اشکال گروهی با استاد خود در میان بگذارید.
- ۹- امید است با توجه به راهنمای مطالعه وسعی و تلاشی که خواهید نمود در یادگیری مطالب این کتاب و دست یابی به هدف های آموزشی آن موفق باشید.

هدف های آموزشی کتاب:

هدف نهایی:

هدف نهایی این مجموعه، آشنایی دانشجویان کارشناسی ارشد رشته چینه نگاری و دیرینه شناسی با اصول و مفاهیم چینه شناسی، چینه شناسی سنگی، ساخت های رسوبی و تطابق است.

هدف های مرحله ای:

برای دست یابی به هدف نهایی کتاب، دانشجو پس از مطالعه هر قسمت به اهداف مرحله ای زیر دست خواهد یافت.

۱- آشنایی با تاریخچه دانش سنگ چینه شناسی، تعریف و اهداف انواع واحد های چینه شناسی، آشنایی با مهمترین قوانین چینه شناسی

۲- فراگیری و آشنایی با انواع ناپیوستگی، حوادث کوهزایی و پیش روی ها و پسروی ها

۳- آشنایی با مهمترین ساخت های رسوبی، نحوه تشکیل ساخت های رسوبی و کاربرد آنها در سنگ چینه شناسی

۴- فراگیری دانش سنگ چینه ای، قوانین موجود در تعریف، تاسیس و نامگذاری واحد های سنگ چینه ای

۵- آشنایی با عبارت های سنگی و رسوبی که در سنگ چینه ای استفاده می شوند.

۶- آشنایی با مفاهیم سنگ شناسی که در چینه شناسی سنگی مورد استفاده قرار می گیرد.

۷- آشنایی با تطابق، انواع تطابق، نمودارها و نقشه های مورد استفاده در چینه شناسی

۸- آشنایی با روش های صحرایی در مطالعات چینه شناسی، ابزار های مورد نیاز و انتخاب برش چینه شناسی مناسب در یک مطالعه صحرایی

فصل اول

هدف کلی

در این فصل علاوه بر آشنایی با مهمترین واحدهای چینه‌شناسی، با قوانین چینه‌شناسی و ویژگی‌های واحدهای چینه‌شناسی آشنا می‌شوید.

هدف رفتاری

انتظار می‌رود پس از مطالعه این فصل بتوانید:

- ۱- تعریف چینه‌شناسی و واحد چینه‌شناسی را توضیح دهید.
- ۲- ویژگی‌ها و تعریف مهمترین واحدهای چینه‌شناسی را بیان نمایید
- ۳- واحد سنگ چینه‌ای و زمان چینه‌ای را شرح دهید
- ۴- واحد زیست چینه‌ای را توضیح داده و محدودیت آن را بیان نمایید.
- ۵- مهمترین ویژگی‌های واحدهای چینه‌شناسی را توضیح دهید.
- ۶- مهمترین قوانین چینه‌شناسی را نام برده و آنها را شرح دهید.
- ۷- میخ‌طلایی را ارائه برش الگوی واحد چینه‌شناسی بیان نمایید.
- ۸- چینه‌شناسی حادثه‌ای را شرح داده و نمونه‌ای از چینه‌شناسی حادثه‌ای را نام ببرید.
- ۹- تفاوت واژه‌های پیشین، پسین، زیرین و بالای را در چینه‌شناسی گفته و کاربرد آنها را توضیح دهید.
- ۱۰- تفاوت بین واحدهای چینه‌شناسی سنگی و لیتودمیک را بیان نمایید.

۱-۱- کلیات و انواع واحدهای چینه‌شناسی

چینه‌شناسی یا استراتیگرافی (Stratigraphy) دانش مطالعه سنگهای سازنده پوسته زمین می‌باشد. آن هم چنین علم مطالعه چگونگی ارتباط طبقات، نسبت به مکان و زمان می‌باشد. از نظر لغت شناسی، واژه چینه‌شناسی یا استراتیگرافی از دو کلمه استراتا (strata) به معنی لایه‌ها، طبقات و یا چینه‌ها و گرافیا (Graphy) /Graphia/ به معنی شناخت، نگارش و ترسیم تشکیل شده است. کلمه استراتوم (Stratum) یا طبقه شامل یک لایه از سنگ‌های رسوبی است که بوسیله صفات سنگ‌شناسی از طبقات بلافصل بالا، پایین و واحدهای جانبی خود مجزا می‌گردند. وظیفه دانش چینه‌شناسی مطالعه سنگهای رسوبی، آذرین و دگرگونی پوسته زمین و قراردادن آنها در گروه‌های مشخص، مفید، قابل نقشه برداری و تعریف شده بنام واحد چینه‌شناسی (stratigraphical unites) است. بنابراین یک واحد چینه‌شناسی، پیکره وضخامتی از سنگهای سازنده پوسته زمین می‌باشد که بر مبنای ویژگی‌های فیزیکی، شیمیایی، زمانی و زیستی خود از دیگر واحدها و توالی‌های مجاور در بالا، پایین و جوانب خودش متمایز می‌گردد. لازم به یاد آوری است که بخشی از واحدهای چینه‌شناسی بیانگر بسته‌های زمانی هستند. چینه‌شناسی اساس تمام بررسی‌ها و مطالعات زمین‌شناسی می‌باشد. این دانش اغلب همراه با دانش رسوب‌شناسی و مطالعه سنگ‌های رسوبی بوده و ارتباط نزدیکی با آنها دارد.

با این وجود چینه شناسی نمی بایستی مترادف با زمین شناسی رسوبی و سنگ رسوبی در نظر گرفته شود. هرچند مطالعات رسوب شناختی و سنگ رسوبی اغلب اهمیت زیادی برای چینه شناسان دارد. از طرف دیگر رابطه بسیار نزدیکی نیز بین دیرینه شناسی و چینه شناسی وجود دارد. عبارت چینه شناسی اولین بار توسط اربینی (d'Orbigny, 1825) بکار گرفته شده است. طبقه بندی چینه شناسی، تمام سنگ های پوسته زمین را شامل می گردد. سنگ های سازنده پوسته زمین دارای خواص قابل اندازه گیری مشخص و متغیری داشته و براساس هر کدام از این خواص قابل اندازه گیری طبقه بندی می گردند. علاوه بر این سنگ ها ممکن است براساس چگونگی شکل گیری یا صفات منسوب شده مانند محیط دیاژنزی نیز گروه بندی گردند. معیارهای بکار گرفته شده در تعریف، تاسیس و شناسایی واحدهای چینه ای از یکدیگر متغیر بوده، در نتیجه انواع واحدهای چینه شناسی تعریف می گردد که مهمترین آنها عبارتند از :

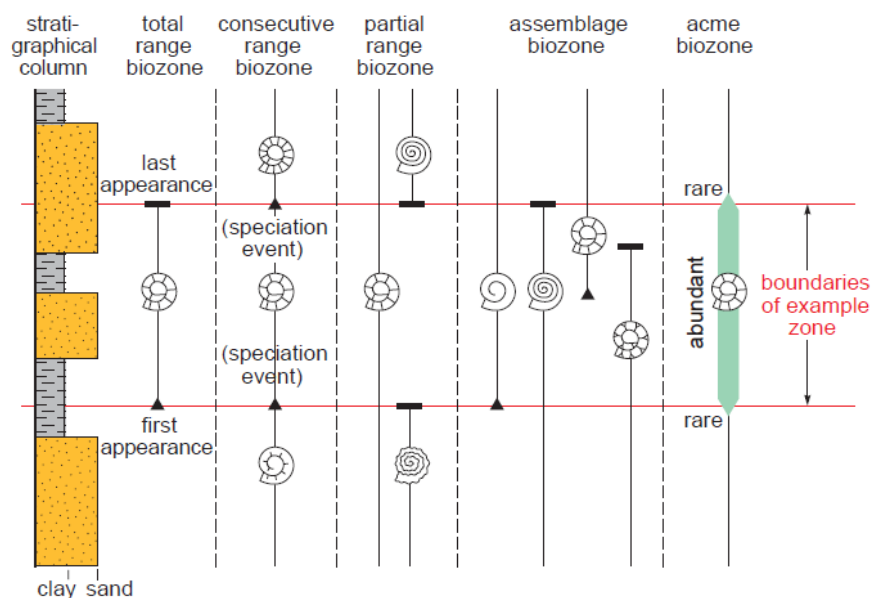
- واحد سنگ چینه ای یا لیتواستراتیگرافی (Lithostratigraphy):

یک واحد سنگ چینه ای، واحدی است که بر مبنای ویژگیهای سنگ شناختی سنگهای پوسته زمین مانند جنس، ضخامت، رنگ، ساختمان های رسوبی و ویژگی کانی شناسی تعریف می گردد. از طرفی دیگر یک واحد لیتواستراتیگرافی، توده ای از سنگ های رسوبی، آذرین خروجی، رسوبات و سنگ های دگرگون شده و سنگ های متا و لکانیکی هستند که براساس معیارهای سنگی از یکدیگر متمایز می گردند. واحد سنگ چینه ای یا لیتواستراتیگرافی واحد اصلی کاری چینه شناسان در صحرا بوده و واحد اصلی آن سازند (Formation) می باشد. گروه، عضو، لایه و جریان از دیگر واحدهای رسمی سنگ چینه ای می باشند. واحدهای سنگ چینه ای معمولاً توده ای از سنگ های لایه لایه و مسطح می باشند. یک واحد سنگ چینه ای یک واحد مادی و دارای سلسله مراتبی است و مرز های آن دیاکرونوس می باشد. عبارتی دیگر مرز این واحد چینه شناسی، سطوح زمانی را قطع می کنند. واحدهای سنگ چینه ای ارزش زمانی نداشته هر چند آنها دارای یک سن زمین شناسی می باشند. از طرفی دیگر تغییرات سنگ شناسی در یک توالی عمودی به منزله تغییر در زمان زمین شناسی واحد سنگ چینه ای نبوده و در بیشتر موارد مرز تغییرات سنگ شناسی منطبق بر مرزهای زمانی نیست. مرز واحدهای سنگ چینه ای براساس حدود فیزیکی که بر مبنای ویژگی سنگی است، تعریف می گردد. علاوه بر طبقه، سازند، عضو گروه، واحدهایی مانند سری، لیتوزون، افق، ریف و عدسی نیز بعنوان واحدهای غیر رسمی در سنگ چینه ای مورد استفاده قرار می گیرند. هدف چینه شناسی سنگی، بررسی چینه ها در گستره زمان و مکان است. واحد های سنگ چینه ای از قانون روی هم قرار گیری طبقات یا اصل سوپرپوزیشن تبعیت می کنند.

- واحد زیست چینه ای یا بیواستراتیگرافی (Biostratigraphy) :

تمایز و تفکیک واحدهای چینه شناسی و سنگهای رسوبی سازنده پوسته زمین بر مبنای پراکندگی عمودی و افقی یک یا گروهی از فسیل ها و یا بر مبنای خط سیر تکاملی گروه های مختلف فسیلی را بیواستراتیگرافی

می گویند. علاوه بر این واحد های زیست چینه ای بر اساس حوادث زیستی مانند پیدایش (رخداد) و انقراض گروه های فسیلی و یا با توجه به میزان و حداکثر فراوانی تاکسون های فسیلی در ضخامت از سنگ رسوبی، تاسیس می گردند.

شکل ۱-۱- مهمترین انواع بایوزون ها (Nichols, 1999)

یک واحد زیست چینه ای در مورد سنگ های رسوبی دریایی فانروزونیک بکار گرفته می شود و برای سنگ های پرکامبرین و نهشته های آواری و تبخیری، سنگ های دولومیتی، سنگ های رسوبی تبلور مجدد یافته، سنگ های آذرین و دگرگونی که فاقد فسیل هستند، کاربرد ندارد. واحد اصلی و بنیادی در زیست چینه نگاری، بایوزون می باشد. مهمترین بایوزون های مورد استفاده در چینه شناسی زیستی شامل بایوزون تجمعی (Assemblage biozone)، بایوزون گسترش یا حدود (Range biozone)، بایوزون حداکثر فراوانی (Acme biozone)، اینتروال بایوزون یا اینتروال زون (Interval Biozone)، بایوزون بخشی (Partial Biozone) و اپل زون (Oppel Zone) (شکل ۱-۱) (جدول ۱-۳) است. یک واحد زیست چینه ای یک واحد مادی، بدون سلسله مراتبی و با مرزهای فیزیکی دیاکرونوس تا ایزوکرونوس می باشد. گونه و جنس مهمترین تاکسون های مورد استفاده در بیواستراتیگرافی می باشند. عبارت تاکسون زمانی استفاده می گردد که جایگاه سیستماتیک نمونه مورد استفاده مشخص نباشد. بیشتر واحد های زیست چینه ای همانند واحد های سنگ چینه ای و واحد های چینه شناسی محدود به ناپیوستگی ها، تماما به وسعت جغرافیایی ناحیه مورد مطالعه محدود بوده و در نتیجه برای تحلیل در مقیاس جهانی رضایت بخش نیستند. با این وجود، لازم به یاد آوری است که شماری از بایوزون ها که بر مبنای اشکال میکروفسیل و ماکروفسیل های پلانکتون و نکتون استوار می باشد دارای ارزش جهانی بوده و در حل مسایل چینه شناسی در مقیاس جهانی کاربرد دارد. زیست چینه شناسی، همانند سنگ

چینه ای هم برای مطالعه سنگ های رخنمون دار و هم برای مطالعه زمین شناسی زیر سطحی دارای کاربرد است، هرچند داده های گردآوری شده از بررسی های زیر سطحی مانند داده های لاگ، مغزه ها و خرده حفاریاز درجه اعتبار ودقت کمتری برخوردار باشند.

-مگنتواستراتیگرافی یا چینه شناسی مغناطیسی (Magnetostratigraphy):

یک واحد مگنتواستراتی گرافی (Mc Dougal, 1977) توده ای از سنگ های (رسوبی) پوسته زمین است که بوسیله ویژگی های مغناطیس پس ماند (Remanant-Magnetic) یا پالئومگنتیک خود از واحدهای مجاورش متمایز می گردند. بعبارت دیگر ویژگی های مغناطیسی سنگ ها از نظر نوع قطبیت (تک قطبی یا دو قطبی)، مغناطیس نرمال یا معکوس و شدت مغناطیس عامل برقراری واحدهای مگنتواستراتی گرافی می باشد. بنابراین مجموعه سنگ هایی که دارای ویژگی مغناطیسی مشابه باشند در یک مجموعه قرار می گیرند. واحد اصلی مگنتواستراتیگرافی، پلارتی زون (Polarity Zone) می باشد. علاوه بر پلاریتی زون، گاهی از پلاریتی سوپرزون (Polarity superzone) و پلاریتی ساب زون (Polarity subzone) در مطالعات چینه شناسی مغناطیسی استفاده می گردد. یک واحد مگنتواستراتی گرافی یک واحد چینه شناسی مادی، دارای سلسله مراتبی و مرزهای ایزوکرونوس می باشد. چینه شناسی مغناطیسی به روابط چینه ای براساس خواص مغناطیسی پس ماند سنگ های رسوبی و سنگ های آتشفشانی دارای لایه بندی استوار می باشد.

واحد های قطبیت چینه شناسی مغناطیسی یا واحد مگنتو پلاریتی (Magnetopolarity Unit) فقط براساس خواص قابل تعیین در سنگ ها یعنی بر مبنای قطبیت میدان مغناطیس باقیمانده در سنگ ها استوار است. آن واحد مادی و دارای مرزهای فیزیکی می باشد. از طرف دیگر با توجه به اینکه ویژگی های مغناطیسی سنگ ها دارای یک پتانسیل قابل اندازه گیری در مقیاس جهانی است، در نتیجه واحدهای مغناطیسی اشاره شده، کاربرد جهانی داشته و از این نظر مشابه واحد های زمان چینه ای می باشند. این واحد چینه شناسی همانند واحد زیست چینه ای دارای محدودیت بوده و فقط در سنگ های با محتوی کانی های مغناطیس شونده) برای مثال نهشته آهنگار قرمز رنگ)، قابل کاربرد است.

-چینه شناسی لرزه ای (Seismic Stratigraphy):

مطالعه چینه شناسی ورخساره های رسوبی که براساس داده های لرزه ای استوار باشد، دانش چینه شناسی لرزه ای را تشکیل می دهد. چینه شناسی لرزه ای، مطالعه داده های لرزه ای به منظور استخراج اطلاعات چینه شناسی است. این دانش چینه شناسی، دانش جدیدی بوده و از سال ۱۹۶۰ مورد توجه قرار گرفته است. بواسطه کاربرد وسیع این دانش در مطالعات زیر سطحی هم در محیط های دریایی و هم در خشکی ها، جایی که دیگر انواع داده های چینه شناسی کم است، مطالعه و کاربرد آن حائز اهمیت می باشد. در چینه شناسی لرزه ای شکل توده های رسوبی، ناپیوستگی ها، چگونگی و کیفیت مرز چینه ها، قابل تعیین می باشد.

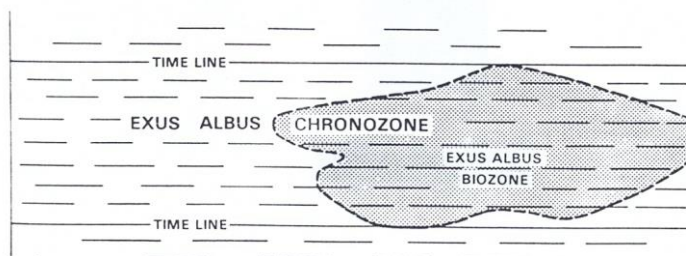
- پدواستراتیگرافی یا واحد خاک چینه ای (Pedostratigraphy):

یک واحد پدواستراتیگرافی یک توده از سنگ رسوبی یا ضخامتی از نهشته های رسوبی است که در بر گیرنده یک یا چند افق خاک شناختی باشد. واحد اصلی در پدواستراتیگرافی، ژئوسول (Geosol) می باشد (جدول-۱). این واحد چینه شناسی بر مبنای تشکیل افق های خاک قدیمی برای مثال افق های بوکسیتی، لاتریتی و کارستی استوار است. واحد چینه شناسی پدواستراتیگرافی یک واحد مادی با مرزهای دیاکرونوس است و مرزهای آن بر اساس ویژگی های فیزیکی قابل مشاهده در روی زمین تعریف می گردد.

- کرونواستراتیگرافی یا زمان چینه ای (Chronostratigraphy):

یک واحد زمان چینه ای یا کرونواستراتی گرافی ضخامتی از سنگ های پوسته زمین است که طی یک محدوده زمانی معین بنام زمان زمین شناسی (Geological Time Unit) تشکیل شده است. آن یک واحد مادی، دارای سلسله مراتبی بوده که اشکوب (Stage) واحد اصلی آن می باشد. مرزهای یک واحد زمان چینه ای ایزوکرونوس و مدت و دوام اجزای این واحد چینه شناسی در تمام گستره خود سین کرونوس (Synchronous) می باشد. سین کرونوسی یک واحد چینه ای به این معنی است که آن واحدها، در تمام نقاط دنیا دارای سن یکسانی می باشند. همانطور که بیان گردید اشکوب واحد بنیادی در تقسیم بندی واحد های زمان چینه ای می باشد که اساسا بر مبنای نهشته های دریایی و با توجه به محتوی فسیلی اش تعریف می گردد. واحدهای زمان چینه ای دارای ارزش زمانی بوده و بیانگریک بسته زمانی از طول تاریخ زمین شناسی می باشند. واحد کرونواستراتیگرافی یک مقیاس و زبان استاندارد و مشترک جهانی بین چینه شناسان در نظر گرفته می شود. از نگاه دیگر یک واحد زمان چینه ای ضخامتی از سنگ های سازنده پوسته زمین است که در دوره های معین از زمان زمین شناسی تشکیل شده اند.

همانطور که در جدول شماره یک اشاره شده، کوچکترین واحد غیر رسمی زمان چینه شناسی کرونوزون می باشد. کرونوزون بر اساس فسیل های شاخص تعریف شده و ضخامتی از سنگ های رسوبی است که منطبق با گستره جانبی و عمودی چینه شناسی یک تاکسون معین استوار می باشد. نام کرونوزون تاسیسی منطبق بانام فسیل استفاده شده در تاسیسی کرونوزون می باشد (شکل-۲). کرون واحد معادل کرونوزون در تقسیمات زمان زمین شناسی است که بر مبنای اطلاعات دیرینه مغناطیس تعریف می گردد.

شکل ۱-۲- رابطه بین کرونوزون (واحد زمان چینه ای) و کرون (واحد زمان زمین شناسی) (Hedberg, 1975)

اشکوب واحد بعدی و بزرگتر در تقسیمات زمان چینة ای است که تعریف و تاسیس آن نیز بر اساس فسیل های شاخص بنا نهاده شده است. اشکوب ها دارای نام بوده و ریشه نام آنها جغرافیایی و از اسم مکان جغرافیایی که اشکوب برای اولین بار از آنجا تعریف می گردد، منشاء می گیرد. با اضافه کردن پسوند -ian به اسم جغرافیایی انتخاب شده، نام اشکوب حاصل می گردد. برای نمونه دوراشام (Dorasham) نام یک ناحیه جغرافیایی در جمهوری نخجوان آذربایجان بوده و اشکوب دوراشامین (Dorashamian) آخرین اشکوب برای سیستم پرمین می باشد. عصر معادل زمانی اشکوب در تقسیمات واحد های زمان زمین شناسی است و شامل مدت زمان تشکیل نهشته های یک اشکوب می باشد. اشکوب و عصر بعنوان کوچکترین واحد رسمی در تقسیمات زمان چینة ای و زمان زمین شناسی مورد استفاده قرار می گیرند. سری واحد بزرگتر از اشکوب و کوچکتر از سیستم می باشد. سری ها معمولا بصورت زیرین (Lower)، میانی (Middle) و بالایی (Upper) مانند پرمین زیرین، پرمین میانی و پرمین بالایی نامگذاری می گردند. با این جود در مواردی مانند سری های سنوزوئیک، آنها دارای نام هستند. پالتوسن، ائوسن، الیگوسن، میوسن و پلیوسن اسامی سری های ترشیری می باشند. علاوه بر این سری های سیستم ژوراسیک نیز دارای نام هستند که از پایین به بالا شامل لیاس، دوگر و مالم می باشند (جدول ۱-۴). لازم به یادآوری که بیشتر سری های تعریف شده در چینة شناسی از جمله سری های تریاس و پرمین دارای نام هستند. واحد های کروئو استراتیگرافی مانند اشکوب، سری و سیستم همانند واحد های سنگ چینة ای مانند سازند، گروه و عضودارای مقاطع نمونه (برش الگو) یا استراتوتایپ می باشند. برای مثال مقطع نمونه سیستم پرمین در کوه های اورال روسیه، مقطع نمونه سری گوادلوپین از پرمین میانی در کوه های گوادلوپ تکزاس آمریکا و برش نمونه اشکوب جلفین از پرمین بالایی در جمهوری نخجوان در کناره رودخانه ارس قرار دارد.

با اینکه واحد های زمان چینة ای با توده های سنگی سرکار دارند ولی تمایز مرزین واحد های مورد اشاره بر اساس زمان تعریف گشته و تغییر در ترکیب سنگ شناسی نقشی در تعیین مرز این واحد چینة شناسی ندارد. سیستم واحد اساسی در تقسیمات زمان چینة ای می باشد. یک سیستم شامل ضخامتی از سنگ های رسوبی است که طی یک زمان زمین شناسی بنام دوره تشکیل شده است (جدول شماره ۲-). سیستم ها همانند اشکوب ها دارای نام بوده و اسامی آنها دارای منشاء های متفاوتی می باشد. بعضی از نام ها، ریشه در اسامی جغرافیایی دارد. برای مثال پرمین و ژوراسیک، بعضی اسامی بیانگر نوع سنگ شناسی تشکیل شده در آن بخش از تاریخ زمین می باشد. برای مثال نام کرتاسه از نام نهشته های آهکی چاک (Chalk) گرفته شده است که در فرانسه به آنها کریت (Crete) اطلاق می گردد. نام کربونیفر از نام نهشته های زغالدار در انگلیس و نام تریاس نیز از نام رخساره های سه گانه تشکیل شده این دوره در اروپای مرکزی است. دوره که معادل سیستم در تقسیم بندی واحد کروئو استراتیگرافی می باشد، دارای بیشترین کاربرد می باشد. دو واحد بعدی در

سلسله مراتبی واحد زمان چینه ای به ترتیب از پایین به بالا شامل اراتم و انوتم می باشد. واحد های زمان چینه شناسی علاوه بر نام، دارای کاشف نیز بوده و در هنگام تعریف این واحد های چینه شناسی، نام کاشف یا کاشفین (موسس یا موسسین) نیز بیان می گردد. برای مثال سیستم پرمین اولین بار توسط مورچیسون در سال ۱۸۴۱ در کوه های پرم اورال و اشکوب مائستریشتین در سال ۱۸۴۹ توسط دومونت (Andre Dumont) در جنوب هلند و در نزدیکی مرز بلژیک تعریف شده است (جدول ۱-۲). به علت اینکه در هیچ نقطه از جهان توالی کاملی از نهشته های رسوبی پرکامبرین و فانروزوییک وجود ندارد، واحد های زمان چینه ای در نقاط مختلف جهان تعریف شده است. برای مثال سیستم پرمین در اورال و سیستم دونین در انگلستان تعریف شده است.

- واحدهای زمان زمین شناسی (Geologic time units) یا ژئوکرونولوژیک:

واحدهای زمان زمین شناسی یا واحدهای ژئوکرونولوژیک (Geochronologic Units)، یک واحد چینه شناسی غیرمادی و دارای سلسله مراتبی است که بیانگر مدت زمانی است که طی آن یک واحد زمان چینه ای یا کروئواستراتیگرافی تشکیل شده باشد (جدول ۱-۱). عبارت دیگر تعریف واحدهای زمان زمین شناسی با تعریف واحدهای زمان چینه ای تکمیل می گردد. واحدهای زمان زمین شناسی دارای مرزهای ایزوکرونوس می باشند. عصر واحد اساسی در تقسیمات زمان زمین شناسی است، که معادل اشکوب می باشد. نام های استفاده شده برای یک واحد زمان زمین شناسی مشابه نام های مورد استفاده برای زمان چینه شناسی است. برای مثال دوره کربونیفر و سیستم کربونیفر که اولی بیانگر زمان زمین شناسی و دومی معرف زمان چینه شناسی یا مجموعه سنگ های تشکیل شده در دوره کربونیفر است. در تعریف واحد های زمان زمین شناسی، سنگ شناسی و ماهیت مرز واحدهای سنگی نقشی ندارند. با توجه به اینکه تاسیس و تعریف واحد های زمان زمین شناسی بر اساس واحد های زمان چینه ای می باشد، لذا واحد های زمان زمین شناسی خودشان بطور مستقل بعنوان واحد چینه شناسی منظور نمی گردند. واحد های ژئوکرونولوژی، بیانگر یک فاصله زمانی است که بر اساس میلیون سال تعریف می گردند. واحد زمان زمین شناسی به ترتیب از بزرگ به کوچک شامل ائون، دوران، دوره، گاهی رو دوره، (Super Period) و زیر دوره (Sub Period)، دور، عصر و کرون می باشد که هم ارز های آن در واحد های زمان چینه ای در جدول شماره یک ارائه شده است. واحد های زمان زمین شناسی فاقد مقطع الگو می باشند.

ائون طولانی ترین بخش از تاریخ زمین می باشد. تاریخ زمین به سه ائون آرکئن با دوام حدود دوونیم میلیارد سال، ائون پروتروزوئیک از فاصله دوونیم میلیارد سال قبل تا ۵۴۲ میلیون سال قبل و ائون فانروزوئیک که شامل دوران های پالئوزوئیک، مزوزوئیک و سنوزوئیک می باشد، تقسیم می گردد. در تقسیمات کمیته بین المللی چینه شناسی، ائون پروتروزوئیک نیز به سه دوران پالئوپروتروزوئیک، مزوپروتروزوئیک و نئوپروتروزوئیک تقسیم می گردد.

کرونواستراتیگرافی - زمان چینه ای (Chronostratigraphy)	زمان زمین شناسی - ژئوکرونولوژیک (Geochronometric & Geochronologic)
اراتم (Eonothem)	ائون (Eon)
ائونوتم (Earathem)	دوران (Era)
سیستم (System)	دوره (Period)
سری (Series)	دور (Epoch)
اشکوب (Stage)	عصر (Age)
کرونوزون (Chronozone)	کرون (Chron)

جدول ۱-۱ - واحدهای سلسله مراتبی کرونواستراتیگرافی و ژئوکرونومتریک و هم ارزی آنها (واحدهای کرون و کرونوزون جزء واحدهای اصلی نیستند).

لازم به یاد آوری است که عبارات استفاده شده برای دور، شامل پیشین (Early)، میانی (Middle) و پسین (Late) و برای سری که یک واحد کرونواستراتیگرافی می باشد شامل زیرین، میانی و بالایی می باشد. برای مثال دونین پیشین و پرمین پسین معرف زمان زمین شناسی بوده در حالیکه سنگ های سیلورین زیرین و نهشته های کرتاسه بالایی معرف واحد زمان چینه ای می باشند. علاوه بر این بعضی دورها، مانند خاندوری درسیلورین و دورهای لیاس، دوگرومالم در ژوراسیک دارای نام هستند. کرون که کوچکترین واحد غیررسمی در سلسله مراتبی واحدهای زمان زمین شناسی همانند کرونوزون تعریف شده و شامل مدت زمانی است که طی آن یک کرونوزن تشکیل شده است.

Era	System	Author & Year	Place first recognized
Cenozoic	Neogene	Hoernes, 1853	Austria
	Paleogene	Hoernes, 1866	Austria?
Mesozoic	Cretaceous	J.J. D'Omalius d'Halloy, 1822	France
	Jurassic	Alexander von Humboldt, 1795 Leopold von Buch, 1839	France, Switzerland, Germany, England
	Triassic	Friedrich August von Alberti, 1834	Germany
Paleozoic	Permian	Murchison, 1841	Russia
	Carboniferous	W.D. Conybeare and W. Phillips, 1822	Northern England
	Devonian	Murchison and Sedgwick, 1839	Southern England
	Silurian	Roderick Impey Murchison, 1835	Welsh Borderland
	Ordovician	Charles Lapworth, 1879	Wales
	Cambrian	Adam Sedgwick, 1835	North Wales

جدول شماره ۱-۲- سیستم های فانروزوئیک و موسسین و محل جغرافیایی مقاطع الگوی آنها (Koutsoukos, 2005)

- واحد های ژئوکرونومتریک (Geochronometric):

واحدهای چینه شناسی ژئوکرونومتریک بر مبنای تقسیم بندی مستقیم از زمان زمین شناسی استوار بوده و بر اساس سال تعریف می گردند. یک واحد ژئوکرونومتریک همانند واحد ژئوکرونولوژیک، یک واحد غیرمادی است. علاوه بر این برخلاف واحدهای زمان زمین شناسی یا ژئوکرونولوژیک، یک واحد ژئوکرونومتریک بر اساس دوره های زمانی از واحدهای زمان چینه ای تعریف نشده است. واحدهای ژئوکرونومتریک بطور ساده تقسیمات زمانی با بزرگی مناسب می باشند. مرزهای این واحدها قرار دادی بوده و بر اساس سال های مورد توافق بین چینه شناسان استوار می باشد. گاهی از تقسیمات واحد چینه شناسی ژئوکرونولوژیک مانند ائون، دوران و دور، برای این واحد چینه شناسی نیز استفاده می شود.

- واحد پلاریتی کروئواستراتیگرافی (Polarity Chronostratigraphy):

یک واحد پلاریتی کروئواستراتیگرافی یک توده از سنگ است که حاوی قطبیت مغناطیسی اولیه است که در هنگام ته نشست یا تبلور آن، شکل گرفته است. این واحد چینه شناسی همانند واحد پلاریتی - کروئولوژیک (Polarity- Chronologic) بر مبنای تغییرات مغناطیسی تعریف شده است. آن یک واحد مادی بوده و به

پلاریتی سوپرکرونوزون، پلاریتی کرونوزون و پلاریتی ساب کرونوزون تقسیم می گردد. این واحد قابل مقایسه با واحد کرونواستراتیگرافی می باشد.

- واحد پلاریتی کرونولوژیک (Polarity Chronologic):

یک واحد غیرمادی و بخشی از زمان زمین شناسی می باشد. آن شامل بخش هایی از زمان زمین شناسی است که بر مبنای ثبت قطبیت مغناطیسی تعریف می گردد و به پلاریتی سوپرکرون، پلاریتی کرون و پلاریتی ساب کرون تقسیم گشته و قابل مقایسه با واحد های زمان زمین شناسی است.

- واحدهای لیتودمیک (Lithodemic Units):

یک واحد لیتودمیک توده ای از سنگهای آذرین نفوذی، توده ای از سنگهای شدیداً دگرریخت شده سنگ های بدون لایه بندی و یا سنگهای دگرگونی درجه بالا است که بوسیله ویژگیهای سنگی از واحدهای مجاور خود متمایز می شوند. مرزهای آن ممکن است بوسیله سنگهای رسوبی، سنگ های آذرین خروجی، سنگ های آذرین نفوذی و سنگ های دگرگونی مشخص گردیده یا دارای مرزهای تکتونیکی (مرز های گسله) باشند. برخلاف واحدهای سنگ چینه ای، قانون توالی طبقات (Superposition) در مورد واحدهای لیتودمیک کاربرد ندارد (شکل ۱-۳). کمپلکس (Complex)، سوپر سوئیت (Supersuit)، سوئیت (Suit) و لیتودم (Lithodem) زیرواحدهای تشکیل دهنده آن می باشند، که سلسله مراتبی در آن وجود دارد. واحد چینه شناسی لیتودمیک واحدهای مادی بوده، عبارتی دیگر در سطح زمین دارای رخنمون و قابل مشاهده می باشند (شکل ۱-۳). این گروه از واحدهای چینه شناسی بیشتر برای سنگ های پرکامبرین کاربرد دارد. در چینه شناسی ایران مجموعه ها یا کمپلکس های چاپدون، بانه شور و واتاشک نمونه های از واحد لیتودمیک می باشند، که دارای سن پرکامبرین می باشند.

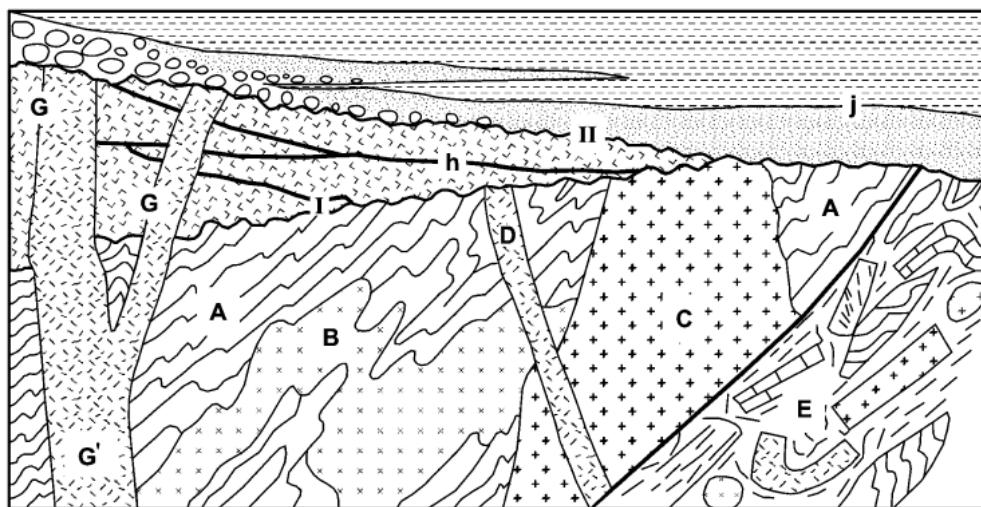

Figure 3. Lithodemic (upper case) and lithostratigraphic (lower case) units. A lithodeme of gneiss (A) contains an intrusion of diorite (B) that was deformed with the gneiss. A and B may be treated jointly as a complex. A younger granite (C) is cut by a dike of syenite (D) that is cut in turn by unconformity I. All the foregoing are in fault contact with a structural complex (E). A volcanic complex (G) is built upon unconformity I, and its feeder dikes cut the unconformity. Laterally equivalent volcanic strata in orderly, mappable succession (h) are treated as lithostratigraphic units. A gabbro feeder (G'), to the volcanic complex, where surrounded by gneiss is readily distinguished as a separate lithodeme and named as a gabbro or an intrusion. All the foregoing are overlain, at unconformity II, by sedimentary rocks (j) divided into formations and members.

شکل ۱-۳- مقایسه بین کاربرد واحد های لیتودمیک در بخش زیرین تصویر و واحد های لیتواستراتیگرافی (راهنمای چینه شناسی امریکای شمالی) (NACSN, 2004)

توضیح شکل ۱-۳- یک لیتودم از گنیس (A) که در مجاورت یک توده نفوذی دیوریتی (B) قرار گرفته و توسط توده گنیسی تغییر شکل یافته است. دو بخش A و B ممکن است با یکدیگر یک مجموعه یا کمپلکس را تشکیل دهند. توده گرانیتهی جوانتر (C) که توسط دایک دیوریتی (D) بریده شده و دایک مورد اشاره خود توسط ناپیوستگی I قطع شده است. تمامی واحد های مورد اشاره با یک تماس گسله در مجاورت یک مجموعه ساختمانی (E) قرار گرفته اند. یک مجموعه ولکانیکی (G) که بر روی ناپیوستگی قرار گرفته و دایک های که ناپیوستگی I را قطع کرده اند را تغذیه می کند. واحدهای ولکانیکی مطبق و قابل نقشه برداری (h) که هم ارز جانبی آنها هستند بعنوان واحد سنگ چینه ای تعریف می شوند. یک تغذیه کننده گابرو (G) به مجموعه ولکانیکی که توسط گنیس محدود شده است به آسانی بعنوان یک لیتودم مجزا در نظر گرفته شده و بنام لیتودم گابرو یا نفوذی نامگذاری می گردد. تمامی واحد های اشاره شده در مرز ناپیوستگی II توسط واحد های رسوبی پوشیده می شوند که به چند سازند یا ممبر تقسیم می گردد.

- واحد آلو استراتیگرافیک (Allostratigraphic) :

یک واحد آلو استراتیگرافی یک واحد مادی قابل نقشه برداری از توده های سنگی لایه لایه (سنگ های رسوبی) است که مرزهای آن بوسیله ناپیوستگی ها و دیاستم ها مشخص می گردد. واحدهای آلو استراتیگرافی نیز دارای سلسله مراتبی بوده و شامل آلوگروپ (Allogroup)، آلو فورمیشن (Alloformation) و آلو ممبر (Allomember) می باشد. مرز واحدهای آلو استراتیگرافی بر روی سطوح ناپیوستگی ها و نشانه های موجود در این سطوح مانند خاک های قدیمی و سطوح کارستیک تعریف می گردد.

این واحد چینه شناسی قابل مقایسه با واحد های چینه ای محصور به ناپیوستگی می باشد. واحد آلوستراتیگرافی یک واحد چینه شناسی بامرزه های دیاکرونوس است. واحدهای آلوستراتیگرافی، واحد های قابل نقشه برداری هستند که درتاسیس آنها، سطوح محدود کننده واحد، اهمیت بیشتری از ترکیب سنگ شناسی واحد مورد مطالعه دارد.

- واحد چینه شناسی محصور به ناپیوستگی (Unconformity Bounded Units):

این واحد چینه شناسی همانند واحد چینه شناسی آلوستراتیگرافی و سکانس استراتیگرافی براساس توالی های رسوبی که توسط ناپیوستگی ها محدود می شوند، تعریف می گردد. با وجود اینکه این واحد چینه شناسی همانند آلوستراتیگرافی، یک واحد رسمی است، اما کاربرد چندانی ندارد. آن یک واحد مادی دارای سلسله مراتبی بوده و به سوپرسین تم (Supersynthem)، سین تم (Synthem) و ساب سین تم (Synthem) تقسیم می گردد، که سین تم واحد اساسی آن می باشد (Chang, 1975). یک سین تم شامل توده ای از سنگ است که در بالا و پایین توسط ناپیوستگی های مهم و مشخص محدود شده است.

- چینه شناسی توالی ها (Sequence Stratigraphy):

چینه شناسی سکانسی، دانش توالی های رسوبی است که بر مبنای سکانس های سازنده آنها مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفته و تاثیرات تغییرات نسبی سطح آب دریا را در پیدایش رخساره ها و محیط های رسوبی مختلف بررسی می کند. بعبارت دیگر، چینه شناسی توالی ها به تجزیه و تحلیل واحدهای رسوبی از نظر زایشی مرتبط به هم و محصور شده در حد فاصل سطوح فرسایشی یا سطوح ناشی از نبود رسوبی، ناپیوستگی ها یا نبودهای چینه شناسی تعریف می شود. چینه نگاری سکانسی دانش جدیدی است که با استفاده از بررسی رخساره های رسوبی، تشخیص محیط رسوبی، مطالعه بیواستراتیگرافی، تعیین تغییرات عمودی و جانبی رخساره ها و شناسایی تغییرات نسبی سطح آب دریاها یا تغییرات کف حوضه، به تقسیم ردیف های رسوبی به توالی های که ما بین سطوح ناپیوستگی و یا پیوستگی های معادل آنها قرار دارند، می پردازد. سکانس واحد اساسی در چینه شناسی توالی ها بوده و شامل توالی نسبتا پیوسته ای از لایه ها است که با یکدیگر ارتباط زایشی داشته و در قاعده و راس با ناپیوستگی یا پیوستگی هم ارز آنها محدود شده است. هر توالی یا سکانس از اجزای کوچک تری بنام سیستم تراکت (system tract) تقسیم می شوند که معرف وضعیت معینی از سطح نسبی آب دریا در زمان تشکیل آن می باشد. برای تعریف و تفکیک سکانس ها و سیستم تراکت ها تشخیص سطوح اصلی سکانسی ضروری می باشد. منظور از سطوح اصلی در چینه شناسی توالی ها، مرزهای سکانس (SB)، سطح افت آب دریا یا سطح پایین آمدن آب دریا (fms)، سطح پیشروی (ts) و حداکثر میزان بالا آمدگی آب دریا یا غرغاب شدگی (mfs) می باشد. مرزهای یک توالی و حداکثر بالا آمدگی سطح آب دریا

از اصلی ترین سطوح سکansı در مطالعه چینه شناسی توالی ها به شمار می روند. برخلاف دو واحد چینه شناسی آلو استراتیگرافی و واحدهای محصور به ناپوستگی ها که از واحد های رسمی هستند، چینه شناسی توالی واحد رسمی نبوده ولی کاربرد گسترده ای در مطالعات چینه شناسی پیدا کرده است. لازم به ذکر است که مفهوم سکانس در چینه شناسی توالی ها، سکانس های ته نشستی یا سکانس های ناشی از فرایندهای پیشروی و پسروی می باشد.

- واحدهای دیاکرونیک (Diachronic Units):

یک واحد دیاکرونیک، یک واحد چینه شناسی غیرمادی و شامل دوره های غیریکسان از زمان است که بوسیله یک واحد خاص لیتواستراتیگرافی، آلو استراتیگرافی، بیواستراتیگرافی و پدواستراتیگرافی یا ترکیبی از آنها مشخص می گردد. واحد اصلی آن دیاکرون (Diachron) بوده و قابل تقسیم به واحدهای سلسله مراتبی مانند اپیسود (Episod)، فاز (Phase)، اسپن (Span) و کلاین (Cline) می باشد. در این سلسله مراتبی اپیسود در مرتبه بزرگتری قرار داشته و کلاین کوچکترین تقسیم در واحد چینه شناسی دیاکرونیک می باشد.

- ایزوتوپ استراتیگرافی (Isotop Stratigraphy):

اساس واحد چینه شناسی ایزوتوپی یا ایزوتوپ استراتیگرافی بر مبنای تغییرات عناصر استرانسیوم، کربن و اکسیژن در محیط های اقیانوسی می باشد. تغییرات ایزوتوپی عناصر می تواند به عنوان یک ابزار جهت تطابق مورد استفاده قرار بگیرد. کاربرد ایزوتوپ استراتیگرافی با استفاده از تغییرات ایزوتوپی اکسیژن، کربن و استرانسیوم موجود در سنگ های کربناته، فسیل ها و مواد آلی موجود در رسوبات خشکی بخصوص برای نهشته های دوران دوم (ژوراسیک، کرتاسه) و دوران سوم حائز اهمیت می باشد. دانش ایزوتوپ استراتیگرافی دانش جدیدی در چینه شناسی به حساب می آید. منحنی های حاصله از تغییرات ایزوتوپی استرانسیوم و کربن می توانند برای تطابق در مقیاس جهانی مورد استفاده قرار بگیرند. یکی از عناصر مهم در دانش ایزوتوپ استراتیگرافی، تغییرات استرانسیوم می باشد. این روش بر مبنای اندازه گیری نسبت عناصر استرانسیوم در سنگ های رسوبی استوار است. آبهای اقیانوس ها و دریاها در هر مقطع زمانی دارای مقدار یکسانی از استرونیوم بوده در نتیجه نهشته های تشکیل شده در هر زمان زمین شناسی دارای مقادیر استرونیوم مختص به خود می باشند. با اندازه گیری نسبت Sr87 به Sr86 در نهشته های مختلف، واحد های سنگی مشابه با یکدیگر مقایسه شده و تطبیق داده می شوند.

- چینه شناسی رخساره ای یا فاسیس استراتیگرافی (Facies Stratigraphy):

عبارت و مفهوم چینه شناسی رخساره ها (Facies) از کلمه فاسیس مشتق شده که در لاتین به معنی ظاهر، سیما، شکل و موقعیت یک شی بوده و به ویژگی های سنگ شناسی و فسیل شناسی یک برش چینه شناسی

اطلاق می‌گردد. واژه مورد اشاره در زمین‌شناسی توسط استنوتو (۱۸۶۹) معرفی شده، اما کاربرد مدرن آن در چینه‌شناسی توسط گرسلی (Gresly, 1838) در مطالعه کوه‌های ژورا بکار گرفته شده است. از آن تاریخ به بعد این واژه در زمین‌شناسی دارای کاربرد‌های متعددی می‌باشد. مفهوم رخساره در چینه‌شناسی به معنی سیما و ماهیت طبقات سنگی یا اجزای خاص طبقات سنگی است. آن هم چنین برای یک توده معین از سنگ‌ها که بوسیله سیما، طبیعت یا ویژگی‌های خود از واحد‌های مجاورش متمایز می‌شود، استفاده می‌گردد. طبقات سنگی ممکن است تفاوت‌هایی را در رخساره به شکل‌های متفاوت نمایش داده که آنها بنام‌های لیتوفاسیس (Lithofacies)، بایوفاسیس (Biofacies)، رخساره کانی‌شناسی (Mineralogy Facies)، رخساره دریایی، رخساره ولکانیکی، رخساره شمالی (Boreal Facies)، رخساره تئوسی و غیره معرفی می‌شوند. علاوه بر این گاهی این واژه توسط زمین‌شناسان غیرچینه‌شناس برای توصیف پدیده‌هایی در زمین‌شناسی مانند رخساره دگرگونی، رخساره آذرین یا رخساره ساختمانی (Tectonic Facies) نیز مورد استفاده قرار می‌گیرند.

-چینه‌شناسی کمی (Quantitative Stratigraphy):

انواع روش‌های نموداری، عددی و تجربی که برای پالایش در دقت چینه‌شناسی و مطالعات مدلینگ حوضه‌ها بکار گرفته می‌شود، بنام چینه‌شناسی کمی معروف باشد. این دانش بطور پیوسته از دهه‌های ۱۹۶۰ توسعه یافته است (Shaw, 1964; Ager, 1973; Miller, 1977; Van Hinte, 1978, 1982; Gradstein *et al.*, 1985; Mann and Lane, 1995; Harbaugh *et al.*, 1999; Paola *et al.*, 2001). روش چینه‌شناسی کمی، بزرگترین و بیشترین پتانسیل را برای دسترسی به بهترین دقت ممکن در بایواستراتیگرافی و در تطابق توالی‌های سنگی متفاوت در مطالعات زمین‌شناسی ناحیه‌ای در مقابل تطابق جهانی حوادث زمین‌شناسی فراهم می‌کند. روش‌های چینه‌شناسی کمی به بازسازی تاریخ زمین‌شناسی توالی‌های رسوبی، تطابق واحد‌های زمین‌شناسی و مدلینگ مخازن ذخایر نفتی (Petroleum reservoir modelling) کمک می‌کند. روش نموداری شاول (Shaw, 1964) یکی از معروفترین روش‌های چینه‌شناسی کمی است که در زیست‌چینه‌نگاری دارای اهمیت می‌باشد.

-چینه‌شناسی حادثه‌ای (Event stratigraphy):

تطابق واحد‌های رسوبی براساس لایه‌های شاخص یا افق‌های حادثه‌ای در توالی‌های چینه‌ای را چینه‌شناسی حادثه‌ای می‌گویند. چینه‌شناسی حادثه‌ای، دانشی است که بر مبنای حوادث آنی و سریع زمین‌شناسی استوار می‌باشد. این حوادث که مبنای دانش چینه‌شناسی حادثه‌ای هستند، منطبق با افق‌های همزمانی یا ایزوکرونوس می‌باشند. در سال ۱۹۸۲ بطور گسترده فرایند‌های چرخه‌ای و رسوبگذاری حادثه‌ای توسط اینسل و سیلاخر مورد بحث قرار گرفته (Einsele and Seilacher, 1982) و مبنای آنچه را که بعداً

بنام چینه شناسی حادثه ای شناخته شده را معرفی نموده اند (Kauffman, 1987, 1988; Walliser, 1996; Einsele, 1998). روش چینه شناسی حادثه ای با مطالعه تجمعی رسوبگذاری دوره ای (پریودیک) و کوتاه مدت و فرایند های زیستی در ثبت های چینه شناسی سرکار داشته و پتانسیل لازم را، برای بهبود ودقت در تطابق های زمین شناسی دارا می باشد. چرخه های چینه ای ریتمیک در نهشته های سیلیسی کلاستیک (Siliclastic) و توالی های کربناته مرتبط به هم بنام چرخه های میلانکوویچ (Milankovitch cycles) نامیده می شود. این نام به افتخار میلوتین میلانکوویچ صرب (۱۸۷۹-۱۹۶۵) که در سال ۱۹۴۱ یک اساس ریاضی ثابت برای تغییرات پریودی چرخش زمین و حرکات مدارات برای تغییر آب و هوایی بلند مدت ارائه نموده، اقتباس شده است. تفرواستراتیگرافی نوعی چینه شناسی حادثه ای است. نهشته های ناشی از جریان های طوفانی، سونامی ها، برخورد شهاب سنگ ها، حرکات توده های سنگ و خاک ها نیز از دیگر رخداد های فیزیکی آبی و سریع در زمین شناسی محسوب می شوند. مگنتواستراتیگرافی را می توان نوعی چینه شناسی حادثه ای تعریف کرد. در چینه شناسی حادثه ای، مرز های سنگی دارای مرزهای زمانی ایزوکرونوس می باشند. تفرواستراتیگرافی (Tephrostratigraphy)، که تعیین سن برمبنای پراکندگی خاکسترهای آتشفشانی در توالی های چینه ای می باشد، نوعی چینه شناسی حادثه ای به شمار می رود. این دانش یکی از ابزارهای چینه شناسی برای تطابق می باشد. با مقایسه نهشته های آتشفشانی به شکل توف یا خاکسترکه در یک زمان معین و در یک فرایند آبی ایجاد شده اند، می توان تطابق زمانی بین واحد های هم ارز ایجاد نمود.

- چینه شناسی چرخه ای یا سایکلواستراتیگرافی (Cyclostratigraphy):

بررسی دقیق ازالگو های چرخه ای منظم در ثبت های چینه شناسی که بوسیله تاثیر متقابل بین زمین ساخت (تکتونیک) و فرایند های آب و هوایی نوع میلانکوویچ ایجاد می گردد، موضوع دانش چینه شناسی است که چینه شناسی چرخه ای یا سایکلواستراتیگرافی نامیده می شود (Schwarzacher, 1993; Fischer, 1993, 1995; Gale, 1998). این روش امکان یک مسیری را برای برآورد دوره زمانی بیوزون ها و بزرگی ناپیوستگی ها فراهم نموده و اسکلت چینه شناسی را بهبود بخشیده و فهم بهتری از فرایند های رسوبگذاری و آب و هوایی را در اختیار قرار می دهد (Perlmutter and Matthews, 1989, 1992).

- چینه شناسی شیمیایی یا کمواستراتیگرافی (Chemostratigraphy):

این روش نسبتا جدیدی است که در دهه های آخر قرن بیستم (Humphreys et al., 1991; Ehrenberg and Siring, 1992; Pearce and Jarvis, 1992, 1995; Racey et al., 1995; Pearce et al., 1999). توسعه یافته است. آن از تغییرات ژئوشیمیایی در ترکیب عناصر درکل سنگ، رسوبات سیلیسی کلاستیک و سنگ های رسوبی در طول یک توالی معین (برای مثال یک سازند) به منظور تطابق توالی های چینه ای استفاده می گردد.

بعلاوه در جمع آوری داده ها برای استنباط و درک تاریخ تکتونیک دیرینه حوضه رسوبی، سنگ شناسی سنگ منشاء، راه های ته نشستی و رابطه رسوبگذاری و آب و هوای دیرینه کاربرد دارد. تشخیص رخداد ها و تغییرات شیمیایی لایه ها نیازمند ابزار های دقیق (Microprob, XRD, XRF) می باشد. تعیین تغییرات شیمیایی و تمرکز غیرمعارف ایزوتوپها در افق های زمین شناسی از مسائل مورد مطالعه در دانش چینه شناسی شیمیایی می باشد. برای مثال تغییرات فراوانی عنصر ایریدیوم در مرز کرتاسه- سنوزوئیک که معرف برخورد شهاب سنگ ها می باشد، در محدوده دانش کموستراتیگرافی می باشد. هدف چینه شناسی شیمیایی طبقه بندی سنگ ها بر اساس ویژگی های شیمیایی معین (ترکیب شیمیایی، عناصر ایزوتوپی، نسبت عناصر کمیاب) می باشد. این دانش معادل ایزوتوپ استراتیگرافی نیز می باشد.

Allostratigraphy	Lithodemic	Magneto polarity	Biostratigraphy
Allogroup	Supersuit	Polarity super zone	Range Biozone
Alloformation	Suit	Polarity zone	Assemblage Biozone
Allomember	Lithodem	Polarity subzone	Abundance Biozone
	Complex		Acme Zone
			Interval Biozone
			Phyllozone
Pedostratigraphy	Chronostratigraphy	Geochronometric	Lithostratigraphy
	Earathem	Eon	Supergroup
	<u>Eonothem</u>	Era	Group
	System	Period	Formation
	Series	Epoch	Member
	Stage	Age	Beds
	Chronozone	Chron	Flow

جدول ۱-۳- مهمترین واحد های چینه شناسی و تقسیمات آنها را نشان می دهد

چینه شناسی با دقت بالا (High-Resolution Stratigraphy):

کاربرد مفاهیم و روش های جدید چینه شناسی، که امکان تقسیم توالی های چینه شناسی را به واحدهای کوچکتر زمانی، برای مثال واحدهای با دوام و مدت کمتر از ۱۰۰۰ تا ۳۰۰۰ سال برای کواترنری و دوام ۲۲۵۰۰۰ تا دو میلیون سال برای نهشته های دیگر دوره های زمین شناسی، در قلمرو دانشی از چینه شناسی است که به آن چینه شناسی با دقت بالا یا چینه شناسی در مقیاس کوچک نامیده می شود.

لازم به ذکر است که درجه اهمیت و کاربرد تمام واحد های چینه شناسی اشاره شده در این کتاب به یک اندازه نبوده و بستگی به نیاز چینه شناس یا متخصصین دیگر دارد. بعبارتی دیگر یک چینه شناس بطور

همزمان از تمامی واحد های چینه شناسی برای مطالعه یک ناحیه زمین شناسی استفاده نکرده، بلکه نوع واحد چینه شناسی مورد پژوهش بستگی به اهداف مطالعه دارد.

۱-۳- ویژگی واحدهای چینه شناسی:

هریک از واحدهای چینه شناسی مورد اشاره در بالا دارای ویژگی های هستند که مهمترین آنها به شرح زیر مورد بررسی قرار می گیرند. ویژگی های مورد اشاره ممکن است برای تمامی واحد چینه شناسی از درجه اهمیت یکسانی برخوردار نباشند.

- **وجود سلسله مراتبی یا عدم وجود سلسله مراتبی:** به غیر از واحد بایواستراتیگرافی که در آن سلسله مراتبی وجود نداشته وهریک از بایوزون های اشاره شده در این تقسیم بندی بزرگتر یا کوچکتر از بایوزون های دیگر نمی باشند، در دیگر واحدهای چینه شناسی سلسله مراتبی وجود دارد. برای مثال در سنگ چینه ای، سازند بزرگتر از ممبروممبر نیز بزرگتر از طبقه می باشد. البته لازم به یاد آوری است که در زیست چینه نگاری نیز در شرایط خاص، سلسله مراتبی وجود دارد. برای مثال وقتی از زون و ساب زون بحث می گردد، اشاره به نوعی سلسله مراتبی دارد.

- **وجود مرزهای ایزوکرونوس یا دیاکرونوس:** واحدهای چینه شناسی ممکن است دارای مرزهای یکسان یا ایزوکرونوس داشته ویا ممکن است مرز های بالایی و پایینی یک واحد چینه شناسی غیر یکسان یا دیاکرونوس (هتروکرونوس) باشد. منظور از مرزهای ایزوکرونوس، مرزهای هستند که در تمام نقاط دارای سن یکسانی باشند. منظور از دیاکرونوس بودن یک واحد چینه شناسی این است که مرز های آن واحد، مرز زمانی راقطع کرده و بیانگر سن های متفاوتی باشد. واحد های سنگ چینه ای دارای مرز های دیاکرونوس و واحدهای کرونواستراتیگرافی دارای مرز ایزوکرونوس می باشند.

- **مادی بودن یا غیرمادی بودن واحدهای چینه شناسی:** واحدهای چینه شناسی ممکن است دارای وجود خارجی بوده که در این صورت به آن واحد چینه شناسی مادی اطلاق می گردد. برای مثال واحدهای سنگ چینه ای و زیست چینه ای از واحدهای چینه شناسی مادی می باشند. زیرا اجزای سنگی و فسیلی در طبیعت قابل مشاهده می باشند. واحد زمان زمین شناسی یا ژئوکرونولوژیک یک واحد چینه ای غیرمادی در نظر گرفته می شود.

- **محلی بودن یا جهانی بودن واحدهای چینه شناسی:** تعریف، نامگذاری و کاربرد واحد های چینه شناسی ممکن است ناحیه ای یا درمقیاس جهانی باشد. برای مثال سیستم پرمین یک واحد چینه شناسی در مقیاس جهانی بوده درحالیکه سازند آسماری یک واحد چینه شناسی و نامی است که فقط در یک محدوده جغرافیایی معین دارای اعتبار است. بعبارت دیگر واحد هایی مانند کرونواستراتیگرافی دارای اعتبار و ارزش درمقیاس جهانی و واحد های سنگ چینه ای مانند مبارک، قم، ممبراهواز و گروه فارس ناحیه ای می باشند.

- نام دار بودن واحدهای چینه شناسی: واحدهای چینه شناسی با هر درجه و ارزش دارای نام هستند. برای مثال سازند کرج، پرکامبرین، تریاس، آکسفوردین و گلوبوترونکانا رنج زون (Globotruncana Range Zone) نام های واحدهای چینه شناسی می باشند. نام های چینه شناسی ممکن است ریشه در یک نام جغرافیایی، نام فسیل، ریشه در سلسله مراتبی، نام نهشته یا رسوبات تشکیل شده و یا نام افراد داشته باشد.

- رسمی بودن یا غیر رسمی بودن واحدهای چینه شناسی: واحد چینه شناسی اگر توسط بالاترین موسسه علمی زمین شناسی برای مثال سازمان زمین شناسی کشور یا کمیته چینه شناسی جهانی مورد تصویب قرار گیرد بعنوان واحد چینه شناسی رسمی و در غیر این حالت بعنوان واحد چینه شناسی غیر رسمی در نظر گرفته می شود. برای مثال سازند، ممبر از واحدهای رسمی سنگ چینه ای ولیتوزون و سری از واحدهای غیررسمی سنگ چینه ای می باشند. در چینه شناسی سنگی پرمین البرز، نام های دورود، روته (Assereto, 1963) ونسن (Glaus, 1965) نام های رسمی و سازند های قسنوی، ساری امبرو قشلاق (Jenny and Stampfli, 1978) از واحدهای غیررسمی می باشند.

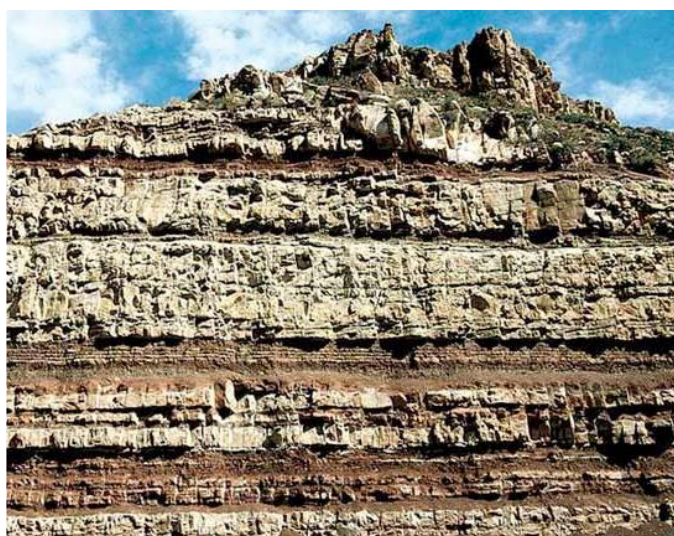
مولف یا کاشف واحدهای چینه شناسی: هر یک از واحدهای چینه شناسی که براساس ضرورت مطالعه در یک ناحیه تعریف و تاسیس می گردد توسط یک یا چند نفر معرفی می شود که بنام کاشف یا مولف واحد چینه شناسی مورد بحث شناخته می شوند. برای مثال دوره پرمین اولین بار در روسیه توسط مورچیسون (۱۸۴۱)، سیستم تریاس توسط فون آلبرتی (۱۸۳۴)، بایوزون بخشی گلوبوترونکانا (Globotruncana elevata Partial Range Zone) توسط Dalbeiz در سال ۱۹۶۶ و سازند دورود توسط آسرتو (۱۹۶۳) معرفی شده است.

داشتن یا نداشتن برش الگو یا مرجع واحدها و زیر واحدهای چینه شناسی: برش الگو یا برش تایپ به برشی گفته می شود که برای اولین بار برای یک واحد چینه شناسی برای مثال واحدهای سنگ چینه ای، زیست چینه ای، زمان چینه ای و واحدهای چینه شناسی دیگر تعریف و تاسیس شده و هم ارزهای همان واحدها در دیگر نقاط جغرافیایی با آن مقایسه می گردند. برای مثال برش الگوی سازند الیکا توسط گلوس (۱۹۶۵) در دهکده الیکا در دره چالوس معرفی شده و دیگر رخنمون های این سازند و معادل های آن در البرز و آذربایجان با برش الگو تاسیس شده، مقایسه می گردند. سیستم کرتاسه ابتدا برای سنگ آهک سفید رنگ حوضه پاریس که کریت نامیده می شده، توسط (d'Omalius d'Halloy, 1839) تاسیس و بعنوان برش الگوی کرتاسه شناخته می شود. هر یک از واحدهای زمان چینه ای یا سنگ چینه ای و بعضی از واحدهای زیست چینه ای دارای برش الگو هستند.

لیتواستراتیگرافی یا سنگ چینه شناسی، واحد چینه شناسی مادی است که وظیفه آن طبقه بندی، نامگذاری و تعریف پیکره های سنگهای رسوبی، آذرین و دگرگونی به واحدهای نام دار می باشد. لیتواستراتیگرافی ازدو کلمه لیتو (Litho) به معنی سنگ و گرافی (Graphy) به معنی نگارش است. معیارهای طبقه بندی واحد سنگ چینه ای به واحدهای کوچکتر یا بزرگتر براساس ویژگیهای سنگی استوار است. این واحد، واحد کاری و اساسی چینه شناسی درکارهای صحرایی می باشد. با توجه به اینکه سنگها درتمام دوران ها تشکیل شده و درتمام نقاط زمین رخمون دارند، درنتیجه کاربرد این واحد بسیار گسترده است. سنگهای رسوبی، سنگهای آذرین خروجی و سنگهای دگرگونی درجه پایین از مواد لازم برای تعریف واحد های سنگ چینه ای می باشند.

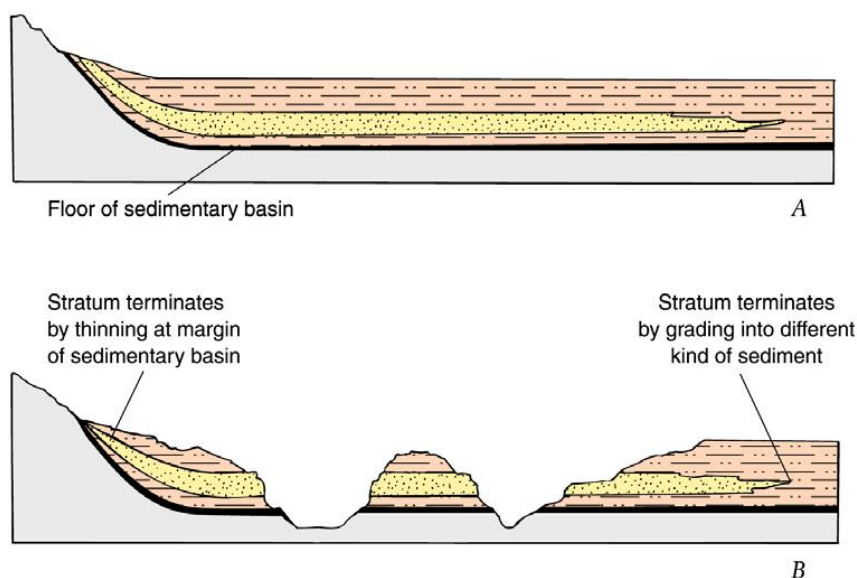
برای فهم بهتر روابط بین سنگ های سازنده پوسته زمین و دانش چینه شناسی سنگی، نیازمند آشنایی با شماری از قوانین مهم چینه شناسی می باشد، که مهمترین آنها قوانین سه گانه استنو (Stenois, 1969) می باشد. - قانون اول استنو که بنام قانون تشکیل افقی لایه های سنگ های رسوبی یا اصل افقی بودن طبقات (Original horizontality) است. بر مبنای این قانون در یک حوضه رسوبی واحدهای سنگی لایه لایه بطور افقی وبدون توجه به بستر حوضه رسوبی ته نشست می کنند (شکل ۱-۶ A). با این وجود در بعضی از محیط های رسوبی این قانون ممکن است کاربرد نداشته باشد. برای مثال در محیط های غیر دریایی، رسوبگذاری نهشته های درشت دانه (رسوبات آواری) با شیب بیش از ۳۰ درجه ممکن است انجام گیرد. با این حال با توجه به اینکه زاویه قرارگیری رسوبات نزدیک به افق است از این اصل می توان برای توجیح حوادث بعدی از جمله چین خوردگی ها و شیب دار شدن لایه ها که موجب تغییر شکل لایه ها می شود، استفاده کرد.

- اصل دوم استنوبنام اصل روی هم قرار گیری طبقات یا اصل سوپروپوزیشن (Superposition) است. بر اساس این اصل در یک حوضه رسوبی، قدیمترین لایه ها در بخش زیرین و جوانترین لایه ها در بالا قرار می گیرند. از این اصل جهت تعیین سن نسبی طبقات استفاده می گردد (شکل ۱-۵). این اصل برای طبقاتی که توسط فعالیت تکتونیکی دچار تغییر شکل نشده اند، کاربرد دارد. زیرا در اثر فعالیت های زمین ساختی برای مثال راندگی (رورانگی) طبقات جوانتر در پایین و طبقات قدیمتر در بالا قرار می گیرند. یا در مورد پادگانه های آبرفتی این اصل کاربرد نداشته، زیرا در پادگانه ها، لایه هایی که در قسمت های بالاتر قرار دارند قدیمتر و پادگانه های زیرین جوانتر هستند. علاوه بر این در مورد سیل ها (Sill) و توده های آذرینی که در داخل سنگهای رسوبی تزریق شده اند، نیز قابل کاربرد نیست. سرانجام قابل ذکر است که اصل فوق در مورد نهشته های غاری نیز صدق نمی کند زیرا ته نشست های داخل غار از سنگ های بالا دستی و پایین دستی جوانتر می باشند. در خاتمه یادآوری گردد که اصل روی هم قرار گیری طبقات فقط برای یک ناحیه معین کاربرد داشته و مورد استفاده قرار می گیرد.

شکل ۱-۵ - اصل روی هم قرار گیری طبقات، لایه زیرین قدیم تر و لایه های بالا جوانتر می باشند

- سومین اصل استنوو، اصل تداوم جانبی (Lateral continuity) است. براساس این اصل در یک حوضه رسوبی، علاوه بر قرار گیری رسوبات روی هم دیگر، آنها در طرفین حوضه رسوبی تا جاییکه حوضه گسترش داشته باشد، تشکیل می شوند. این اصل در فهم چینه شناسی ناحیه ای کاربرد دارد. زیرا با مطالعه و بررسی ویژگی های یک لایه در یک ناحیه جغرافیایی خاص، این ویژگی ها بطور جانبی قابل تعقیب می باشد. اما باید یادآوری گردد اگر تداوم جانبی یک لایه توسط فعالیت های تکتونیکی قطع نگردد، بتدریج از ضخامت لایه کاسته شده، در حاشیه حوضه رسوبی نازک و سرانجام پایان می یابد. گاهی ممکن است یک واحد چینه ای، بطور گوه ای شکل به داخل واحد سنگی دیگر با جنس متفاوت که ناشی از تغییرات رخساره ای در یک زمان معین است، تداخل داشته باشد (شکل ۱-۶B).

شکل ۱-۶ - نمایش اصل تداوم جانبی طبقات

اصل تداوم جانبی طبقات جهت تعیین سن نسبی لایه ها کاربرد دارد. زیرا هر طبقه یا واحد سنگی دارای یک سن زمین شناسی معین بوده و در نتیجه امتداد آن نیز در هر ناحیه جغرافیایی که گسترش دارد، دارای همان سن زمین شناسی است.

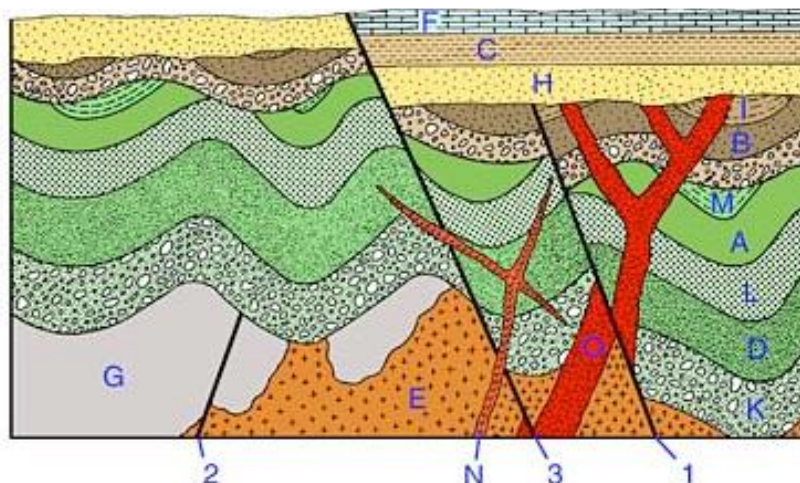
علاوه بر اصول سه گانه استنوک که در بالا مورد بحث قرار گرفته اند، قوانین دیگری در زمینه شناسی وجود دارند که یادگیری آنها برای فهم بهتر چینه شناسی و درک روابط فضایی بین لایه ها حائز اهمیت می باشد. - اصل بعدی که در لیتواستراتیگرافی کاربرد دارد اصل قطعات ضمیمه یا اصل ادخال است. این اصل زمانی استفاده می گردد که واحدهای سنگی از جنس آذرین، دگرگونی و رسوبی در کنار یکدیگر واقع شده باشند. در این حالت جهت تعیین سن نسبی هر یک از توده های سنگی فوق از اصل قطعات ضمیمه (Principle of included Fragments) استفاده می نمایند. به عبارتی، هرگاه قطعاتی از سنگ آذرین یا دگرگونی مجاور واحد های رسوبی، در داخل لایه های رسوبی دیده شوند، سنگ آذرین یا دگرگونی که در مجاورت لایه های رسوبی قرار دارند از نظر سنی قدیمی تر می باشند. معمولاً نشانه هایی این چنینی در ردیف های کنگلومرایی یا ماسه سنگی قابل شناسایی می باشد. در حالیکه چنین ویژگی مورد مشاهده قرار نگیرد و از طرفی دیگر قطعاتی از سنگ رسوبی در داخل واحدهای آذرین قرار گرفته باشند یا بخشی از سنگ و طبقات رسوبی مجاور یک توده از سنگ آذرین، دچار دگرگونی شده باشد، در این صورت توده آذرین جوانتر از طبقه رسوبی است. بر اساس این اصل سن یک واحد کنگلومرایی جوانتر از جوانترین عضو سازنده آن می باشد (شکل ۱-۷).

شکل ۱-۷- اصل قطعات ضمیمه

اگر واحدهایی از سنگ های رسوبی در یک ناحیه توسط توده های آذرین به شکل استوک، دایک و باتولیت قطع گردند، سنگ رسوبی مورد تاثیر از نظر سنی قدیمی تر از توده های آذرین می باشد (Principle of Intrusive Relationship) هر چند در مورد سیل ها که به موازات لایه بندی گسترش دارند چنین نتیجه گیری می تواند درست نبوده و نیاز به بررسی بیشتری می باشند.

اصل روابط بریدگی یا قطع شدگی (Principle of cutting relationship) یا روابط بین واحدهای زمین شناختی: از این اصل در مناطق با تکتونیک و زمین ساخت پیچیده استفاده می نمایند. به عبارت دیگر در منطقه ای که شامل چین خوردگی، گسلش، تزریق توده های ماگمایی همراه با واحدهای رسوبی باشد، مورد استفاده قرار می گیرد. به بیان دیگر براساس این اصل سن یک گسل یا چین خوردگی جوانتر از طبقه رسوبی می باشد که تحت تاثیر چنین حادثه ای قرار گرفته است. از طرفی دیگر اگر یک توده آذرین برای مثال یک دایک، مجموعه ای از سنگهای رسوبی را قطع کند، توالی رسوبی از دایک قدیمتر می باشند. چنین استتاجی در مورد سیل (Sill)، استوک (Stock)، با تولیت (Batholite) و لاکولیت (Lacolite) نیز قابل استفاده می باشد (شکل ۸-۱).

شکل ۸-۱- ارتباط بین واحدهای سازنده توالی چینه ای (اصل ارتباط بریدگی)()

اصل توالی گیاهان و جانوران (Fauna and Flora succession):

در توالیهای رسوبی دریایی فانروزونیک که بقایای گیاهان و جانوران بصورت فسیل در آنها دیده می شوند، این اصل بعنوان یک ابراز جهت تعیین سن نسبی و تطابق ردیف های رسوبی استفاده می شود. بطور کلی اصل توالی تکاملی گیاهان و جانوران بیان می کند، که لایه ها و طبقات رسوبی جوانتر دربر گیرنده مجموعه فسیلی هستند که از نظر فیزیولوژیکی و آناتومیکی پیچیده تر و تکامل یافته تر هستند. برای مثال طبقات حاوی فسیل باز دانگان جوانتر از طبقات حاوی فسیل نهاندانگان می باشد. این اصل یکی از اصول بسیار مهم در بایواستراتیگرافی یا چینه شناسی زیستی می باشد.

اصل والتر (Walther Law): اصل والتر یکی از اصول مهم در تفسیر و بازسازی محیط های رسوبی دیرینه دارد. این اصل به سادگی بیان می کند که توالی های رسوبی که در رخمون ها بر روی یکدیگر قرار دارند در زمان تشکیل، در محیط های رسوبی که در مجاورت یکدیگر وجود داشته اند، تشکیل شده اند.

فصل دوم

ناپیوستگی ها و رخداد های کوهزایی

اهداف کلی:

اهداف رفتاری:

۲-۱- کلیات:

پیوستگی واحدهای سنگی، بویژه سنگهای رسوبی در طول زمان زمین شناسی کامل نبوده و در اثر عوامل مختلفی از جمله پیشروی و پسروی دریا، نوسانات سطح دریاهای گذشته، فرسایش های بعدی، فعالیت های تکتونیکی و بالا آمدگی ها، فعالیت های کوهزایی یا تغییر در رژیم رسوبگذاری و تغییر در منبع تامین کننده رسوبات از حالت پیوستگی خارج شده است. عبارت دیگر هیچ مکانی را نمی توان در روی کره زمین پیدا کرد که توالی کاملی از سنگ های رسوبی پرکامبرین تا کواترنری در آن دارای رخنمون باشد. وقفه های رسوبی و چینه ای بنام نبود یا گپ (Gap) شناخته می شوند و با توجه به بزرگی و زمان آن به دو نوع هیاتوس (Hiatus) و دیاستم (Diastem) تقسیم می گردند. برخی از این نبوده ها کوتاه مدت بوده که ناشی از تغییرات ایجاد شده در محیط رسوبی است. برای مثال توقف فرایند رسوبگذاری ناشی از عدم ورود بار رسوبی یا نبود مواد لازم جهت ته نشینی، خروج موقتی محیط رسوبی ناشی از نوسانات سطح آب حوضه رسوبی از آن جمله اند. گاهی این توقف ممکن است ناشی از فعالیت های زمین ساختی باشد. به وقفه های کوچک رسوبی (نبود های رسوبی کوتاه مدت) در توالیهای رسوبی دیاستم می گویند. عبارتی دیگر، دیاستم ها به توقف های خیلی کوتاه در فرایند رسوبگذاری اطلاق می گردد. آنها فاقد هرگونه سطح فرسایشی قبل از رسوبگذاری می باشند. ولر (Weller, 1960) به هرگونه ناپیوستگی چینه ای کوچک که اهمیت لازم را برای تعریف ناپیوستگی (Unconformity) نداشته باشد، دیاستم اطلاق نمود. گاهی دیاستم بعنوان پاراکانفورمیتی (Paraconformity) یا دیسکانفورمیتی (Disconformity) طبقه بندی می گردد. با توجه به اینکه مدت زمانی رخداد یک دیاستم کوتاه می باشد، در یک توالی چینه ای و ستونی از سنگهای رسوبی، دیاستم ها ممکن است چندین بار تکرار گردند.

از طرفی دیگر هیاتوس شامل توقف و ایست های رسوبی است که هم مدت زمان فرسایش رادر بر گرفته و هم شامل مدت زمانی است که هیچگونه رسوبگذاری صورت نگرفته نباشد. هر چند از نظر شماری از چینه شناسان هیاتوس فقط معرف مدت زمانی است که فرایند رسوبگذاری متوقف شده است. مدت زمان یک هیاتوس ممکن است شامل چند میلیون سال تا چند صد میلیون سال باشد. به

فاصله زمانی که طی آن یک هیاتوس رخ داده و معمولاً به عنوان یک واحد زمانی، در نظر گرفته می شود، لاکیونا (Lacuna) می گویند. گاهی مفاهیم لاکیونا، هیاتوس و واکیوتی (Vacuity) به یک معنی و برای گستره زمانی یک نبود چینه ای، مورد استفاده قرار می گیرد.

ناپیوستگی ها نوعی نبود رسوبی هستند که مدت زمان توسعه آن می تواند کوتاه یا طولانی باشد. برخلاف دیاستم ها که بیشتر در مقیاس محلی رخ می دهند و معمولاً در اثر عواملی چون عدم رسوبگذاری موقتی یا فرسایش توسط انرژی جریان موجود در محیط صورت می گیرد، ناپیوستگی ها دارای گسترده جغرافیایی بزرگتری بوده و در مقیاس ناحیه ای (Regional) و قاره ای (Continental) رخ می دهند. با توجه به اینکه ناپیوستگی ها مدت زمان نسبتاً طولانی را شامل می گردند، لذا تکرار آنها در توالیهای عمودی چینه شناسی کمتر می باشد. همانطور که بیانگر گردید مدت زمان در برگرنده یک ناپیوستگی از چند میلیون سال تا چند صد میلیون سال است. در ایران ناپیوستگی های متعددی گزارش شده است که می توان به ناپیوستگی کربونیفر در زاگرس، دونین پیشین در البرز، ناپیوستگی بین پرمین پیشین و میانی در بخش اعظم سرزمین ایران، نبود نئوکومین (والانژین، هوتروین و بارمین) در ایران مرکزی، البرز و آذربایجان و سرانجام به نبود رسوبی پالئوسن تا میوسن در البرز شمالی اشاره کرد (شعبانیان، ۱۳۹۰).

۲-۲- انواع مختلف ناپیوستگی عبارتند از :

با توجه به نوع سنگ های دو طرف سطح ناپیوستگی، اختلاف شیب قرار گیری طبقات در دو طرف سطح ناپیوستگی و میزان فرسایش در سطح ناپیوستگی، چهار نوع ناپیوستگی تعریف می گردد (شکل ۱-۲).

الف) ناپیوستگی موازی یا پیوسته نما (Paraconformity)

ب) ناپیوستگی فرسایشی (Disconformity)

ج) ناپیوستگی آذرین پی (Nonconformity)

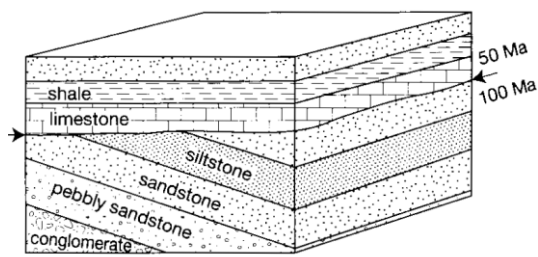
د) ناپیوستگی زاویه دار (Angular unconformity)

دریک توالی ناپیوسته، بین لایه های بالا و پایین سطح ناپیوستگی روابطی وجود دارد که توسط دو عبارت زیر بیان می گردد. اگر طبقات بالا و پایین یک سطح ناپیوستگی موازی با سطح ناپیوستگی باشند، به این طبقات، همساز ناپیوستگی یا کانکورდანت (Concordant) گفته شده و اگر وضعیت اشاره شده در بین طبقات بالا و پایین یک سطح ناپیوستگی دیده نشود، به آن ناهمسازگاری یا دیسکورდანت (Discordant) می گویند. سطوح ناپیوستگی ممکن است مسطح، مایل، غیر هموار یا موجی باشد.

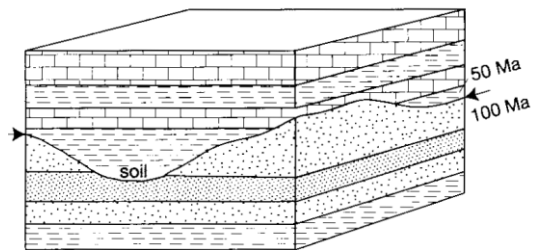
ناپیوستگی موازی یا پیوسته نما:

ناپیوستگی پیوسته نما یا پاراکانفورمیتی، نوعی از ناپیوستگی است که بدون شواهد فرسایشی بوده، تشخیص آنها در روی زمین معمولاً غیرممکن و شناسایی آنها بر مبنای مطالعات دیرینه شناسی استوار می باشد. مرز بین طبقات در دو طرف ناپیوستگی با یکدیگر موازی بوده و هیچگونه سطح فرسایشی در بین آنها دیده نمی شود. نوسانات سطح آب دریا، حرکات خشکی زایی (ایپروژنی) یا هر فرایندی که باعث توقف کوتاه مدت در رسوبگذاری یا فرسایش گردد، از مهمترین عوامل تشکیل دهنده این نوع ناپیوستگی می باشد. مدت زمانی شکل گیری این نوع ناپیوستگی معمولاً کوتاه می باشد. ناپیوستگی موازی در مقیاس اشکوب یا کمتر از اشکوب در توالی های رسوبی رخ می دهد.

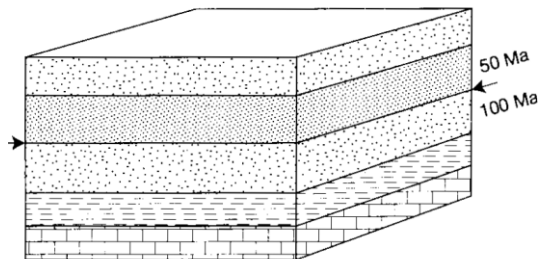
ناپیوستگی فرسایشی نوعی ناپیوستگی است که طبقات در دو طرف سطح مورد نظر با یکدیگر موازی بوده، اما علاوه بر سطوح فرسایشی، تغییرات سنگ شناختی نیز معمولاً در دو طرف این سطح دیده می شود. سطح فرسایشی یک سطح ناهموار بوده که معمولاً توسط نهشته های کنگلومراتیک، سطوح کارستیک یا توسط خاکهای قدیمی (Paleosol) مشخص می گردد. مدت زمان ایجاد یک ناپیوستگی فرسایشی ممکن است چند میلیون سال تا چند ده میلیون سال باشد. چنین سطوح فرسایشی در ایران، در حد فاصل بین سازندهای پرمین پیشین و نهشته های قدیمی تر با سن کربونیفر پیشین، دونین پیشین، کامبرین و حتی قدیمتر دیده می شود. علاوه بر این بین چرخه های سه گانه رسوبی پرمین پیشین، پرمین میانی و پرمین پسین یعنی سازندهای دورود، روته و نسن در البرز و آذربایجان ناپیوستگی فرسایشی گسترش دارد (شعبانیان، ۱۳۹۱). بعد از رسوبگذاری ردیف های رسوبی زیرین، بنا به دلایل مختلف این بخش از نهشته های تشکیل شده از آب خارج شده و یک فاز فرسایشی را متحمل می شوند. سپس با پیشروی مجدد دریا، نهشته های جدید بر روی این سطح و بطور موازی با طبقات زیرین ته نشین می شوند.

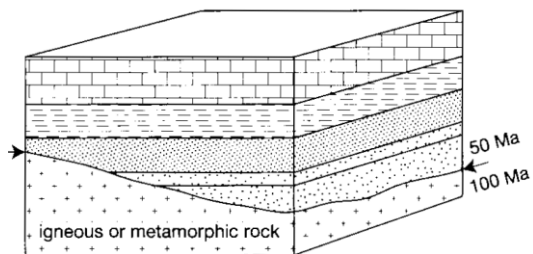
A. Angular Unconformity

B. Disconformity

C. Paraconformity

D. Nonconformity

شکل ۱-۲- انواع مختلف ناپیوستگی (Boggs, 2006)

وجود کنگلومرا (کنگلومرای پیشرونده)، سطوح فرسایشی، خاک های قدیمی، بوکسیت ولاتریت، سطح کارستیک، تغییرات سنگ شناسی از دریایی به نهشته های قاره ای و اختلاف سنی واحد های سنگی مجاور که براساس فسیل شناسی تعیین می گردد، از مهمترین روش های تشخیص ناپیوستگی فرسایشی در صحرا می باشد.

ج) ناپیوستگی آذرین پی: ناپیوستگی آذرین پی که گاهی بنام ناپیوستگی بلورین پی نیز نامیده می شود، عبارت از پیشروی دریا و قرارگیری توده هایی از سنگ های رسوبی بطور پیشرونده بر روی سنگ های آذرین یا دگرگونی می باشد. در این نوع ناپیوستگی، ابتدا سنگ های آذرین و یا سنگ های

دگرگونی تشکیل شده و بعد با پیشروی دریا بر روی این سنگ ها، لایه رسوبی بر روی آنها تشکیل می شوند. گاهی ممکن است در مرز ناپیوستگی و در قاعده توالی رسوبی، قطعات کنگلومرا با ترکیب سنگ آذرین یا دگرگونی زیرین مشاهده گردد. علاوه بر این، گاهی در ناپیوستگی آذرین پی بخش هایی از واحدهای زیرین، بصورت اجزای سازنده در واحدهای رسوبی بالای سطح ناپیوستگی دیده می شوند. وجود نشانه های اشاره شده و نبود دگرگونی در سطح تماس بین واحد های آذرین و رسوبی از روش های تشخیص این نوع ناپیوستگی در صحرا می باشد. شناسایی این ناپیوستگی در مطالعات صحرایی، ساده می باشد.

د) ناپیوستگی زاویه دار: نوعی ناپیوستگی که شیب لایه های سنگی در دو طرف سطح ناپیوستگی با یکدیگر تفاوت دارد. این نوع ناپیوستگی دارای داستان زمین شناسی پیچیده تری می باشد. میزان اختلاف شیب طبقات در دو طرف سطح ناپیوستگی متغیر بوده و در مواردی که این زاویه کم باشد، تشخیص این نوع ناپیوستگی در روی زمین مشکل است. درحالی که اختلاف زاویه شیب طبقات در بالا و پایین سطح ناپیوستگی زیاد باشد، براحتی در صحرا قابل تشخیص است. به ناپیوستگی های زاویه دار با اختلاف شیب کم که فقط از روی نقشه های زمین شناسی تهیه شده از منطقه، می توان پی به وجود آنها برد، ناپیوستگی کارتوگرافی (Cartographic unconformity) می گویند. ناپیوستگی های زاویه دار بازتابی از عملکرد یک فاز کوهزایی در منطقه مورد مطالعه می باشند.

ابتدا در محیط رسوبی، نهشته ها آواری یا شیمیایی، بصورت طبقات افقی ته نشست می نمایند. سپس در اثر تاثیر حوادث زمین ساختی و کوهزایی، طبقات تشکیل شده از آب خارج شده و دچار کج شدگی، چین خوردگی، گسلش و فرسایش شده و از حالت افقی خارج می گردند. پیشروی مجدد دریا همراه با رسوبگذاری بر روی سطوح تغییر شکل یافته، چین خورده و فرسایش یافته می باشد. در این شرایط زاویه شیب قرار گیری طبقات بالای سطح فرسایشی با زاویه شیب واحدهای زیرین فرق می کند. در ناپیوستگی های زاویه دار، طبقات زیر سطح ناپیوستگی شیب دار و طبقات بالای سطح ناپیوستگی افقی یا شیب دار می باشند. درحالت وجود شیب در طبقات بالای سطح ناپیوستگی، شیب آنها کمتر از شیب طبقات در سطح زیرین ناپیوستگی است. از ناپیوستگی های زاویه دار در چینه شناسی ایران می توان به ناپیوستگی زاویه دار سازند تیز کوه به سن کرتاسه پیشین بر روی واحدهای قدیمی تر در البرز اشاره کرد.

شکل ۲-۴- دگرشیبی زاویه دار بین توالی زوراسیک با سنگ های قدیمی تر (خسروتهرانی و درویش زاده، ۱۳۶۷)

میزان فرسایش سطوح ناپیوستگی به ویژگیهای سنگ شناسی، شرایط آب و هوایی و مدت زمان خروج این طبقات از آب بستگی دارد. در محیطهایی با شرایط آب و هوایی گرم و مرطوب، میزان فرسایش و هوازدگی سطوح ناپیوستگی زیاد بوده و ممکن است طبقات خارج شده، کاملاً دچار فرسایش گشته و به یک سطح صاف تبدیل گردند، که در این حالت به آن پنه پلین (Peneplain) می گویند. عبارت پدی پلین (Pediplain) به سطح فرسایش یافته ای، که میزان فرسایش از حالت پنه پلین کمتر است، اطلاق می گردد. این سطوح فرسایشی در نواحی جغرافیایی با آب و هوای خشک رخ می دهد. گاهی سطح فرسایش دارای توپوگرافی ناهمواری متشکل از پستی و بلندی است که بیانگر توسعه و گسترش آبراهه ها و کانال ها می باشد. زمین های نوع پنه پلین و پدی پلین مربوط به زمین های پرکامبرین است.

گاهی در بازسازی تاریخ چینه شناسی و زمین ساختاری یک منطقه وهم چنین در بازسازی تاریخ رسوب گذاری و تاثیر فرایند های پیشروی و پسروی بر شکل و روابط چینه ای واحد های رسوبی از مفاهیمی مانند لپ اوت (Lapout) و اورلپ (Overlap) استفاده می شود. لپ اوت به قطع شدگی جانبی یک لایه در مرزهای ته نشستی آن گفته می شود. بعبارت دیگر لپ اوت به ماهیت انقطاع جانبی طبقات و چینه های رسوبی، در محدوده محیط رسوبگذاری گفته می شود. این وضعیت در مقابل حالت هایی است که قطع شدگی طبقات ناشی از بریدگی یا گسلش می باشد. اورلپ، عبارت از بیشترین گسترش جانبی یک سطح بازتابی در یک محدوده رسوبگذاری است.

۲-۳- شواهد تشخیص ناپیوستگی در صحرا :

در مطالعات صحرایی تشخیص بعضی از انواع ناپیوستگی ها راحت از دیگر اشکال ناپیوستگی می باشد. برای مثال شناسایی انواع ناپیوستگی های آذرین پی یا زاویه دار با توجه به ترکیب سنگ شناسی

و اختلاف زاویه شیب بین طبقات دو طرف ناپیوستگی به آسانی ممکن است. با این وجود مهمترین عوامل شناسایی ناپیوستگی در روی زمین عبارتند از:

- ۱- اختلاف سنی فاحش بین طبقات در دو طرف سطح ناپیوستگی
- ۲- تغییرات سنگ شناسی از نهشته هایی دریایی به نهشته های قاره ای و وجود کنگلومرای قاعده ای یا کنگلومرای پیشرونده
- ۳- قطع شدگی ناگهانی دایک ها و گسلها
- ۴- اختلاف زاویه شیب بین طبقات در دو طرف سطح ناپیوستگی
- ۵- توسعه و گسترش سنگهای رسوبی بر روی سنگهای آذرین و دگرگونی مشروط بر این که، سنگهای رسوبی بالایی این توده های بلورین فاقد آثار دگرگونی باشند.

شکل ۲-۵- دگرشیبی زاویه دار بین نهشته های کرتاسه بالایی و تریاس در ناحیه نخلک (خسروتهرانی و درویش زاده، ۱۳۶۷)

- ۶- توسعه سطوح فرسایشی، گسترش هارد گراند، گسترش خاک های قدیمی، توسعه افق های بوکسیتی - لاتریتی و گسترش افق های کارستی.
 - ۷- مطالعات فسیل شناسی و تعیین سن ردیف های رسوبی و تعیین ناپیوستگی
 - ۸- تغییرات ناگهانی از وجود فسیل های دریایی به تجمع فسیل هایی قاره ای
 - ۹- تغییرات ناگهانی در میزان تجمع فسیلی لایه ها
 - ۱۰- آهن دار شدن و چرتی شدن سطوح سنگ های کربناته
- توده سنگهایی که محدود به سطوح ناپیوستگی می باشند، مبنای کار واحد چینه شناسی می باشد که بنام واحد های چینه شناسی محدود به ناپیوستگی (Unconformity Bounded Units) نام گذاری می گردند. این

توده های سنگی رسوبی که در پایین و بالا توسط دوسطح ناپیوستگی محصور هستند، ممکن از یک نوع سنگ یا اجتماعی از چند نوع سنگ با جنس های متفاوت باشند.

ویژگیهای سنگ شناسی، محتوی فسیلی طبقات در صورتیکه فسیل وجود داشته باشد ومدت زمان چینه شناسی سنگ های محصور بین دو ناپیوستگی در تعریف واحد چینه شناسی مورد بحث نقشی نداشته و فقط برای تشخیص محدوده ناپیوستگی اهمیت دارند. علاوه براین چگونگی تشکیل ناپیوستگی ها یا تغییرات سببی سطوح محدود کننده ناپیوستگی نقشی در تعریف و تاسیس این واحد چینه شناسی ندارد. هر واحد محصور به ناپیوستگی ممکن است در برگیرنده تعدادی ازدیگرواحدهای چینه شناسی مانند واحدهای بایواستراتیگرافی، لیتواستراتیگرافی ودیگر واحدهای چینه شناسی باشد. واحد بنیادی محصور به ناپیوستگی بنام سین تم (Synthem) نامیده می شود که معمولا دارای کاربرد زیادی نیست. ولی بجای سین تم از عبارت کاربردی تر وگسترده تر، توالی یا سکانس (sequence) برای این نوع واحدها استفاده می شود، که نه تنها بعنوان واحد بنیادی چینه شناسی توالی ها (Sequence Stratigraphy) می باشد، بلکه برای قطعی شدن تمام واحدهای چینه ای که بطور کامل یا بطور بخشی توسط ناپیوستگی محصور هستند، بکار می رود. عبارت سکانس برای واحدهای محدود به ناپیوستگی ها ابتدا توسط اسلاس و همکارانش (Sloss et al., 1949) بکاربرده شده است. واحد چینه شناسی محصور به ناپیوستگی از نوع واحدهای مادی بوده، بعبارت دیگر دارای وجود خارجی می باشد.

۲-۴- چگونگی روابط بین طبقات در ناپیوستگی ها در مطالعات لرزه ای:

تعیین ساختمان های عمقی زمین و ساختمان های سطحی کم عمق برای اکتشافات نفتی دارای اهمیت است. امروزه براساس دانش چینه شناسی لرزه ای، نه تنها افق های چینه شناسی قابل تعیین است بلکه شکل توالی های رسوبی و تاریخ رسوبی آن نیز قابل تعیین و تفسیر می باشد. آن هم چنین برای شناسایی ناپیوستگی ها و بازسازی تاریخ پیشروی ها و پسروی ها دریک ناحیه وتعیین سیال سنگ ها و تعیین تجمعات هیدروکربنی مورد استفاده قرار می گیرد. در مطالعات چینه شناسی لرزه ای، هر سکانس لرزه ای شامل ویژگی هایی است که این ویژگی ها روابط بین یک توالی ته نشستی که توسط سطوح ناپیوستگی محصور است با توالی های بالایی وزیرین مشخص می نماید. روابط بین سطوح چینه بندی در این مطالعه، توسط عبارت هایی چون Top lap, Base Lap, Onlap و Down lap بیان می گردد که به شرح زیر توضیح داده می شوند (شکل ۲-۶ و شکل ۲-۷).

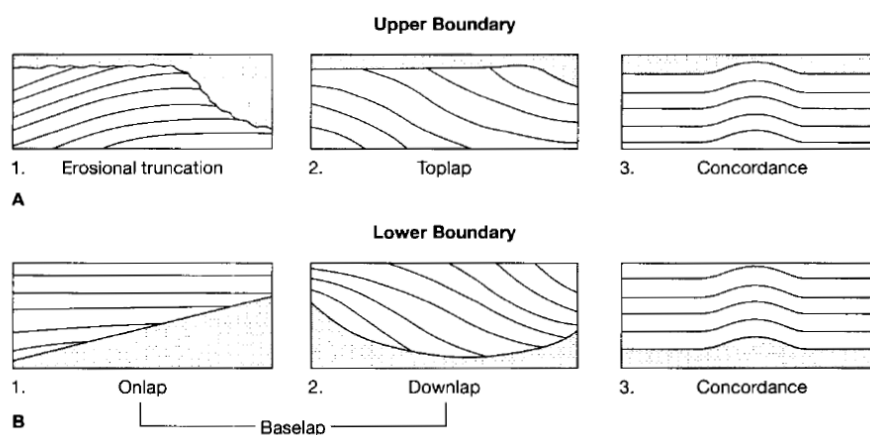
الف) روابط مرز بالایی:

مرز بالایی یک ناپیوستگی یا سطح ناپیوستگی با طبقات مجاورش در بخش بالایی یک توالی لرزه ای به سه شکل متفاوت ممکن است دیده می شود (شکل ۲-۶)

مرز با بریدگی فرسایشی (Erosional Truncation): مرز بالایی و تماس واحد چینه شناسی مورد مطالعه با واحد روی خودش توسط سطح فرسایشی مشخص می گردد (شکل ۶-۲-ب). سطح بازتابی گسترش زیادی داشته ولی دستخوش فرسایش یا قطع شدگی قرار گرفته است. بعبارتی دیگر لایه های زیرین ممکن است افقی و یا شیب دار بوده و توسط یک سطح فرسایشی بریده بریده از طبقات بالایی خودش متمایز می گردد.

مرز تاپ لپ (Toplap): در این نوع مرز، طبقات زیرین شیب دار بوده و به توالی با شیب کمتر ختم می گردد (شکل ۶-۲-ب). به سطح محدود کننده، سطح تاپ لپ گفته می شود و در توالی های رسوبی ساحلی قابل شناسایی است. سطح مورد بحث ممکن است یک سطح نبود رسوبی یا معرف تغییرات ناگهانی در وضعیت حوضه باشد.

مرز کانکورانس (Concordance): مرز بالایی توالی رسوبی به شکل پایان نیافته می باشد (شکل ۶-۲-ج). طبقات دو طرف ناپیوستگی با یکدیگر موازی می باشند.

۶-۲- شکل روابط بین مرز بالایی و پایینی یک توالی ته نشستی (Boggs, 2006)

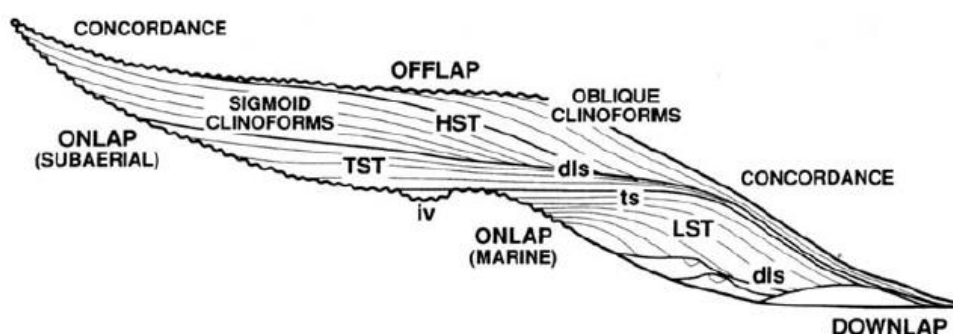
روابط مرز زیرین:

مرز زیرین یک ناپیوستگی یا سطح ناپیوستگی با طبقات مجاورش در بخش پایین نیز ممکن است به سه شکل متفاوت دیده می شود (شکل ۶-۲)

ان لپ (Onlap): طبقات به شکل افقی یا با شیب کم ته نشست کرده، در مقابل یک سطح با شیب بیشتر و بطرف بالا، خاتمه یافته اند. بعبارتی دیگر طبقات بالای سطح ناپیوستگی شامل طبقات افقی یا شیب داری هستند که به سطحی با شیب بیشتر در زیر سطح ناپیوستگی منتهی می گردند. سطح مورد نظر بنام، سطح آن لپ نامیده می شود. گاهی عبارت اوت لپ نیز (Catuneanu, 2006) معادل آن لپ در نظر گرفته می شود. علاوه بر این عبارت آن لپ به، زبانه ای شدن و حذف تدریجی واحد های رسوبی یک توالی همساز از سنگ به سمت حاشیه حوضه ته نشستی را نیز می گویند.

داون لپ (Down lap): طبقات شیب دار بالای سطح ناپیوستگی بطور پیشرونده و شیب دار به سمت پایین بر روی سطح شیب دار زیرین (یا افقی) قرار می گیرند. شیب صفحه کمتر از شیب طبقات فوقانی است عبارت بیس لپ (Base lap) به نوعی از قرارگیری طبقات که بلافاصله در بالای سطح ناپیوستگی باشد، اشاره دارد. بعبارت دیگر این واژه معادل آن لپ و داون لپ می باشد. علاوه بر این، عبارتی برای توصیف سطح انقطاع چینه ها در مرز زیرین یک توالی ته نشستی زمانی که تمایزی بین آنلپ و داون لپ وجود نداشته باشد، بکار برده می شود. سطح بازتابی با گسترش جانبی زیاد بر روی یک سطح لرزه ای قرار دارد.

کانکوردانس (Concordance): نوعی از ارتباط واحدهای محصور به ناپیوستگی با طبقات زیرین سطح ناپیوستگی است که در آن واحدهای دو طرف ناپیوستگی با یکدیگر موازی می باشند.

شکل ۲-۷- شکل روابط چینه ای، پیشروی و پسروی یک توالی بر اساس مطالعات لرزه ای (Boggs, 2006)

عبارت آف لپ (Offlap) زمانی استفاده می شود که رخساره ها یک الگوی پیشرونده را نشان بدهند. این پسروی ناشی از حرکت خطوط ساحلی بطرف دریا ناشی از یک منبع تامین رسوب دربخش خشکی می باشد. بعبارتی ناحیه خشکی از لحاظ تکتونیکی بالا آمده و سطح دریا بطرف پایین جابجا می گردد و یا اینکه یک پایین آمدن سطح نسبی دریا وجود داشته باشد.

۲-۵- فازهای کوهزایی و خشکی زایی:

فازهای کوهزایی (Orogenic phases):

فازهای کوهزایی به مجموع حوادث زمین ساختاری گفته می شود که طی آن سلسله جبالی تشکیل گردد. هر فاز کوهزایی در یک محدوده زمان زمین شناسی نسبتاً محدود رخ داده و پیامد آن ایجاد ناپیوستگی (دگر شیبی)، تغییر ساختارهای زمین شناسی منطقه، چین خوردگی، گسلش، فعالیت ماگمایی و دگرگونی و تغییرات رخساره ای و سنگ شناسی می باشد. واژه کوهزایی برای اولین بار توسط گیلبرت (۱۸۹۰) برای توصیف فرایند هایی که موجب تشکیل کوه ها می شده، اطلاق گردیده و شامل حرکاتی است که در نواحی نسبتاً باریک و کشیده ای که بنام کمربند کوهزایی نامیده می شود، اتفاق می افتد. از زمان تشکیل حوضه رسوبی (Sedimentary Basin) که با نازک شدگی پوسته و فرایند کافتی شدن رخ می دهد تا بسته شدن

حوضه و تشکیل رشته کوه را یک چرخه کوهزایی (Orogenic cycle) می‌گویند. حوادث کوهزایی در محل برخورد صفحات همگرا صورت می‌گیرد. این صفحات ممکن است هر دواز نوع صفحات قاره ای بوده که به آن کوهزایی داخلی می‌گویند. رشته کوه هیمالیا حاصل این نوع برخورد می‌باشد. در مقابل کوه‌های مانند راکی از تصادم حاصل از فرورانش پوسته اقیانوسی - قاره ای حاصل شده اند، که بنام کوهزایی حاشیه ای (Periferal) معروف بوده و همراه با فعالیت های ماگمایی گسترده می‌باشند.

هر چرخه کوهزایی از چندین فاز کوچکتر تشکیل شده است. برای مثال چرخه کوهزایی کالدونین که در طی پالئوزوئیک پیشین اتفاق افتاده، شامل فازهای کوهزایی ساردی نین (مرز کامبرین - اردوئیسین)، تاکونین (مرز اردوئیسین - سیلورین)، اردی نین در طی سیلورین میانی (بین اشکوب های ونلوکین - لودوین) و ارین (دونین پیشین) می‌باشد. با توجه به اینکه حرکات خشکی زایی و کوهزایی در شکل گیری فرایندهای چون ناپوستگی ها، ایجاد خاک های قدیمی و تغییرات رخساره ای که در دانش چینه شناسی و بویژه در چینه شناسی توالی ها نقش دارند، یاد گیری و آشنایی با این حوادث دارای اهمیت می‌باشد. در اثر عملکرد فازهای کوهزایی در یک ناحیه جغرافیایی معین، ممکن است فرایند پیشروی و پسروی آب دریا چندین بار تکرار گردد. به مجموعه رسوبات بین دو مرحله پسروی متوالی را یک چرخه رسوبی (Sedimentary Cycle) می‌گویند.

حوادث خشکی زایی به حوادثی در زمین شناسی اطلاق می‌گردد که در یک فاصله زمانی زمینی شناسی نسبتاً طولانی تر و با انرژی کمتری حادث شود. طی این مرحله از تاریخ زمین به میزان خشکی ها افزوده یا کاسته می‌گردد. در فرایند پیشروی (Transgration) جابجایی خط ساحلی بطرف خشکی می‌باشد. در این حادثه سطح بیشتری از خشکی به زیر آب می‌رود. عوامل متعددی چون بالا آمدن سطح آب ناشی از ذوب یخچالها و کلاهک های یخی همانند آنچه که در آغاز پرمین در ایران اتفاق افتاده، تغییرات بستر دریا، فرونشینی محیط خشکی یا ترکیبی از آنها در پیشروی دریا موثر هستند. علاوه بر این سرعت گسترش کف اقیانوس ها عامل دیگری در پیشروی دریا در یک ناحیه معین می‌باشد. در یک حادثه پیشروی نهشته های مربوط به محیط های عمیق تر بر روی رسوبات و سنگهای تشکیل شده در محیط های کم عمق تر قرار می‌گیرند. در توالی های رسوبی قاره ای پیشرونده، نهشته های دانه ریز بر روی رسوبات دانه درشت قرار می‌گیرند. فرایند پسروی (Regression) به جابجا شدن خط ساحلی به طرف دریا یا افت سطح آب دریا را پسروی می‌گویند، که طی آن از وسعت دریا ها کاسته و بر میزان خشکی ها اضافه می‌شود. گسترش کلاهک های یخچالی و بالا آمدگی خشکی ها باعث پسروی می‌شود. در یک توالی عمودی رسوبی نهشته های مربوط به محیط های کم عمق بر روی واحدهای رسوبی مربوط به محیط های عمیق تر قرار می‌گیرند. بالا آمدگی از عوامل مهم پسروی دریا در یک ناحیه است. پسروی ها و پیشروی ها ممکن است در مقیاس محلی، ناحیه ای، قاره ای ویا جهانی باشد. آن هم چنین قابل ذکر است که شماری از نبوده های رسوبی

در توالی های فانروزویک ایران، به حوادث خشکی زایی مربوط می شود. تاثیر حوادث کوهزایی و خشکی زایی در طی پرکامبرین و فانروزویک باعث توسعه فراپوم ها و فرزمین ها شده است، که با فقر نهشته ها یا توالی ضخیمی از رسوبات مشخص می گردد. نبوده های چینه شناسی کامل یا بخشی در طی اردوئین البرز و زاگرس، سیلورین در بخش های از البرز، آذربایجان، ایران مرکزی و زاگرس، دونین پیشین در البرز، کربونيفر در زاگرس و کربونيفر پسین در البرز و آذربایجان، ناپیوستگی شروع پرمین میانی یا ناپیوستگی بین اولین چرخه رسوبی با دومین چرخه رسوبی پرمین که در تمامی ایران گسترش دارد، نبود تریاس پسین در قسمت های از البرز، آذربایجان و زاگرس، هم چنین نبود های جینه شناسی کرتاسه پیشین و پالئوژن در بخش های از سرزمین ایران را می توان نام برد که نتیجه تاثیر این حوادث می باشد.

۲-۵- چگونگی تشخیص حوادث کوهزایی و خشکی زایی در صحرا:

یکی از اهداف مطالعه دانش چینه شناسی در صحرا، شناخت پدیده های زمین شناسی و ارتباط آنها به عوامل ایجاد کننده آنها می باشد. به منظور شناسایی عملکرد حوادث کوهزایی یا خشکی زایی در یک ناحیه زمین شناسی وجود یک یا تعدادی از نشانه های زیر لازم می باشد. انتساب حوادث و نشانه ها به یک حادثه معین، از طریق تعیین سن مطلق یا از طریق روابط چینه شناسی و موقعیت چینه شناسی آنها در صحرا امکان پذیر می باشد. مهمترین نشانه های حوادث کوهزایی و خشکی زایی در یک ناحیه عبارتند از:

- تشکیل و تزریق توده هایی ماگمایی به شکل نفوذی یا خروجی
- شکل گیری سنگ های دگرگونی در یک ناحیه معین
- چین خوردگی و توسعه گسلش در سنگ های یک ناحیه
- نبود های چینه شناسی و توسعه ناپیوستگی ها و بطور خاص تشکیل دگرشیبی زاویه دار
- تغییرات رخساره ای و توسعه و تشکیل نهشته های تبخیری و تخریبی
- تشکیل و توسعه خاک های قدیمی

۲-۶- رابطه بین رخساره ها و کوهزایی:

هر حادثه کوهزایی دارای ویژگی ها و صفاتی است که به کمک آن قابل شناسایی می باشد. تغییرات رخساره ای (دریایی به قاره ای)، تغییر در ضخامت واحد های رسوبی، تجمع زیادی از نهشته های نابالغ که معرف فرسایش شدید و حمل سریع می باشد و هم چنین تشکیل رخساره های خاص از جمله این ویژگی ها به شمار می رود. کوارتر آرنایت ها، آركوزهای تکتونیک، گری وک ها، مولاس ها و فلیش ها مهمترین رخساره های مرتبط با حوادث کوهزایی و تکتونیک به شمار می روند. ماسه سنگ های کوارتر آرنایتی که بیش از ۹۵ درصد کانی کوارتر در ترکیب خود می باشد و در آن کانی های ناپایدار در حداقل میزان خود است، مربوط به نواحی با تکتونیک آرام و مناطق به لحاظ توپوگرافی هموار می باشد. زیرا در این مناطق سنگ ها

تحت تاثیر فرسایش بلند مدت کانی های ناپایدار خود را ازدست داده و سنگ به لحاظ کانی شناسی و بافتی به بلوغ می رسد. چنین نواحی پایدار با پی سنگی ازسنگ های بلورین بنام کراتون نامیده می شوند. نهشته های مولاسی و فلیشی که درپهنه های زمین ساختاری شرق و مکران از فراوانی گسترده برخوردار می باشند از نهشته های همزاد یا رخساره پس از کوهزایی تعریف می شوند. گری وک ها یا ماسه سنگ های کثیف و آركوز های تکتونیکی که از نظر بافتی و کانی شناسی ، فاقد بلوغ شدگی می باشند از رخساره مربوط به کوهزاد و نواحی بالا آمده به شمار می روند.

سوالات تستی فصل دوم:

سوالات تشریحی فصل دوم:

فصل سوم لیتواستراتیگرافی و ساخت های رسوبی

اهداف کلی

۳-۱- کلیات:

لیتواستراتیگرافی دانش مطالعه و طبقه بندی سنگهای لایه لایه می باشد. هر سنگ رسوبی متشکل از واحدهای صفحه ای شکل سه بعدی است که دارای طول، عرض (پهنا) و ضخامت می باشد. علاوه بر این، ویژگی های زمین ساختاری هر لایه شامل امتداد، شیب و زاویه شیب لایه می باشد که مجموعه آنها می توانند در تفسیر و تحلیل زمین شناسی یک ناحیه حائز اهمیت باشند. این واحدهای صفحه ای شکل بنام طبقه (Bed)، لایه (Layer) و چینه (Stratum) نامیده می شوند. هر چند مفهوم چینه وسیع تر بوده و دربرگیرنده لایه ها و لامینه ها می باشد. هر طبقه یا چینه دارای سطوح کاملاً مشخص زیرین و بالایی بنام مرزهای لایه هستند که براحتی آن را از چینه و طبقه مجاورش متمایز می سازد. هر چند در مواردی ممکن است بعلت وجود ساختمان توده ای شکل (Massive) بویژه در سنگهای رسوبی مانند دولومیت ها یا سنگ های تبخیری کیفیت طبقه بندی براحتی قابل وضوح نباشد. عبارت چینه معادل یک واحد رسوبی است که دربرگیرنده تمامی رسوباتی است که تحت شرایط فیزیکی، شیمیایی و زیستی یکسان تشکیل شده اند. معیار شناسایی و تفکیک طبقات نیز همانند دیگر واحدهای لیتواستراتیگرافی بر مبنای ویژگی های سنگی مانند جنس، رنگ، ضخامت و ترکیب کانی شناسی می باشد. در یک توالی عمودی از رخنمون سنگهای لایه لایه یا رسوبی وجود ویژگیهای زیر طبقه بندی را بخوبی نمایان می سازد:

۱- قرار گیری طبقات نازک در بین طبقات ضخیم تر، برای مثال قرار گیری لایه های نازک شیلی در بین لایه های آهکی

۲- اختلاف در درجه فشردگی، میزان تراکم و میزان سیمانی شدن متفاوت طبقات مجاور یکدیگر

۳- تغییر در جنس مواد و ترکیب سنگ شناسی طبقات کنار هم

۴- تغییر در اندازه دانه ها در سنگهای آواری

۵- اختلاف رنگ در طبقات مجاور هم

از نظر ضخامت نیز طبقات دارای تقسیم بندی هستند که چینه شناسان در حین کار صحرایی از آن برای توصیف طبقات و چینه ها مورد استفاده قرار می دهند (Ingram, 1954).

به طبقاتی که کمتر از یک سانتیمتر ضخامت دارند لامینه (Lamina) اطلاق میگردد، که خود به لامینه ضخیم (۱ سانتیمتر تا ۰/۳ سانتیمتر)، لامینه نازک (۰/۱ تا ۰/۳ سانتیمتر) و لامینه خیلی نازک (کمتر از ۰/۱ سانتیمتر) تقسیم می گردد. لامینه ها ممکن است به شکل موازی یا، موجی در داخل طبقات توسعه داشته و یا بطور مستقل گسترش داشته باشند. لامینه ها بیشتر در سنگ های آواری دانه ریز و دانه متوسط مانند ماسه سنگ ها و سیلتستون ها در سرعت های بالا یا پایین جریان شکل می گیرند. لایه نیز به واحد هایی گفته می شود که ضخامت بیشتر از یک سانتیمتر داشته باشند. لایه خیلی نازک شامل طبقاتی است که بین ۱ تا ۳ سانتیمتر ضخامت داشته و به چینه هایی که ۳ تا ۱۰ سانتیمتر ضخامت دارند، نازک لایه اطلاق می گردد. به طبقاتی با ضخامت بین ۱۰ تا ۳۰ سانتیمتر طبقه یا لایه متوسط اندازه (Medium bed) گفته می شود. طبقه ضخیم (Thick bed) به لایه های با ضخامت بین ۳۰ تا ۱۰۰ سانتیمتر و طبقه خیلی ضخیم (Very Thick bed) به طبقاتی که بیش از ۱۰۰ سانتیمتر ضخامت داشته باشد، گفته می شود (جدول ۳-۱). توده ای بودن طبقات می تواند ناشی از فرایند های دیاژنزی، بهم خوردگی طبقات یا رسوبگذاری مداوم باشد. به هم خوردگی لایه ها می تواند ناشی از فرایند زیست آشفستگی، تبلور مجدد و ازدست دادن آب در لایه های آب دار باشد. عبارت چینه گاهی برای لامینه و لایه ها استفاده می شود.

در مطالعات صحرایی واحدهای سنگ چینه ای، علاوه بر ثبت تمام ویژگی های سنگی لایه، ضخامت آنها نیز می بایستی اندازه گیری شده و در توصیف لایه ها بکار گرفته شود. معمولاً در گزارش های زمین شناسی بجای استفاده از اعداد ارائه شده در جدول از صفات توصیفی مانند نازک لایه، متوسط لایه و ضخیم لایه استفاده می گردد.

1 m	very thickly bedded
0.3 m	thickly bedded
0.1 m	medium bedded
30 mm	thinly bedded
10 mm	very thinly bedded
3 mm	thickly laminated
	thinly laminated

جدول ۳-۱ تقسیم بندی لایه ها و لامینه بر اساس اندازه (Ingram, 1954)

واروها نوع خاصی از لامینه هستند که در دریاچه های یخچالی تشکیل می شوند. هر وارو در اثر تغییرات فصلی بوجود می آید. رسوبات دانه درشت و با رنگ روشن که عموماً از سیلت و ماسه است در طی فصل

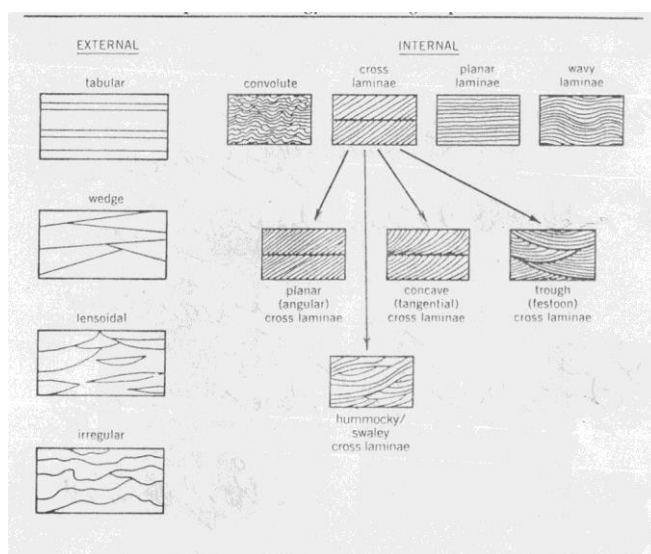
بهار و نهشته های دانه ریز وارو، که حاوی رس و مواد آلی است مربوط به رسوبگذاری درزمستان است. ساخت دانه بندی تدریجی در این گروه از نهشته های قاره ای دیده می شود. هر طبقه یا لایه رسوبی دارای ویژگیهای داخلی و خارجی است که باعث تمایز آنها از یکدیگر می گردد. براساس شکل هندسی خارجی لایه ها و طبقات به چهار گروه تقسیم می شوند (شکل ۳-۱):

الف) طبقات صفحه ای شکل (Tabular): در این حالت مرز بین لایه ها یا سطوح لایه بندی موازی می باشد. این حالت معمولاً شکل متداول لایه بندی در نهشته های کربناته است.

ب) طبقات گوه ای شکل (Wedge - shape): در این وضعیت مرز بین لایه ها، جناغی و زاویه دار بوده و یکدیگر را قطع می کنند. در نهشته های آواری چنین ویژگی دیده می شود.

ج) طبقات عدسی مانند (Lensoidal): مرزها لایه ها ممکن است موازی بوده یا همدیگر را قطع کرده و طبقات به شکل عدسی هایی در اندازه های مختلف گسترش دارد.

د) طبقات نامنظم (Irregular): در این حالت سطوح لایه ها نامنظم و موجی شکل می باشد.

شکل ۳-۱- ویژگی سطح بیرونی و داخلی لایه ها (Fritz et al., 1988)

در هرتوالی از سنگهای لایه لایه، اشکال چهارگانه مختلف سطح بیرونی لایه بندی ممکن است به تنهایی یا همراه با دیگر ساختمان رسوبی دیده شوند. فضای داخل هر طبقه که توسط دوسطح زیرین و بالایی محدود می گردد، دارای لامینه های کوچک است که الگوی قرارگیری آنها با یکدیگر تفاوت دارد. ساختمانهای داخلی هر طبقه شامل چهارالگو و مدل به شرح زیر می باشد (شکل ۳-۱):

الف (لامینه متقاطع (Cross laminae) که براساس نوع قرارگیری آنها خود به چهار گروه بنام مسطح (Planar)، مقعر (Concave)، ترف مانند (Trough) و پشته ای شکل (Hummocky) تقسیم می گردد.

ب (موجی شکل (Wavy laminae)

ج (مسطح (Planar laminae)

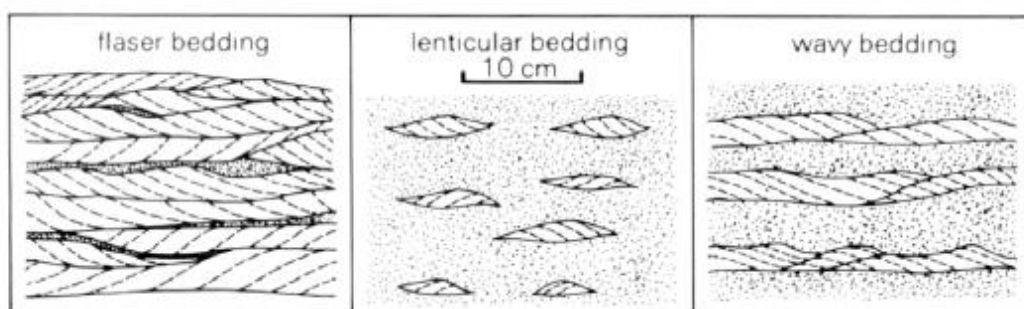
د (کانولوت (Convolute)

در حوضه های رسوبی که در آن نهشته های آواری دانه ریز ماسه و گل تشکیل می شود از همزمانی رسوبگذاری این دو نوع رسوب، لایه بندی های خاصی تشکیل می شوند که بنام لایه بندی عدسی شکل، فلاسر و موجی نامگذاری می شوند. این ساخت ها در محیط های شکل می گیرند که تنوعی از جریان یا فعالیت موج و منبع تامین کننده رسوبات را تجربه می کنند.

الف (لایه بندی عدسی شکل (Lenticular): در این نوع لایه بندی، عدسی های از گل در داخل ماسه که پیکره اصلی طبقه را تشکیل می دهند، بوجود می آید (شکل ۳-۲).

ب (لایه بندی موجی (Wavy): در این حالت ماسه بخش اصلی لایه را تشکیل داده و بصورت بخش پیوسته تشکیل می شود. اگر این واحدهای ماسه ای توسط واحدهای موجی شکل از رسوبات گل (رس) قطع گردند به آن لایه بندی موجی اطلاق می گردد (شکل ۳-۲). ماسه سنگ های با ریپل نازک و متقاطع بطور متناوب با گل سنگ دیده می شود. طبقات موجی حدواسط طبقات عدسی شکل و مورب هستند. ممکن است تناوب گل و ماسه تقریباً به یک اندازه باشد (Reineck and Singh, 1980).

ج (طبقه بندی فلاسر (Flaser): نوعی طبقه بندی است که در آن واحدهای گل سازنده طبقه، بصورت اشکال عدسی مانند و بریده بریده در داخل بخش ماسه ای با ساختمان لایه بندی متقاطع (Cross bedding) پراکنده می باشند. در واقع با ایجاد لایه بندی مورب در نهشته های ماسه ای، نهشته های دانه ریز رسی در بخش های فرورفته و برآمده ریپل ها شکل می گیرند.

شکل ۳-۲- لایه بندی فلاسر، عدسی شکل و موجی (Tucker, 2003)

۳-۲- چگونگی شکل گیری لایه:

لایه بندی معمولاً توسط اعمال پیچیده متقابل تعدادی از فرایندهای فیزیکی، شیمیایی و زیستی انجام می‌گیرد. لایه بندی می‌تواند ناشی از ته نشست غیریکنواخت رسوبات بوجود بیاید. آن هم چنین می‌تواند محصول تغییر در ماهیت موادی که رسوب می‌کنند یا تغییر در نرخ رسوبگذاری باشد. تنوع در جریان رسوب حوضه ته نشستی ممکن است با فاکتورهایی مانند تغییر در شرایط آب و هوایی، تغییرات رخنمون سنگ‌ها در نواحی منشاء یا تغییر در ناحیه منشاء و تغییر در شرایط توپوگرافی منشاء رسوبات باشد. در بیشتر موارد یک تغییر کوتاه مدت در عامل حمل و نقل رسوبات، ممکن است مهمترین فاکتور در تعیین لایه بندی باشد. یک جریان ممکن است در میزان تخلیه و قدرت حمل رسوب متغیر بوده و باعث ته نشست رسوبات دانه درشت یا دانه ریز گردد. بنابراین تغییر در جریان، یک عامل ایجاد لایه بندی است. تغییر در عمق آب دریاچه یا دریا می‌تواند الگوهای رسوبگذاری را تغییر داده و باعث ایجاد چینه بندی شود. والر (Waller, 1960) بیان می‌کند زمانی که رسوبات در آغاز ته نشین می‌شوند، ممکن است بطور فیزیکی به هم خورده و این آشفتگی و به هم خوردگی سبب لایه بندی گردد. ذرات رسوبی ممکن است توسط موج به هم زده شده و سپس به شکل طبقه رسوب نمایند. رسوبات سخت نشده ممکن است سریع فرسوده شده و به نواحی مختلف جابجا و سپس به شکل لایه بندی مجدد رسوب نمایند.

تراکم بعد از رسوبگذاری و فرایندهای دیاژنتیکی نیز می‌توانند عامل ایجاد لایه بندی باشند. فرایند دیاژنتیکی معمولاً می‌تواند یک عامل ایجاد لایه بندی ریتمی باشد. علاوه بر این چینه بندی می‌تواند در ارتباط با با موقعیت‌های شیمیایی ایجاد گردد. رسوباتی که به روش شیمیایی ته نشست می‌کنند همانند نهشته‌های بحیری ممکن است لایه بندی را به نمایش بگذارند. تغییر در محیط شیمیایی برای مثال تغییر بین محیط احياء و محیط اکسیدان ممکن است طبقه بندی را توسعه داده یا حداقل لایه‌های رنگی حاوی پیگمان‌های آهن را ایجاد نماید.

کنکرسین‌ها، نودولها، استیلولیت یا ویژگی‌های انحلالی به موازات طبقه بندی توسعه یافته و حتی چینه بندی کاذب را ایجاد می‌کنند. تعدادی از چینه‌ها توسط فرایندهای زیستی کنترل می‌شوند. بیشتر سنگ‌های رسوبی بطور بخشی یا تماماً از قطعاتی تشکیل شده‌اند که توسط موجودات تولید می‌شوند. این موجودات بطور گسترده می‌توانند در کنترل موقعیت ژئوشیمی محیط رسوبی مهم بوده و اجازه به ته نشست یا انحلال کانی‌های معینی را بدهند.

گاهی توالی‌های رسوبی رخنمون‌دار در یک منطقه زمین‌شناسی، تکراری از طبقات و چینه‌ها را نشان می‌دهند که بازتابی از فرایندها و موقعیت‌های رسوبی است که تحت یک نظم معینی، تکرار می‌شوند. چنین حوادث تکراری در یک ردیف رسوبی، بنام رسوبگذاری دوره‌ای یا چرخه‌ای، رسوبگذاری سیکلیک (Cyclic Deposit) یا رسوب گذاری ریتمیک (Rhythmic Deposits) نامیده می‌شود.

شود. رسوبگذاری چرخه ای سبب تشکیل توالی های رسوبی از طبقات و چینه هایی می گردند که دارای یک آرایش منظم از انواع رسوبات و سنگ های رسوبی مختلف می باشد. تناوبی از رسوبگذاری سنگ آهک و شیل، نهشته های توریدایتی با لایه بندی ریتمیک و سیکلوتیم های زغال دار نمونه هایی از رسوبگذاری چرخه ای می باشند. تشکیل این گروه از نهشته ها در مقیاس محلی تا در مقیاس جهانی می باشد.

۳-۳- طبقات و تقسیم بندی ساختمان های رسوبی:

ساخت های رسوبی به ساختمان ها و ویژگیهای بزرگ مقیاس در سنگهای رسوبی گفته می شود که دارای شکل هندسی بوده و در سطوح بالایی و پایینی لایه یا در داخل لایه های سنگ های رسوبی تشکیل می شوند. عبارتی دیگر به ساختمان ها و اشکال هندسی درون سنگ های رسوبی و در سطوح لایه بندی سنگ های رسوبی، ساخت رسوبی گفته می شود. هر طبقه بعنوان کوچکترین واحد سازنده توالیهای رسوبی، ممکن است فاقد هرگونه ساختمان رسوبی در سطوح و داخل خود باشد به چنین طبقاتی، طبقات توده ای یا فاقد ساختمان نام نهاده اند (Massive / Structureless). درحالیکه در بیشتر موارد طبقات یا چینه ها، دارای ساختمان های رسوبی هستند که بخشی از ساختمان های رسوبی محدود به فضای داخل طبقات بوده و عده ای دیگر نیز مربوط به سطوح طبقه بندی یعنی سطح زیرین و سطح بالایی لایه ها هستند. سطح لایه بندی سطحی است که در آن یک لایه از لایه دیگر جدا می شود. ساخت های رسوبی شامل اشکال بزرگ مقیاس و ماکروسکپی هستند که در صحرا قابل مشاهده بوده، با این وجود شماری از آنها نیز در مقیاس میکروسکپی مورد شناسایی قرار می گیرند. ساخت های رسوبی موجود در سنگهای رسوبی از جهات مختلف ممکن است، تقسیم بندی گردند. یکی از عوامل طبقه بندی ساخت های رسوبی، زمان تشکیل ساخت رسوبی می باشد، که براساس آن، ساخت های رسوبی به سه گروه تقسیم می گردند.

۱-۱- ساخت رسوبی ممکن است به ساختمان رسوبی اولیه (همزمان با رسوبگذاری)

۲-۱- ساخت رسوبی اندکی بعد از رسوب گذاری

۳-۱- ساخت رسوبی ثانویه (بعد از فرایند رسوبگذاری و سنگ شدگی) تقسیم گردد.

عوامل ایجاد کننده ساخت رسوبی از دیگر عوامل طبقه بندی ساخت های رسوبی بوده، که در این حالت ساخت های رسوبی در یکی از گروههای سه گانه زیر قرار می گیرند :

۲- ۱ - ساختمانهای رسوبی شیمیایی که فعل و انفعالات شیمیایی در تشکیل آنها دخالت دارد. مانند کنکرسیون، نودل (Nodul) و ژئود (Geod).

۲- ۲ - ساختمانهای زیستی که در اثر فعل و انفعال موجودات در هنگام رسوبگذاری یا بعد از دیاژنز تشکیل می گردد. ژئوپتال (Geoptal)، استروماتولیت (Stromatolite)، ریف (Reef)، بورینگ

(Boring) و بارو (Barrow)، انواع حفاری ها، بایوتوربایسیون (Bioturbation)، بیوهرم (Bioherm) و بیوستروم (Biostrom) از این گروه می باشند.

۲-۳ - ساختمان های فیزیکی (Physical structure) که در اثر انرژی جریان آب یا باد و یا موادی که توسط آنها حمل می گردند، تشکیل می شود. بنابراین این گروه از ساخت های رسوبی خود به دو دسته ساختمانهای رسوبی ایجاد شده توسط انرژی جریان و ساختمان های تشکیل شده توسط مواد حمل شونده توسط جریان تقسیم می گردند. ساخت هایی مانند فلوت مارک، گرومارک و کانال ناشی از انرژی جریان آب یا باد ایجاد شده و ساختمان تول مارک (بونس مارک) محصول اشیائی هستند که توسط باد یا آب حمل می شوند.

ساخت های رسوبی ممکن است براساس موقعیت و مکان تشکیل ساخت در یک لایه، نیز طبقه بندی شوند. براساس موقعیت قرارگیری ساخت های رسوبی نسبت به قسمت های مختلف لایه بندی، سه گروه از ساخت ها به شرح زیر معرفی می شوند:

۳-۱ - ساخت های سطح بالای لایه بندی مانند ریپل مارک و ترک های گلی

۳-۲ - ساخت های درون چینه ای یا درون لایه ای مانند دانه بندی تدریجی و چینه بندی مورب

۳-۳ - ساخت های سطح زیرین چینه ها یا سول مارک (Sole Mark)

علاوه بر تقسیم بندی های اشاره شده، ساختمان های رسوبی ممکن است براساس زمان و چگونگی تشکیل ساخت نیز طبقه بندی گردند. بطور کلی باتوجه به زمان تشکیل ساخت نسبت به ته نشست رسوبات و عوامل ایجاد کننده ساخت های رسوبی، آنها در چهار گروه مختلف، تحت عنوان ساخت های ته نشستی (Depositional)، ساخت های فرسایشی (Erosional)، ساخت های بعد ته نشستی (Post depositional) و ساخت زیستی (Biogenic) تقسیم می گردند. ساخت های ته نشستی قابل مقایسه با ساخت های اولیه بوده و شامل ساخت های فیزیکی و شیمیایی می باشند. ساخت های بعد ته نشستی و فرسایشی در گروه ساخت های فیزیکی و شیمیایی ثانویه قرار می گیرند. در این کتاب از تقسیم بندی زمان نسبی تشکیل ساخت ها، برای معرفی ساخت های رسوبی استفاده شده است:

۱- ساختمان های همزمان با رسوبگذاری (During sedimentary) یا اولیه (Primary Structure)

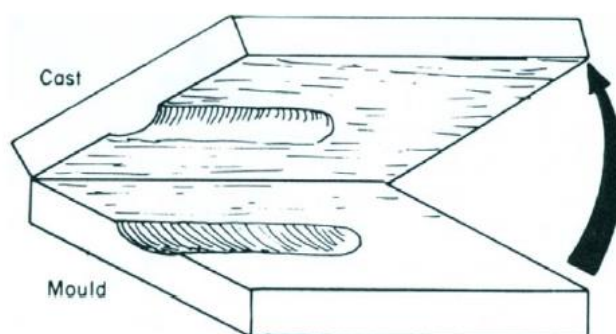
۲- ساختمان های رسوبی اندکی بعد رسوبگذاری (Penecontemporaneous)

۳- ساختمان های بعد از سنگ شدگی (Postlithification) یا ثانویه (Secondary Structure)

۳-۳-۱- مفهوم اثری مارک (Mark) و قالب یا کست (Cast):

گاهی ممکن است این دو عبارت بطور عمد یا سهوا بجای یکدیگر استفاده شده و باعث عدم فهم صحیح و تجزیه و تحلیل مسائل مربوط به ساخت های رسوبی گردد. اثر یا مارک نشانه مستقیم از

ساخت رسوبی که ممکن است توسط انرژی جریان و یا توسط اشیائی که حمل می شوند، ایجاد گردد. این نشانه بیانگر سطح بالایی طبقه زیرین می باشد. برای مثال تول مارک (Tool Mark)، فلوت مارک (Flute Mark) و بونس مارک (Bounc Mark) در اثر کشیده شدن رسوبات توسط جریان آب و یادار اثر برخورد اشیاء در سطح رسوبات ایجاد می گردد. بعد از تغییر در میزان انرژی جریان، اشکال کنده شده توسط رسوباتی که جنس یا اندازه ذرات آن با جنس و اندازه ذرات تشکیل دهنده مارک ها، تفاوت دارد، پر می گردد. به این اشکال پر شده قالب یا کست اطلاق می گردد. کست ها، همانند فلوت کست (Flute cast) و گروکست (Groove cast) معرف سطح زیرین لایه بالایی می باشند.

شکل ۳-۳- مفهوم مارک (مولد) و کاست (Selly, 2001)

۳-۳-۲- ساختمان های همزمان با رسوبگذاری یا ساخت های اولیه یا سین ژنتیک (Syngenetic) در ایجاد ساختمان های رسوبی عوامل مختلفی مانند عوامل فیزیکی، شیمیایی و زیستی دخالت دارند. با توجه به این موضوع، هریک از ساختمان های سه گانه فوق خود براساس نقش عوامل ایجاد کننده به سه گروه به شرح زیر تقسیم می گردند:

۱- الف- ساختمان های همزمان با رسوبگذاری که عوامل فیزیکی در تشکیل آنها نقش دارند. عوامل فیزیکی شامل انرژی جریان و هم چنین شامل مواد و اشیائی است که توسط جریان جابجا می گردند، می باشد. این ساخت ها شامل موارد زیر می باشد:

- ویژگی های خارجی لایه بندی
- ویژگی های داخلی لایه بندی
- دانه بندی تدریجی (Graded bedding)
- دون، آنتی دون، مگاریپل و امواج ماسه ای (Dune, Megaripple, Sandy Wave)
- ساخت هوموموکی (Homomochy) یا ساخت پشته ای
- کنگلومرای درون سازندی
- فلوت مارک (Flute Mark)

- اسکور مارک (Scoure Mark)

- ریل مارک (Rill Mark)

- ریپل مارک (Ripple Mark)

- تول مارک (Tool Mark)

- سواش مارک (Swash Mark)

- اسکوروفیل (Scour & fill)

ساختمان های رسوبی اولیه فیزیکی دارای دو منشاء متفاوت می باشند.

۱-الف- ۱- گروه اول شامل ساختمانهای رسوبی هستند که ناشی از انرژی جریان است. این گروه از ساختمان های رسوبی از تنوع بیشتری برخوردار می باشند، که می توان به موارد ذیل اشاره کرد :

الف (ریپل مارک، دون (Dune)، آنتی دون (Antidune) و مگاریپل (Megaripple)

ب (دانه بندی تدریجی (Graded bedding)

ج (لایه بندی متقاطع (Cross bedding) و طبقه بندی مورب پشته ای (HCS)

د (فلوت مارک (Flute Mark)، گرو مارک (Groove Mark)، ریل مارک (Rill Mark) و سول مارک (Sole Mark). عبارتی دیگر این گروه از ساختمانهای رسوبی از نوع ساختمانهای فرسایشی می باشند. لفظ

اسکورمارک (Scour Mark) یک عبارت کلی برای معرفی این گروه از ساخت های رسوبی می باشد.

۱-الف-۲- ساخت های ایجاد شده توسط اشیایی که توسط جریان حمل می گردد:

در مقابل ساخت های اشاره شده در بالا، شماری از ساختمان های فیزیکی اولیه در اثر عملکرد اشیاء یا اجرامی است که توسط جریان آب یا باد حمل می شوند، تشکیل می گردند. عبارت کلی تول مارک (Tool Mark) برای ساختمانهای رسوبی استفاده می گردد که توسط اشیاء حمل شده توسط آب یا باد مانند قطعات و خرده های سنگی بر سطح نرم رسوبات ایجاد می گردد. از ساخت های گروه تول مارک، می توان به دراگ مارک (Drag Mark)، رول مارک (Roll Mark)، بونس مارک (Bounce Mark) و اثر برخوردی (Impact Mark) اشاره کرد.

علاوه بر ساختمانهای اشاره شده تعدادی از ساخت های رسوبی وجود دارند که در بعضی از تقسیم بندی ها تحت عنوان ساختمانهای بعد از رسوبگذاری نامگذاری می شوند که از مهمترین آنها می توان به موارد زیر اشاره کرد :

-ساخت های ریزشی و لغزشی

-طبقه بندی پیچیده

-قالب های وزنی (Load cast) : لودکاست ها یا لود استراکچر (Load Structure) ساخت های رسوبی سطح زیرین طبقات نهشته های نرم می باشند. این ویژگی در قاعده طبقات، جاییکه یک شیب قوی ودانسسته

معکوس بین دو نوع رسوب بوجود بیاید، تشکیل می شود. آنها به لحاظ شکل و ترکیب متفاوت می باشند. قالب های وزنی در طبقات ماسه ای که بر روی نهشته های گلی، رسی یا رسوبات کربناته قرار می گیرند، بوجود می آیند. فرورفتن بخش هایی از طبقه ماسه در داخل نهشته های ریزدانه زیرین، باعث ایجاد لودکاست می شود. ساختمان توپی و بالشی (Ball and Pillow) نوعی خاصی از لودکاست بوده و در جایی تشکیل می شود که طبقات ماسه بر روی نهشته های گلی قرار گرفته باشند. با توجه به وزن و چگالی رسوبات ماسه ای آنها به شکل قطعات توپی و بالشی شکل شکسته شده و در درون رسوبات گلی فرو می روند. ابعاد قطعات چند سانتیمتر تا چندین متر می باشد.

- دایکهای ماسه ای و آتشفشانهای ماسه ای

- استیلولیت ها (Stylolites)

- ساخت شعله مانند (Flame structure) ساخت رسوبی، ناشی از تزریق رسوبات گلی به داخل طبقات ماسه ای است که در بالای آنها قرار گرفته اند. این ساخت نوعی لودکاست می باشد که در این حالت ماسه بطرف بالا حرکت کرده و در طبقات گلی بالایی تزریق می گردد.

- ساختمانهای بشقابی - ستونی

۱-ب- ساختمان های همزمان با رسوبگذاری یا اولیه شیمیایی که پارامتر های شیمیایی حاکم بر محیط مانند شرایط اکسیداسیون و احیاء و PH محیط در ایجاد آنها نقش دارند

- تجمعات بلورین (Crystal aggregate)

- ساختمان تی پی نمکی (Salt teepee structure)

- ساخت پلی دون (Polydon)

۱-ج- ساختمان های همزمان با رسوبگذاری یا ساختمان های اولیه زیستی که توسط فعالیت های موجود زنده در توالی های رسوبی دیده می شود.

- استروماتولیت (Stromatolites)

- اونکولیت (Oncolite)

- ساخت های اسکلتی ناشی از وجود مرجان، بریوزوآ

- موند (Mound)

- کریپتال لامینه (Cryptal laminae)

- ساخت های مربوط به فسیل های جهت یافته (Aligned fossil)

۳-۳-۳- ساختمان های رسوبی اندکی بعد از رسوبگذاری

بلافاصله بعد از رسوبگذاری، رسوبات تغییراتی را متحمل می شوند. فرایندهای ایجاد کننده این تغییرات شامل بارگذاری طبقات بالایی، تغییرات حجمی رسوب ناشی از خشک شدن یا از دست دادن آب و عوامل دیگر بوده و باعث می گردد ساخت های رسوبی قبل از اینکه رسوب به سنگی سخت تبدیل گردد، گسترش پیدا بکند. این گروه از ساخت ها نیز با توجه به عوامل ایجاد کننده به سه گروه فیزیکی، شیمیایی و زیستی طبقه بندی می گردند.

۲- الف - ساختمان های رسوبی اندکی بعد از رسوبگذاری فیزیکی شامل ساختمان های داخل لایه بندی و ساختمان های سطح لایه بندی است.

۲- الف - ۱- ساختمان های داخل لایه بندی شامل:

- چین ها (fold) که شامل Slum fold و Convolute fold می باشد

- ساختمان تی پی (Teepee Structure)

- ساختمان های وزنی (Load Feature) شامل :

Load cast, Flame structure, Ball and Pillow, Water escape structure, Dish & Pillar Structure, Clastic dikes, Mud volcanoes, Sand volcanoes, Air bubble sand, Slump plane, Convolute bedding

ساخت لغزشی (Slumping structure): این ساخت ها در اثر حرکات لغزشی و گراویتی رسوبات سخت نشده و نرم بر روی سطوح شیب دار تشکیل می شود. اندازه آن متغیر بوده ممکن است یک یا چندین لایه را شامل گردد. لغزش روبه پایین رسوبات در سطوح شیب دار، باعث بوجود آمدن ساختمان های چین ماندی می شود که بیشتر آنها بطرف پایین سطح شیب دار، شیب داشته یا ممکن است طبقات مورد بحث در جهت جریان دارای برگشتگی باشند. ساخت لغزشی در نهشته های فلیشی گسترش دارد. نوعی ساخت که تا حدودی مشابه با ساخت لغزشی بوده و در اثر تغییر شکل ثانویه و چین خوردگی لایه ها یا لامینه های رسوبی بوجود می آید، بنام لایه بندی کانولوت (Convolute Bedding) یا ساخت نیلوفری معروف می باشد. این ویژگی در رسوبات دانه ریز آواری محیط های توربیدیتی، رودخانه ای و در مناطق جذر ومدی توسعه می یابد.

۲- الف - ۲- ساختمان های رسوبی اندکی بعد از رسوبگذاری که در سطح لایه بندی تشکیل می شود، عبارتند از:

- ترک های گلی (Shrinkage cracks)

- اثرات قطرات باران

- دایک های کلاستیکی (Clastic dikes) :

گاهی واحدهایی از سنگ های رسوبی با ترکیب سنگ شناسی متفاوت توسط نهشته های آواری در زوایا مختلف قطع می گردند، که بنام دایک کلاستیکی از آن یاد می گردد. دایک های قطع کننده ممکن است از

مواد لایه های تحتانی یا لایه بالایی و حتی ممکن از مواد خارجی باشد. از لحاظ ترکیب، مواد سازنده دایک ها می تواند از گراول، ماسه یا از جنس مواد آلی باشد. اگر رسوبات طبقات زیرین دارای آب باشند، در اثر فشارهای اعمالی، این نهشته ها بطرف بالا حرکت کرده و تشکیل دایک را می دهند. در صورتی ترکیب سازنده دایک ها از مواد خارجی باشد، آنها از بالادر داخل شکاف های موجود تزریق می شوند.

- اثرات بلور های یخ

- تول مارک ها (Tool Marks)

- لودکاست ها و سایر اثرات

- گل فشان ها و ماسه فشان ها (Sand & Mud Volcanoes)

- توپ های گلی زره دار (Armored mud Balls)

۲-ب- ساختمان های رسوبی اندکی بعد رسوبگذاری با منشاء شیمیایی که شامل ساخت های زیر می باشد:

- 1-Gas escape structure
- 2- Crystal feature structure
- 3-Void Filling
- 4-Armored mud Balls
- 5- Bird's eye structure
- 6-Nodules and Concretion
- 7-Crystal growth feature

توپ های گلی زره دار (Armored mud Balls):

توپ های بزرگی از سیلت یا گل رسی که بوسیله مخلوطی از شن و ماسه با جور شدگی ضعیفی پوشیده شده است. در بیشتر موارد آنها شکل کروی داشته که قطر کمتر از سانتیمتر تا حدود پنجاه سانتیمتر میرسد و بطور میانگین بین پنج تا ده سانتیمتر قطر دارند. وقتی انداز آنها بزرگتر می شود، اندازه دانه های سازنده نیز بزرگ می گردد. منشاء این توپ ها، قطعات رسی هستند که توسط جریان های رودخانه ای با شیب زیاد حمل شده و یا این رسوبات در سواحل، کنده شده و سپس حمل و در طی جابجایی تشکیل می شوند.

۲-ج- ساختمان های رسوبی اندکی بعد رسوبگذاری با منشاء زیستی که شامل بایوتورباسیون ها و دیگر اشکال ناشی از فعالیت های زیستی مانند بارو (Burrow)، اثرات استراحت (Resting structure)، ساختمان فرار (Escape structure)، و موتلینگ (Mottling) می باشد.

۳-۳-۴- ساختمان های بعد از سنگ شدگی یا ثانویه (اپی ژنتیک) (Epigenetic)

این گروه از ساخت های رسوبی نیز بر اساس عوامل بوجود آورنده در سه گروه مختلف قرار می گیرند:

۳-الف - ساختمان های بعد از سنگ شدگی یا ثانویه فیزیکی که شامل اشکال فرسایشی مانند

1- Exfoliation

- 2- Paleosole
- 3- Minikarst surface
- 4- Weadring ring
- 5-Potholes

۶- اشکال انحلالی مانند استیلولیت (Stylolites)

۷- نودول (Nodules)

۸- اشکال پرشدگی مانند پرشدگی غار (Cave filling) و حفرات (Void filling) می باشند.

۳-۳ ب - ساختمان های بعد از سنگ شدگی یا ثانویه با منشاء ثانویه شیمیایی:

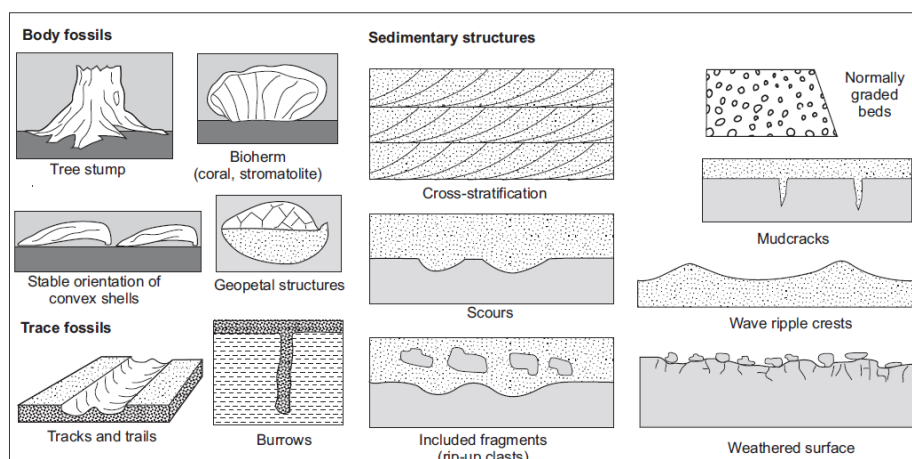
این گروه از ساخت ها شامل ساخت هایی است که ناشی از عملکرد عوامل شیمیایی بوده و شامل: کنکرسینون (Concretion)، لکه های اکسیداسیونی-احیایی (Reduction/Oxidation spot) و هاردگرانند (Hardground) می باشد.

۳-۳ ج- ساختمان های بعد از سنگ شدگی یا ثانویه که منشاء زیستی دارند. این ساخت ها شامل اشکال حفاری در سنگ می باشد که بورینگ نام دارد.

۳-۴- کاربرد ساختمان های رسوبی

ساخت های رسوبی معمولا در تمام سنگ های رسوبی یافت شده ولی فراوانی و نوع آنها ممکن است از سنگی به سنگ رسوبی دیگر فرق بکند. ساخت های رسوبی، دارای کاربرد های مختلفی بوده و شناخت آنها در صحرا و در مقاطع نازک دارای اهمیت می باشد. بطور کلی ساخت های رسوبی جهت موارد زیر دارای کاربرد هستند:

- ۱ - تشخیص جهت جریان های قدیمی (Paleocurrent): در این ارتباط ساختمانهایی مانند ریپل مارک های غیرمتقارن، طبقه بندی مورب (Cross bedding) و فلوت مارک (Flute Mark) مورد استفاده قرار می گیرند.
- ۲ - گروه دیگر از ساختمان های رسوبی جهت تعیین سطح بالایی و زیرین طبقات و به منظور شناسایی قرارگیری عادی یا برگشتگی طبقات مورد استفاده قرار می گیرند. ریپل مارک متقارن (موجی)، طبقه بندی مورب عدسی شکل، ترکهای گلی، دانه بندی تدریجی نرمال، سول مارکها (Sole Mark) یا نشانه های زیرین سطح طبقه از مهمترین ساخت های این گروه می باشند. شکل ۳-۳ انواع راه های تشخیصی سطح زیرین و سطح بالایی در لایه بندی را نشان می دهد.

شکل ۳-۴- انواع راههای تشخیص سطح بالای لایه بندی (Tucker, 2003)

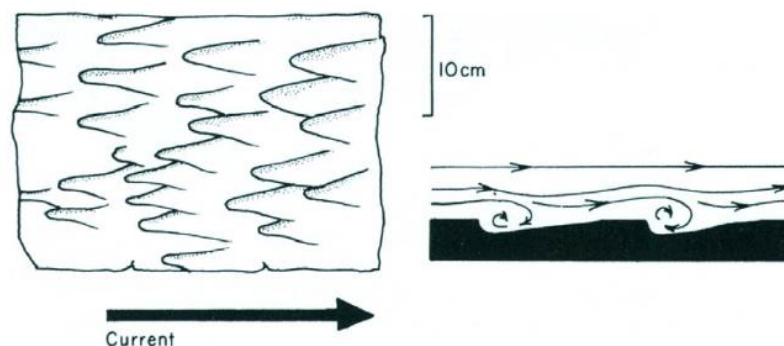
- ۳- تعیین عمق نسبی محیط تشکیل ساخت رسوبی
- ۴- تعیین انرژی (شدت نسبی جریان) حاکم بر محیطهای رسوبی گذشته
- ۵- استنباط فرایندها و موقعیت های ته نشینی
- ۶- تعیین مکانیسم حمل و نقل رسوبات. برای مثال تعیین منشأ بادی، آبی یا دریایی ساخت
- ۷- تعیین نوع محیطهای رسوبی گذشته با توجه به اینکه پیدایش شماری از ساخت های رسوبی تابع اندازه دانه تشکیل دهنده رسوبات، میزان انرژی موجود در محیط و به جهت جریان بستگی دارد. در نتیجه با توجه به ساخت ایجاد شده می توان نوع محیط های رسوبی و به میزان انرژی حاکم در محیط های رسوبی گذشته پی برد.
- ۸- تفسیر رخساره های رسوبی که حاوی ساخت رسوبی هستند. براساس شماری از ساخت های رسوبی می توان دسته های رسوبی یا پاراسکانس ها را شناسایی نموده و در تجزیه و تحلیل توالی و چینه شناسی سکانسی کاربرد دارند.

۳-۵- شرح تعدادی از ساختمان های رسوبی و اهمیت آنها در لیتواستراتیگرافی

۳-۵-۱- فلوت کاست:

فلوت کاست ها، ساخت های فرسایشی که براحتی از روی شکلشان قابل تشخیص می باشند. در سطح زیرین لایه آنها طویل تا سه گوش بوده که بطرف بالای جریان آن نقطه ای تا گرد است. بطرف پایین جریان شکل آنها پهن می گردد. دربرش آنها غیر متقارن بوده و عمیق ترین بخش آن بطرف راس جریان است. از نظر طولی اندازه آنها متغیر و از چند سانتیمتر تا ده هاسانتیمتر است. این ساخت در رسوبات گلی که توسط گرداب های جریان توربولنت، ایجاد شده و سپس توسط رسوبات پر می شود. ساخت فلوت کاست در ماسه سنگ های توربیدیتی فراوان بوده و در بخش زیرین ماسه سنگ های فلوویال بخصوص آنها بیکه در طی فرایند کانال شدگی یا کروسینگ (Crevassing) شکل می گیرند، دیده می شود. علاوه بر این فلوت مارک ها

در قاعده ماسه سنگ ها و آهک های ته نشست شده توسط جریان های طوفانی یا تمپسایت ها (Tempesite) نیز دیده می شود. این ساخت رسوبی فرسایشی برای تشخیص جهت جریان های قدیمی کاربرد دارند.

شکل ۳-۵- ساختمان فلوت مارک و نحوت تشکیل آن (Selly)

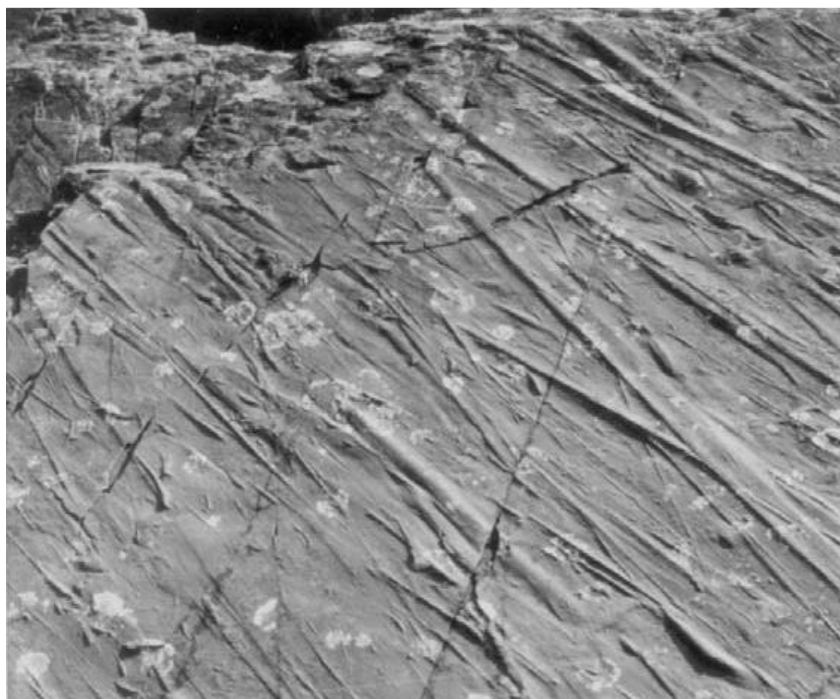
شکل ۳-۶- ساخت فلوت کاست (Tucker, 2003)

۳-۵-۲- گروکاست (Groove cast):

گروکاست ها از ساخت های ابزار (فرسایشی) یا تول مارک بوده و شامل تیغه های طویلی هستند که در سطح زیرین طبقه بندی دیده می شود. اندازه آنها از چند میلیمتر تا چند ده سانتیمتر است. گرو کاست ممکن است موازی یکدیگر باشند و یا اینکه روند های مختلفی را نمایش می دهند. گروکاست در اثر پرشدگی شیارهایی ایجاد می شود که در اثر کشیده شدن اشیاء توسط جریان ایجاد می شود. این ساخت در سطح زیرین توربیدایت ها دیده می شود. ساخت های مشابه اما با نظم کمتر در قاعده بعضی ماسه سنگ های فلوویالی و ماسه سنگ ها و سنگ آهک های ته نشین شده ناشی از طوفان دیده می شود که گوترکاست (Gutter cast) نام دارد. گرو مارک و گوتر کاست معرف روند جریان می باشد.

۳-۸-۳- تول مارک (Tool mark):

تول مارک ها (ساخت های ابزاری) ساخت هایی هستند که توسط اشیایی حمل شده توسط آب ایجاد می شوند. این ساخت ها در اثر برخورد اجسام با سطح رسوبات ایجاد شده و براساس چگونگی ایجاد و شکل شان بنام های پرود مارک (Prod mark)، رول مارک (Roll mark)، بروش مارک (Brush mark)، بونس مارک (Bounce mark) و اسکپ مارک (Skip mark) نامیده می شوند. با توجه به مکانیسم حمل و نقل ذرات در یک جریان به شکل های جهشی، پرشی، غلتشی و لغزشی می باشد، ساخت های ابزاری ایجاد شده شکل های متفاوتی دارند. اشیاء ایجاد کننده این گروه از ساخت ها شامل قطعات گلی، پیل، فسیل و قطعات گیاهان می باشد. تول مارک ها در قاعده طبقات توربیدیتی دیده می شود.

شکل ۳-۷- ساخت گرو مارک در ماسه سنگ های توربیدیتی (Tucker, 2003)

۳-۵-۴- اسکور مارک (Scour mark):

اسکور مارک ها همانند تول مارک و گرو مارک جزء ساخت های فرسایشی بوده و ساخت های هستند که بوسیله فرسایش جریانی ایجاد می شوند. آنها کوچک مقیاس بوده و ابعاد آنها کمتر از یک متر می باشند. این ساخت در قاعده یا در داخل طبقات تشکیل می شوند. در سطح لایه بندی آنها در امتداد جریان طولی می باشند. با افزایش اندازه، اسکور مارک به کانال تبدیل می شود.

۳-۵-۵- سواش مارک (Swash Mark):

این آثار بر روی سواحل ماسه ای دریا که در معرض برخورد امواج هستند، تشکیل می گردد. برگشت امواج به طرف دریا باعث ایجاد یک سری تیغه هایی از جنس ماسه ایجاد می کند که سواش نامیده می شود.

در نهشته های ماسه ای، این ساخت به شکل منحنی های دیده می شود که بخش محدب آنها بطرف خشکی می باشد. ارتفاع تیغه ها حدود یک یا دو میلی متر می باشد. وجود این ساخت در سنگ ها، بیانگر محیط های دریاچه ای یا دریایی است.

۳-۵-۶- کانال (Channel):

کانال ها ساختمان های بزرگ مقیاسی در ابعاد چندین متر تا کیلومتر هستند که ناشی از حمل رسوبات در طی یک دوره نسبتاً طولانی ایجاد می شوند. بیشتر کانال ها در مقطع، بطرف بالا مقعر می باشند. پرشدگی آنها ممکن است تشکیل توده های رسوبی طویل را بدهند. کانال ها ممکن است با توجه رابطه اش در طبقات زیرین مورد شناسایی قرار بگیرند. کانال ها معمولاً بوسیله رسوبات دانه درشت تر از واحدهای مجاورش پر می شود. ماسه سنگ های با ساخت متقاطع ممکن است داخل کانال را پر کنند. کانال ها در رسوبات مربوط به محیط های مختلف فلویال، دلتایی، مخروط افکنه های زیر دریایی، نهشته های کم عمق دریایی پهنه ساب تایدال - اینتر تایدال دیده می شود.

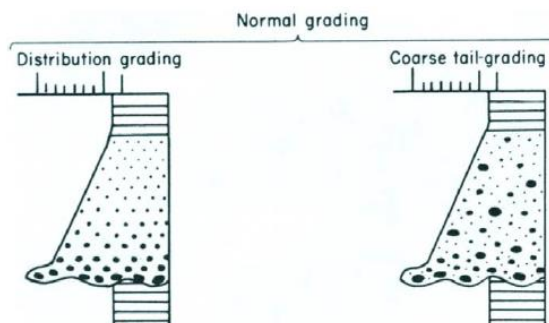

شکل ۳-۸ - ساختمان کانال با رسوبات دانه درشت که بطرف پایین ماسه سنگ ها و گل سنگ ها را قطع کرده است. کانال عمود بر امتداد لایه می باشد (Tucker, 2003)

۳-۵-۷- دانه بندی تدریجی (Graded bedding):

این ساخت در نهشته های توریدایتی بیشتر دیده می شود. در این ساخت رسوبی اندازه دانه بطرف بالا بتدریج کم می شود. ضخامت این طبقات ممکن است از یک سانتیمتر تا چندین متر برسد. ساخت دانه بندی تدریجی بیشتر از نوع نرمال بوده بطوریکه دانه های درشت تر در قاعده و دانه های ریز در بخش بالایی قرار می گیرند. گاهی ممکن است دانه بندی تدریجی از نوع معکوس بوده که در این حالت دانه بندی بطرف راس توالی، درشت تر می شود. فراوانی دانه بندی معکوس کم بوده و مقیاس کوچک در لامیناسیون های ساحلی

در طی شتاب رو به عقب امواج اتفاق می افتد. دانه بندی تدریجی نرمال درکنگلومرها قابل مشاهده و قابل اندازه گیری بوده و تشخیص آن در نهشته های دانه ریز توسط عدسی یا میکروسکوپ امکان پذیر است.

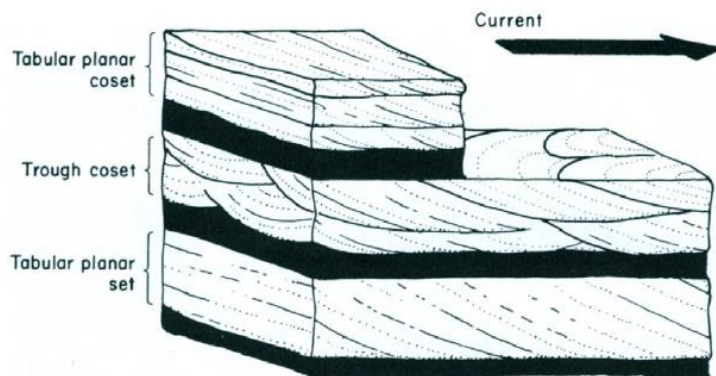

شکل ۳-۹ - ساخت دانه بندی تدریجی (Selly, 2001)

اگر در بین رسوبات دانه درشت قاعده یک ساخت دانه تدریجی ماتریکس گلی مشاهده گردد، بیانگر کاهش سریع در سرعت ته نشست رسوبات می باشد. درحالتیکه فضای مابین رسوبات دانه درشت فاقد گل باشد، معرف کاهش تدریجی در سرعت ته نشست مواد می باشد. این ساخت در نهشته های ضخیم فلیشی که در مناطق عمیق دریا تشکیل می شود، بیشتر گسترش دارد.

۳-۵-۸- چینه بندی مورب، چینه بندی چلیپایی یا لایه بندی متقاطع (Cross bedding)

چینه بندی مورب از فراوانترین و متداول ترین ساخت رسوبی در نهشته های آواری ماسه سنگی و سیلتی می باشد. طبقه بندی مورب شامل تعدادی لایه های ریز یا لامینه است که در داخل یک لایه گسترش داشته و نسبت به سطح بالایی و سطح زیرین لایه زاویه ایجاد می کنند. این ساخت رسوبی در نهشته های با اندازه ماسه تشکیل می شود. منشاء ساخت ممکن است دریایی، رودخانه ای یا بادی باشد. برای ایجاد چنین ساختی وجود ریپل مارک و تلماسه ضروری است. در یک چینه بندی مورب، لامینه های تشکیل دهنده لایه نسبت به سطح افق و سطح لایه بندی شیب دار بوده و جهت شیب لامینه معرف شیب جریان می باشد. این ساخت برای تشخیص جهت جریان های قدیمی مورد استفاده قرار می گیرد. علاوه بر این با توجه به میزان شیب دویخش بالا و پایین لامینه ها می توان برای تشخیص بالا و پایین لایه ها و در نتیجه عادی بودن توالی هادررخنمون ها استفاده کرد. زاویه شیب بخش زیرین کمتر از زاویه اتصال بخش بالایی لامینه ها به سطح لایه بندی است.

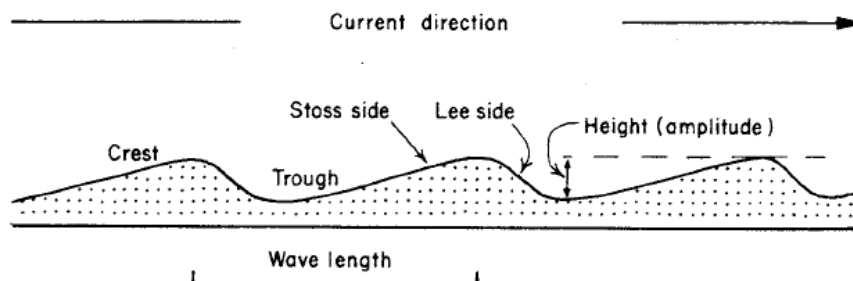
شکل ۳-۱۰- نمایش ساخت لایه بندی متقاطع و تشخیص جهت جریان (Selly, 2001)

ساخت طبقه بندی مورب به دو شکل کلی دیده می شود. یکی ساخت مورب مسطح (Planar) که سطح بالایی و پایینی موازی یکدیگر بوده (Tabular planar) و دیگری طبقه بندی مورب عدسی شکل یا ترف است (Trough) که سطح تحتانی به یک سری لایه عدسی شکل محدود می گردد (شکل ۳-۸). طبقه بندی مورب گوه ای شکل یا تیغه ای (Wedged- Shaped) نوعی طبقه بندی مورب مسطح است که سطوح محدود کننده ساخت، با یکدیگر موازی یکدیگر نباشند. نوعی دیگری از طبقه بندی مورب وجود دارد که بنام طبقه بندی عدسی شکل مورب درهم (Herringe bone) نام دارد. این ساخت در محیط هایی شکل می گیرد که جریان رفت و برگشتی وجود داشته باشد. در طبقه بندی عدسی شکل درهم، یک سری از لایه های مورب دارای شیب مخالف با سری بالایی یا پایینی است. سرانجام می بایستی یاد آوری گردد که طبقه بندی مورب پشته ای (Hummocky) نوع دیگر از طبقه بندی مورب می باشد. از لایه بندی مورب مسطح جهت تشخیص سطح بالایی و زیرین لایه بندی و جهت جریان قدیمه و از ساخت طبقه بندی مورب عدسی شکل فقط می توان برای تعیین سطوح زیرین و بالایی لایه بندی استفاده کرد.

۳-۵-۹- رپیل مارک یا آثار موجی (Ripple Mark):

رپیل مارک ها آثار و ساختمان های سطح لایه بندی بوده که ناشی از حرکت مواد رسوبی در اندازه ماسه توسط باد یا جریان های آبی بوجود می آید. ساخت رپیل هم در نهشته های خشکی، در محیط های حدواسط و هم در رسوبات محیط های دریایی دیده می شود. رپیل ها به دو دسته رپیل مارک متقارن و رپیل مارک نامتقارن تقسیم می گردند. رپیل های نامتقارن یا رپیل جریانی که در محیط های رودخانه ای و صحرایی دیده می شود، برای تشخیص جهت جریان های قدیمی مورد استفاده قرار می گیرد. از رپیل مارک های موجی که معرف محیط های ساحلی دریایی و متقارن هستند، برای تشخیص بالا و پایین طبقات مورد استفاده قرار می گیرند. در رپیل های جریانی شیب تند رپیل، معرف جهت جریان و شیب ملایم در آنها جهت بالا دست جریان را نشان می دهد. در ساختمان یک رپیل مارک، بخش پرشیب بنام لی (Lee)، بخش کم شیب بنام

استوس (Stoss) نامیده می شود. فاصله بین دو فرورفتگی و یا دو برآمدگی متوالی بنام طول موج ریپل نامگذاری می گردد (شکل ۳-۹).

شکل ۳-۱۱- ساختمان ریپل مارک نامتقارن و اصلاحات مربوط به آن (Selly, 2001)

خط الراس یا ستیغ ریپل ها مارک ها ممکن است مستقیم، سینوسی یا منقطع باشند که به سرعت جریان بستگی دارد. ریپل مارک ها در نهشته های آواری دانه درشت مانند کنگلومرا و برش و در رسوبات دانه ریز گلی دیده نمی شود.

۳-۵-۱۰- طبقه بندی مورب پشته ای (Hommocky):

نوعی لایه بندی که در آن زاویه شیب لایه بندی در بخش زیرین کمتر از ده درجه بوده و لامیناسیون های تشکیل دهنده یکسری، بطور موازی یا نزدیک به موازی نسبت به سطح تخریب قرار می گیرند. در لامیناسیون های مورب، لامینه ها بطور جانبی ضخیم تر شده و مقدار شیب آنها کم می شود. این نوع طبقه بندی بر روی تپه های کوچک و فرورفتگی های مناطق کم عمق دریا که مربوط به افزایش سرعت موج است، تشکیل می شوند. به نظر می رسد در شرایط طوفانی دریا، این ساخت توسط امواج در سواحل تشکیل می شود. طبقاتی از ماسه در داخل رودخانه ها و خلیج های دهانه ای، سواحل و محیط های دریایی دارای اشکال لایه مانند بوده و دارای ساخت های شبیه به ریپل مارک اما در اندازه بزرگتر هستند که به آنها **دون (Dune)** اطلاق می گردد. گاهی عبارت مگاریپل برای این گروه از ساخت ها بکار برده می شود. هر چند عبارت **مگاریپل** جهت تمایز انرژی بکار برده بین ریپل و دون مورد استفاده قرار می گیرد. **آنتی دون** ساختمان های مشابه با ریپل های متقارن می باشد. تاج (Crest) در آنها مستقیم، لایه ای شکل با برجستگی کوتاه بوده که تقریباً می تواند متقارن باشد. آنها نسبتاً بزرگ و فاصله بین تیغه ها یا رئوس در مقیاس دسی متر تا متر است.

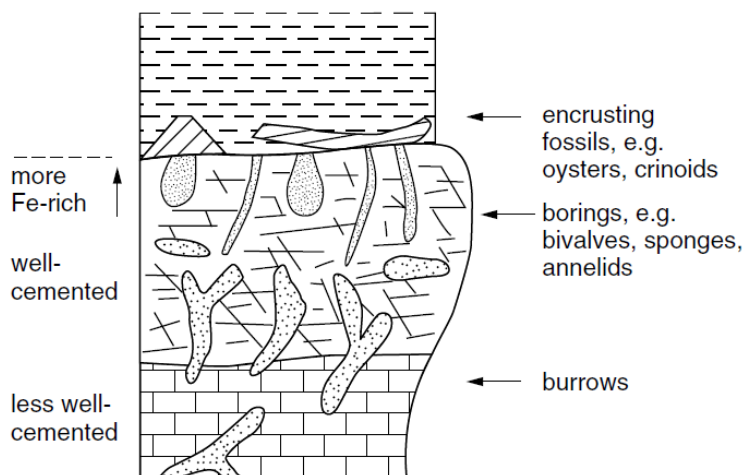
۳-۵-۱۱- ساختمان بشقابی (Dish Structure):

شامل لامینه های بطرف بالا مقعر می باشد که معمولاً چند سانتیمتر عرض داشته و توسط بخش های ستون یا پیلار مانند فاقد ساختمان جدا می شوند. ساخت بشقابی و ساخت دیش اند پیلار (Dish and Pillar) بوسیله عبور بطرف جوانب یا بطرف بالای آب از داخل یک رسوب تشکیل می شود.

۳-۵-۱۲- ترک های گلی: ترک های گلی شامل ساختمان های ترک ماندی است که در رسوبات دانه ریزی گلی در موقعیت های مختلف تشکیل می گردد. آنها از لحاظ اندازه، نظم شکل ترک و عمق نفوذ بایکدیگر تفاوت دارند. ترک های گلی یا ماد کرک ها (Mud Crack)، ساختمان های ناشی از خشک شدگی در سطح رسوبات گلی هستند که در اثر تابش خورشید ایجاد می شود (Desiccation / Sun Crack). شیرینیج ها (Shrinkage Crack) ترک هایی هستند که در اثر از دست دادن آب رسوبات نزدیک به سطح (Subaerial) تشکیل می شوند. ترک های سین آرسیس (Synaeresis Crack) ترک های هستند که بوسیله فرار آب از نهشته های تقریباً آبدار در اعماق کم توسعه می یابند. اندازه این گروه از ترک ها کوچکتر و شکل هندسی آنها نیز V مانند نمی باشد.

۳-۵-۱۳- هارد گراند (Hardground):

سطوح هارد گراند یکی از ویژگیهای سطح لایه بندی است. این سطوح که بیانگر سیمانی شدن همزمان با فرایند رسوبی است، در نزدیکی یا زیر سطح رسوبگذاری انجام می گیرد. در محیط دریایی جایکه هارد گراند تشکیل می شوند، موجودات کف زی ثابت و پوششی مانند مرجان ها، سرپولید (Serpulid)، دوکفه ای اویستر، روزنبران و کرینوتید و موجودات حفار همانند کرم های آنلید، بعضی از دو کفه ای ها و اسفنج ها حضور دارند. سطوح هارد گراند ممکن است توسط فسیل ها یا ساختمانهای رسوبی دیگر قطع گردند. دو نوع هارد گراند تشخیص داده می شود. نوع اول هارد گراند با سطح مسطح و صاف که توسط فرایند سایشی ایجاد شده است و نوع دوم دارای سطوح نامنظم هستند که در اثر فرایند انحلال ایجاد می گردند. نوع اول در رسوبات مناطق کم عمق ساب تایدال دیده می شوند و نوع دوم در رسوبات پلاژیک اتفاق می افتد. در نهشته های مناطق عمیق پلاژیک و در دوره های عدم رسوبگذاری، فرایند سیمانی شدن و انحلال رخ می دهد. سطوح هارد گراند ممکن است توسط شماری از کانی ها معدنی گردد. به عبارتی دیگر این سطح توسط اکسیدهای آهن، آهن - منگنز، گلوکونیت یا فسفات آغشته شده باشد.

شکل ۳-۱۲- ویژگی های ساخت هارد گراند (Tucker, 2003)

شکل ۳-۱۳- منظره هارگراند که ساختمان اویستر و بورینگ را نمایش می دهد (Tucker, 2003)

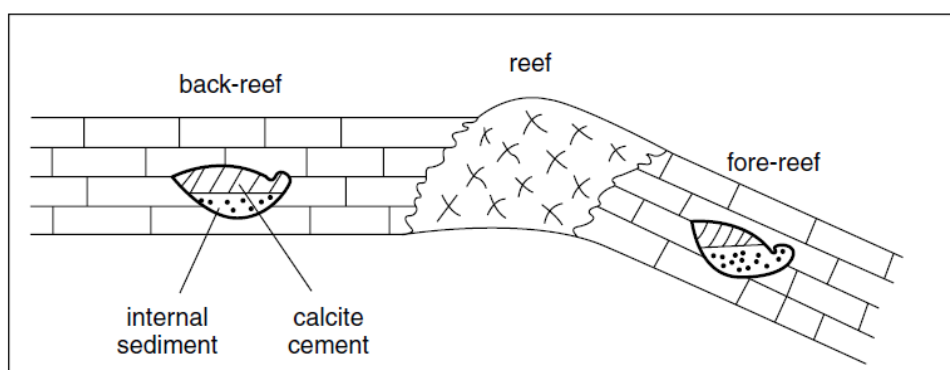
۳-۵-۱۴- ساخت چشم پرنده ای (Bird's eye / Fenestrate):

این گروه از ساخت ها شامل ساختمان های حفره ای می باشند که معمولاً توسط سیمان اسپارایتی پر شده و در سنگ های میکرایتی بویژه در سنگ اهک و دولومیت های پلوئیدی رخ می دهند. سه نوع از این حفرات یا فنسترات ها وجود دارند، که بنام حفرات هم اندازه تا منظم (چشم پرنده ای)، حفرات لامینوئیدی و حفرات مسطح (Tabular fenestrate) معروف می باشند. ساخت چشم پرنده ای شامل حفرات با عرض چند میلیمتر می باشند که از نظر شکل مشابه و اندازه هم بعد بوده و در اثر خروج گاز یا فرایند خشک شدگی در رسوبات کربناته محیط های جذر ومدی تشکیل می شوند. حفرات لامینوئید ساختمان های حفره ای طویل هستند که نسبت به سطح لایه بندی موازی می باشند. آنها در بین لامینه های میکروبیال تشکیل شده و ناشی از تقسیم شدگی و خروج گاز در فرس های میکروبیال می باشند. ارتفاع آنها چند میلیمتر بوده و دارای چند سانتیمتر طول می باشند.

فنسترات های مسطح (Tabular fenestrate) معمولاً عمود بر لایه بندی بوده و چند میلیمتر عرض و چند سانتیمتر طول دارند. فنسترات های مسطح بطرف عمق انشعابی شده و تشکیل آنها ناشی از بارو های حفر شده توسط موجودات یا ریشه های کوچک می باشد. این حفرات توسط رسوبات و گاهی توسط اسپارایت پر شده است. حفرات کی استون (Keystone vugs) از نظر شکل مشابه با ساخت چشم پرنده ای بوده ولی از ساخت چشم پرنده ای نامنظم تر ولی هم اندازه (چند میلیمتر) با ساخت چشم پرنده ای می باشند. آنها در سنگ های دانه ای مانند گریستون های بیوکلاستیک یا اوولیتیک رخ می دهند. این ساختمان شاخص رسوبات ساحلی بوده و در اثر محبوس شدن هوا در ماسه تشکیل می شوند.

۳-۵-۱۵- فابریک ژئوتپال (Geoptal):

فابریک ژئوپتال که درسنگهای آهکی دیده می شوند، جهت تشخیص بالا وپایین طبقات مورد استفاده قرار می گیرند. فضای داخل حجرات موجوداتی مانندگاستروپود، دوکفه ای، استراکود، فرامینی فر وبراکیوپود بطوربخشی توسط کلسیت اسپارایتی شفاف وبخشی ازصدف نیز توسط گل کربناته میکرایتی پر شده است. بخش پرشده توسط سیمان اسپارایتی سطح بالای طبقه را نشان میدهد. سطح داخلی اسپارایت یک سطحی رافراهم می نماید که موقعیت افقی در زمان تشکیل رسوب را نشان می دهد. ساختمان ژئوپتال درزیرصدف ها(ساختمان های چتری) یا درزیر دانه های اسکلتی تشکیل می شوند. اندازه گیری دقیق ساختمان ژئوپتال می تواند نشان دهد که یک سری از آهک ها دراصل دارای شیب ته نشستی دارند. این ویژگی می تواند برای تشخیص سنگ آهک های جلوی ریف و طبقات رسوبی تشکیل شده در موند ها وریف ها کومه ای (Patch reef) استفاده شود.

شکل ۳-۱۴- ساخت ژئوپتال و استفاده از آن برای تشخیص نهشته های جلوی ریف و پشت ریف (Tucker,2003)

۳-۱۵- چگونگی تشخیص و تشکیل ساخت ژئوپتال (Tucker,2003)

۳-۱۶-۵- ساختمان تی پی (Tee pee):

یکی دیگر از ویژگی های سنگ آهک های مناطق کم عمق (پری تایدال) ساخت تی پی است. آنها شامل گسیختگی هایی در سطوح لایه بندی هستند، که به شکل طاقدیس های دروغین (کاذب) دیده می شوند. درراس، ساختمان تی پی یک الگوی چند ضلعی را نشان می دهد. این ساختمان درابعاد چندین میلیمتری تا چند متری رخ می دهد. فرایند سیمانی شدن، حرکت رو به بالای آب زیر زمینی، آب دریاها یا آبهای جوی از عوامل ایجاد تی پی هستند. تی پی ها نتیجه سیمان شدن همزمان با رسوب کربناته می باشند. سطح سیمانی شده می تواند انبساط پیدا کرده ودرالگوهای چند ضلعی ترک بر دارد. همراه با توسعه تی پی، اینتر کلاست نیز می تواند تشکیل شود. علاوه براین درزیر لایه سطحی سیمانی شده، حفرات تشکیل شود. گاهی این حفرات توسط رسوب یا سیمان پر می گردد. ساختمان تی پی دررسوبات کم عمق پهنه جذر ومدی تشکیل می شود. این گروه از ساخت ها در کربناته های جذر ومدی دیده می شوند.

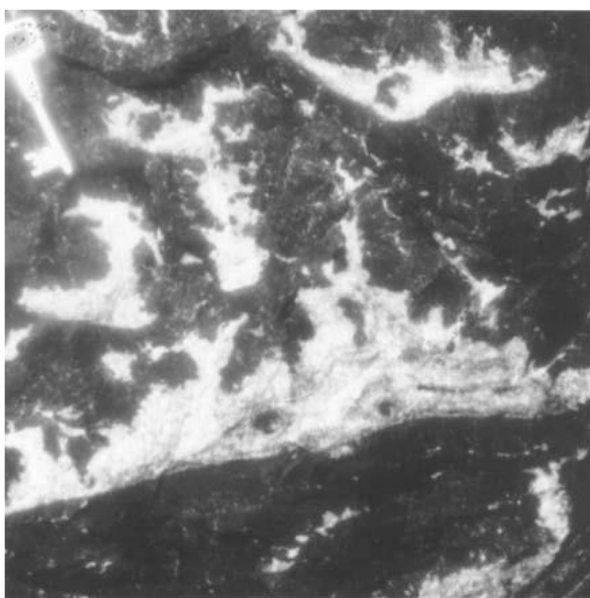
شکل ۳-۱۶- ساختمان تی پی (Tucker, 2003)

۳-۵-۱۷- تپه های گلی (Mud Mound):

تپه های گلی ساختمانهای تپه ماندی هستند که از تجمع گل میکرایتی ایجاد شده اند. اجتماع ذرات ریز گل آهکی بوسیله موجوداتی که نقش مانع و سد را ایفا می کنند، موجب تثبیت و تجمع این نهشته می شود. تپه های گلی درمحیط های کم عمق لاگونی و درمناطق عمیق گزارش شده است. بطورکلی آنها درمحیط های کم انرژی تشکیل شده وعموماً به سمت بالا به رخساره های کم عمق تر می رسند. ابعاد آنها از ده ها تا صدها متر می رسد. درجوانب تپه های گلی، سنگها دارای لایه بندی خیلی خوبی می باشند. فسیل در آنها کم و فقط بقایایی ازکرینوتید، بریوزوا، اسفنج و جلبک درآن حضور دارند. این ساخت درتوالیهای پالئوزوئیک گسترش دارند. چنین ساختمان های رسوبی ازسازند مبارک گزارش شده است.

۳-۸-۱۸- استروماتاکتیس (Stromatactis):

این گروه از ساخت‌ها نوعی خاصی از حفرات هستند که بوسیله کف صاف و سقف ناهموار از رسوبات داخلی مشخص می‌گردند. حفرات مورد بحث توسط سیمان، معمولاً سیمان کلسیت رشته‌ای ایزوپکوس (هم‌ضخامت) پر شده که به دنبال آن سیمان کلسیت اسپاری دروزی توسعه می‌یابد. استروماتاکتیس‌ها در سنگ آهک‌های موندهای گلی (گل سنگ‌های آهکی توده‌ای - بایومیکرایت‌های با سن پالئوزوئیک) رخ داده، اما منشأ آنها مشخص نیست. ازدست دادن آب رسوب، سیمانی شدن محلی کف دریا، بریدگی رسوبات (Scouring of sediment) و انحلال اسفنج‌ها از مهمترین دلایل تشکیل استروماتاکتیس می‌تواند می‌باشد.

شکل ۳-۱۷- ساخت استروماتاکتیس (Tucker, 2003)

۳-۵-۱۹- ساختمان‌های بیوژنتیک (Biogenetic structure):

ساختمان‌های متعددی توسط موجودات بخصوص اشکال کف‌زی و حفرات در داخل رسوبات و سنگ‌های رسوبی در ادوار گذشته زمین شناسی ایجاد شده است. بیشتر ساخت‌های زیستی در رسوبات، ناشی از فعالیت‌های حیاتی موجودات می‌باشد. از جمله این ساخت‌ها، لامینه‌های میکروبیال (Microbial lamination) و استروماتولیت‌ها می‌باشند. بخشی از این آثار تحت عنوان ایکنوفسیل (Ichnofossil) نامیده می‌شوند. عبارت دیگر ایکنوفسیل‌ها به آثار غیرمستقیم برجای مانده از فعالیت‌های موجودات اطلاق می‌گردد. بافت‌های ایجاد شده در اثر فعالیت ایکنوفسیل‌ها، ایکنوفابریک (Ichnofabric) یا ایکنوفاسیس (Ichnofacies) نام دارد. دانش مطالعه ساخت‌های زیستی ایکنولوژی نامیده می‌شود. همانطور که بیان گردید ایکنوفسیل‌ها آثار بجای مانده از فعالیت بیولوژیکی بوده، هر چند تعیین نوع موجود بوجود آورنده همیشه امکان‌پذیر نمی‌باشد. از طرف دیگر یک جانور ممکن است چندین نوع از آثار فسیلی را بوجود آورد که بستگی به رفتار موجود و ویژگی‌های رسوب از جمله اندازه دانه و محتوی آب دارد.

بایوتورباسیون (Bioturbation):

بایوتورباسیون یا زیست آشفتگی (آشفتگی زیستی) یک عبارت کلی برای فعالیت های موجودات در داخل رسوبات است که طی آن نظم و ترتیب رسوبات، لایه ها و لامینه های اولیه به هم می خورد. بعبارت دیگر بایوتورباسیون به بهم خوردگی رسوبات بوسیله فعالیت های موجودات گفته می شود. فرایند بایوتورباسیون ممکن است رسوبات را از طریق مخلوط کردن هموژن و یکنواخت کرده یا اینکه منجر به بافت نودولار و سگرگاسیون (Segregation) (پراکندگی) رسوبات دانه ریز و دانه درشت گردد. ایجاد بافت برش دروغین (Pseudobreccia)، به هم خوردگی لامیناسیون ها و لایه بندی نیز از محصولات آشفتگی زیستی می باشد. این آثار فسیلی ممکن است توسط ارگانسیم های مختلف مانند کرم ها، دوکفه ای ها، شکم پایان، بندپایان یا خارپوستان ایجاد گردد. برای مثال یک ایکنوفاسیس خاص توسط چند موجود تشکیل شود. ایکنوفاسیس ها برای تعیین عمق، تعیین میزان شوری، میزان و محتوی تولید اکسیژن و انرژی محیط های دیرینه حائز اهمیت می باشند براساس نوع فعالیت موجودات، آثار فسیلی برجای مانده در داخل طبقات به چند گروه به شرح زیر می باشد:

- آثار ناشی از استراحت موجودات (Resting traces). برای مثال ایکنوفاسیس روزوفیکوس (Rusophycus) بعنوان استراحت تریلوبیت ها و ایکنوفاسیس پلسی پودینکوس (Pelecypodichnus) مربوط به استراحت دوکفه ای ها می باشد. این گروه از فسیل های اثری، بنام کوب ایکنا (Cubichna) نامیده می شوند. آثار ناشی از حرکت (locomotion)، خزیدن، راه رفتن، آثار تریل و تراک، آثار چریدن و استراحت در سطح زیرین یا بالایی لایه بندی دیده می شود. در حالیکه آثار تغذیه، سکونت در داخل لایه بندی گسترش دارد.

- آثار ناشی از خزیدن موجودات در بستر و کف دریا (Crawling traces): واژه رپ ایکنا (Repichna) برای معرفی این گروه از ساخت های اثری استفاده می گردد. مثال بارز این گروه از اثر ها، ساخت کروزینا (Cruziana) می باشد که ناشی از فعالیت تریلوبیت می باشد. این ساخت ناشی از فعالیت سخت پوستان، تریلوبیت ها و کرم های آنلید ایجاد می شود.

- آثار ناشی از فرار موجودات در سطح رسوبات (Scape traces): برای معرفی این گروه از ایکنوفسیل ها از عبارت فوگ ایکنا (Fugichna) استفاده می گردد.

- آثار ناشی از تغذیه بر روی رسوبات (Feeding traces): ایکنوفاسیس های کندریتس (Chondrites) و زوفیکوس (Zoophycus) نیز بعنوان ساخت های تغذیه ای تشخیص داده شده اند. اصطلاح فودین ایکنا (Fodinichna) برای معرفی آثار فسیلی در ارتباط با تغذیه موجودات استفاده می شود.

- آثار ناشی از عمل چریدن (Grazing traces): ایکنوفاسیس های هلمنتوئیدس (Helminthoides)، پالئودیکتیون (Palaeodictyon) و نریتس مربوط به فعالیت چرا می باشند. اصطلاح پاس ایکنا (Pasichna) برای

معرفی آثار فسیلی در ارتباط با تغذیه موجودات استفاده می شود. این گروه از ساخت ها توسط موجودات رسوب خوار مانند نرم تنان و سخت پوستان ایجاد می شود.

- آثار ناشی از مسکن وزندگی موجودات (Dwelling traces). عبارت دم ایکننا (Domichna) برای ایکنوفسیل های مربوط به مسکن استفاده می گردد. این آثار به شکل لوله های عمودی، ساختمان های یوشکل یا لوله های افقی هستند که می توان از ریزوکورالیوم (Rhizocorallium) به شکل لوله های افقی، مونوکراتریون (Monocraterion) (لوله های عمودی) ساختمان لوله ای یوشکل دیپلوکراتریون (Diplocraterion) و اسکولیتوس (Skolitos) (لوله های عمودی) نام برد.

تقسیم بندی ایکنوفاسیس ها بر مبنای محیط رسوبی:

بر مبنای شکل اثرات فسیلی، شرایط زیست موجودات، چگونگی بستر و انرژی آب، مجموعه فسیل های اثری در چندین رخساره گسترش دارند که مهمترین آنها به شرح زیر طبقه بندی می گردند.

- ایکنوفاسیس اسکویئینا (Scoyenia): این ایکنوفاسیس مربوط به محیط های غیردریایی و محیط های آب شیرین با بستر سخت است.

- ایکنوفاسیس تریپانیتس (Trypanites): این رخساره مربوط به محیط های ساحلی با بستر سخت و سنگی بوده و در جاییکه هاردگراندها تشکیل می شوند، دیده می شود.

- ایکنوفاسیس گلوسوفونژیتس (Glossofungites): این رخساره در منطقه ایترتایدال و سوپراتایدال با بستر های سخت تشکیل شده و ساختمان های لوله مانندی را شامل می گردد.

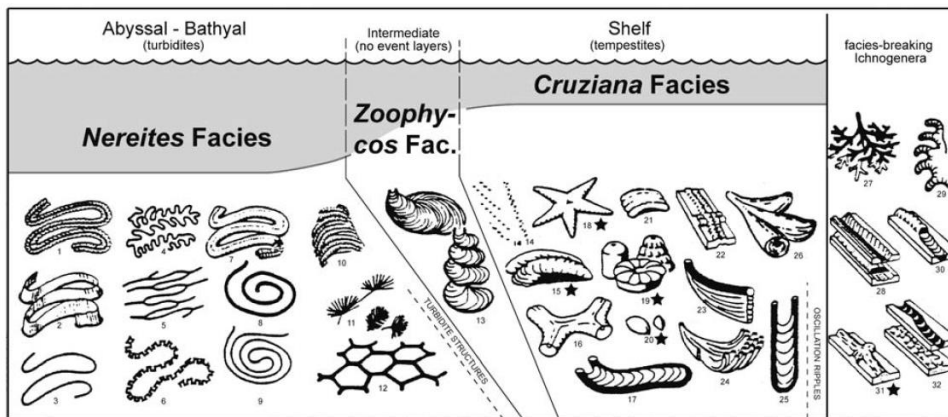
- ایکنوفاسیس اسکولیتوس (Skolitos): این رخساره در بستر های ماسه ای با جور شدگی خوب که در نواحی ساحلی با انرژی بالا (لیتورال) تشکیل شده اند، دیده می شود. رخساره اسکولایتس، به شکل لوله های عمودی گسترش دارد.

Softgrounds

turbiditic: *Nereites* ichnofacies
 non-event: *Zoophycos* ichnofacies
 tempestitic: *Cruziana* ichnofacies
 littoral: *Skolithos* ichnofacies
 non-marine: *Scoyenia* ichnofacies
 low-oxygen: *Chondrites* ichnofacies

Other substrates

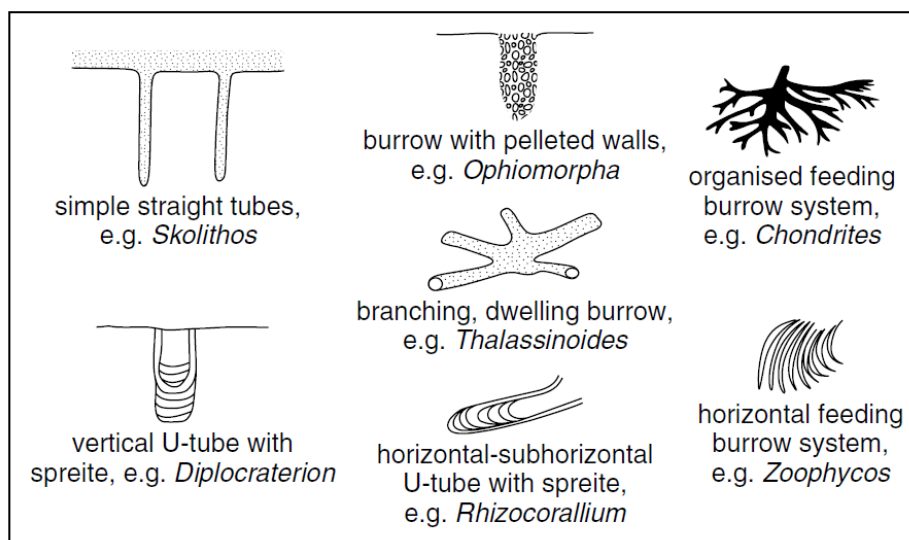
firmgrounds: *Glossifungites* ichnofacies
 hard- and rockgrounds: *Trypanites* ichnofacies
 woodgrounds: *Teredolites* ichnofacies
 matgrounds: *Oldhamia* ichnofacies

شکل ۳-۱۸- انواع ایکنوفاسیس و رابطه آنها با بستر (Siellacher, 2007)

- ایکنوفاسیس کروزیانا (*Cruziana*): در مناطق دور از ساحل و ساب لیتورال و در بسترهای سیلتی تا ماسه ای که میزان انرژی کم تا متوسط است، تشکیل می شود. این ساخت در نهشته های مربوط به محیط های لاگون و شلف دیده می شود.

- ایکنوفاسیس زوفیکوس (*Zoophycos*): رخساره زوفیکوس مربوط به آب های آرام و انرژی پایین مناطق عمیق شیب قاره ای تا بائیتال با بسترهای گلی می باشد. این رخساره گاهی از محیط های لاگونی گزارش شده است. ایکنورخساره نریتس (*Nereites*): این رخساره در نهشته های توریدایتی و مناطق عمیق (شیب قاره تا آیسال) با بسترهای گلی تا ماسه ای دیده می شود.

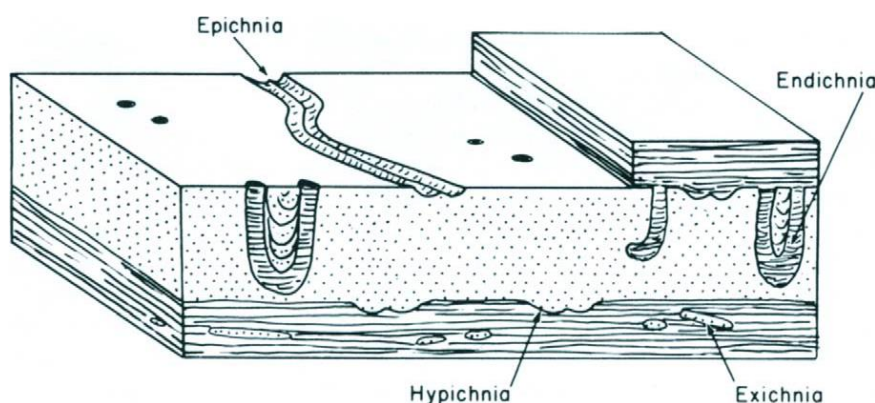

شکل ۳-۱۹- نمونه های از ساخت های زیستی یا ایکنوفابریک (Tucker, 2003)

ایکونوفاسیس کندریتس (Chondrites Ichnofacies): این رخساره اثری مربوط به محیط های با سطح پایین اکسیژن می باشد.

ایکونوفاسیس تردولیتس (Teredolites Ichnofacies): این اثر رخساره به حفاری های ایجاد شده در چوب اطلاق می گردد.

ایکونوفاسیس الدهامیا (Oldhamia Ichnofacies): این میکروفاسیس در محیط های مت گراند (Mat ground) گسترش دارند.

شکل ۳-۲۰- ایکنوفسیل و اصلاحات توپولوژی مربوط به آن (Selly, 2001)

ساخت های اثری که در سطح بالای لایه بندی تشکیل می شوند بنام اپی ریلیف (Epirelief) و آنهایی که در سطح تحتانی لایه ها شکل می گیرند، بنام هیپوریلیف (Hyporelief) نام دارند. بارو (Burrow) یا نقب:

ساختمان بارو اغلب توسط سخت پوستان، کرم های آنلیدی، دوکفه ای ها و خارداران ایجاد می شود. بارو یک ساختمان لوله مانند یا استوانه ای شکل است که در رسوبات نرم و سست تشکیل می شود. این ساخت توسط کرم های گل خوار و دوکفه ای ها در امتداد سطح لایه بندی تشکیل می گردد. باروها دارای شکل های مختلف می باشند. این ساختمان های لوله مانند توسط رسوباتی با رنگ و بافت متفاوت از زمینه پرمی شوند. در مواردی که سنگ دربرگیرنده بارو فرسایش یابد، باروها به شکل ساختمان میله مانند ظاهر می نمایند. باروها از نظر رنگ و بافت رسوب پرکننده با رسوب اصلی تمیز داده می شوند. تراک (Track) (اثر ردپا) و تریل ها (Trail) (اثر خزیدن) سطحی توسط سخت پوستان، تریلوبیت، کرم های آنلید، شکم پایان و مهره داران شکل می گیرد. ساختمان های تاحدودی مشابه بارو می تواند توسط ریشه درختان تشکیل شده، هرچند این ساخت ها معمولاً دارای هسته کربنی می باشند.

عبارت تراک (Track) برای آثار بجا مانده از پای یک حیوان را در سطح رسوبات می گویند. تریل ها (Trail) نیز به بهم زدگی یک رسوب بوسیله حرکت یک موجود در امتداد سطح لایه بندی اطلاق می گردد. این ویژگی

باعث ایجاد ساختمان های شیارمانندی می گردد. جانوران خرنده یا موجوداتی که بدنشان را در سطح رسوب می کشند، این ساخت را بوجود می آورند. این نقش ممکن است مستقیم یا خمیده باشد.

شکل ۳-۲۱- ساختمان بارو (Scholle and Ulmer – Scholle, 2005)

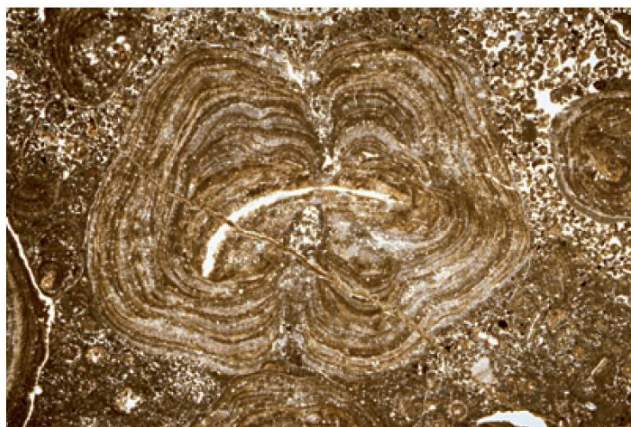
بورینگ (Boring):

بورینگ عبارت از حفاری است که در سنگ های رسوبی یا صدف فسیل ها توسط موجودات ایجاد می گردد. بورینگ ها دارای شکل های متنوع بوده و معمولاً توسط رسوبات پر شده اند. ساخت بورینگ توسط دوکفه ای های لیتوفاژید، قارچ ها، جلبک ها و بریوزوآ تشکیل می گردد. تعدادی از بورینگ ها توسط اسفنج هایی ایجاد می گردد که ساختمان دانه تسبیحی را به نمایش می گذارند. بورینگ های ایجاد شده توسط کرم های آنلید (پلی چات ها) دارای شکل های یکنواخت تری می باشند. ساخت بورینگ درهارگراندها که معرف سیمانی شدن همزمان با رسوبگذاری در کف دریا می باشد، گسترش دارد. بورینگ ها اغلب در نواحی ساحلی اتفاق می افتد جایی که دوکفه ای ها و اکینودرم ها برای محافظت خود سنگ ها را حفاری می کنند. بورینگ های ایجاد شده در یک سنگ ماتریکس، سیمان و آلومینا ها را قطع می نماید، درحالیکه باروها فقط زمینه سنگ را مورد حفاری قرار داده است.

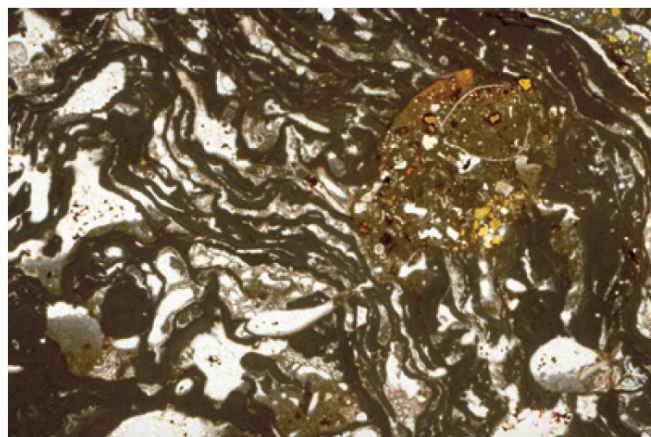
اونکوئیدها (Oncooid) و ساختمان های مشابه:

اونکوئیدها اشکال با ساختمان پوششی تقریباً کروی هستند که از رشد جلبک ها یا میکروبیال ها (Microbaial) در اطراف یک هسته که ممکن است خرده فسیل یا فسیل کامل باشند، تشکیل می شود. اندازه اونکولیت ها بزرگتر از دو میلیمتر بوده و دارای حاشیه نامنظم می باشد. ساختمان های میکروبیالی کروی تا تقریباً کروی بدون اتصال به یکدیگر می باشند که تقریباً ساختمان لامینه ای متحدالمرکزی رانشان می دهند. لامینه ها ممکن است بطرف بالا غیرمتمقارن و ناپیوسته باشد. این ساختمان میکروبیالی ممکن است با پیروئیدها (Pisioid) یا وادوئید (Vadoid) که در خاک تشکیل می شوند، اشتباه گرفته شوند. سنگ متشکل از اونکوئید بنام اونکولیت

نامیده می شود. اونکوئیدها در عضو شماره ۲ سازند دورود در البرز گسترش دارد. رودولیت یا رودوئید (Rhodolith/ Rodoid) نوعی دیگر از اونکوئید است (نودول ها یا توپ های جلبکی) که از رشد نامنظم جلبک های قرمز در اطراف یک هسته تشکیل می شود. رودولیت ها نیز ساختمان های کم و بیش متحد مرکزی را نشان داده و اندازه آنها بیش از چند سانتیمتر می باشد. این ساخت در آبهای دریایی کم عمق گرم تا سرد پایین تر از ۱۵۰ تا ۲۰۰ متر شکل می گیرند.

شکل ۳-۲۲- ساختمان یک اونکوئید (Scholle & Scholle, 2005)

شکل ۳-۲۳- ساختمان یک رودولیت (Scholle & Scholle, 2005)

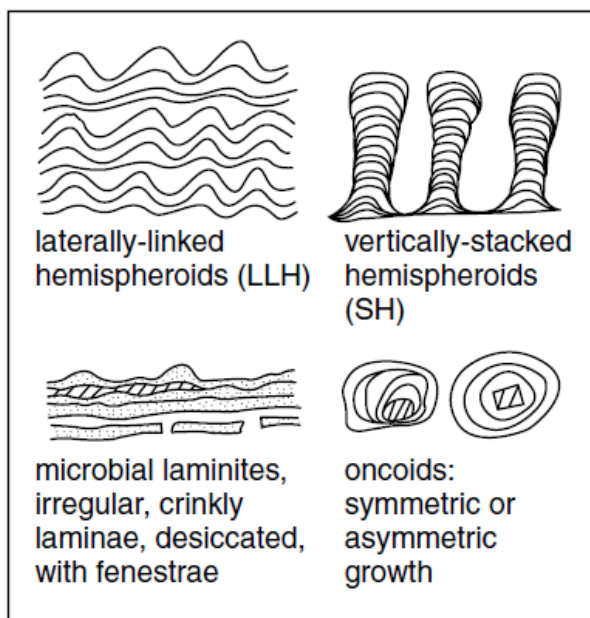
ترومبولیت (Thrombolite):

نوعی ساختمان استروماتولیتی است که به شکل لامیناسیون های ضعیف بوده و یک بافت لخته (Clotted) را ایجاد می کند. آنها اجتماعی از سیانوباکتری ها محسوب می شوند. این ساخت در بخش زیرین سازند الیکا گسترش دارند.

- استروماتولیت ها (Stromatolites):

استروماتولیت ها نوعی ساخت لامینه دار با منشأ زیستی است که از لحاظ شکلی دارای تنوع زیادی می باشند. آنها از طریق محبوس کردن و اتصال ذرات کربناته توسط فرش های میکروبیال یا فرش های جلبکی (Algal mat) که اساسا متشکل از سیانوباکتری ها و دیگر اشکال میکروبی هستند، از طریق ته نشست های زیست -

شیمی بوجود می آیند. استروماتولیت ها در توالی پرکامبرین بسیار فراوان بوده، اما با این وجود در شماری از آهک های فانروزوئیک بویژه آنهایی که منشاء پری تایدال (Peritidal) دارند، دیده می شوند. آنها دارای شکل های بسیار متنوع بوده و از شکل لامینه دارمسطح که تحت عنوان لامینه های میکروبیال (Microbial laminites) تا اشکال گنبدی و ستونی توسعه می یابند (شکل ۳-۱۷).

شکل ۳-۲۴- انواع مختلف رشد استروماتولیت ها (Tucker, 2003)

لامینه ها اغلب حدود چند سانتیمتر ضخامت داشته و شامل پلوئید های میکرایتی و خرده های اسکلتی ریز می باشند. لامینه های میکروبیالی مخصوص سنگ آهک ودولومیت های پهنه تایدال فلت (Tidal flat) یا جذرومدی بوده و ممکن است همراه با مادستون های آهکی با ساخت فنسترالی، بلورهای تبخیری یا بلورهای کاذب تبخیری باشد. لامینه ها اغلب شکسته و توسط فرایند خشک شدگی به هم می خورد. ساختمان تی پی ممکن است گسترش داشته و در اثر فرایند خشک شدگی، انترکلاست ها (Interclast) تشکیل می شوند.

استروماتولیت های گنبدی (Domal stromatolites) معمولا دارای لامینه های ممتدی از یک گنبد به گنبد دیگر داشته و ممکن است ده ها سانتیمتر قطر داشته باشند. استروماتولیت های ستونی ساختمان های ترشچی هستند که معمولا در موقعیت های با انرژی بالا تشکیل شده، بطوریکه انترکلاست ها ودانه ها در بین ستون ها شکل می گیرد. ریخت شناسی استروماتولیت ها بطرف بالا تغییر کرده که ناشی از تغییرات محیطی بوده و استروماتولیت های بزرگ ممکن است نظم کمتری نسبت به اشکال ستونی و گنبدی شکل داشته باشند. علاوه بر این استروماتولیت ها ممکن است به شکل لایه های نازک یا متشکل از ساختمان های ریف مانند پیچیده باشند. در طی پرکامبرین استروماتولیت ها از نظر شکل و میکرواستراکچر دارای تنوع زیادی می باشند و

همانند آثاز فسیلی دارای چندین نام جنس و گونه ای می باشند. استروماتولیت های امروزی در محیط های جذرومدی و تعداد کمی نیز در محیط های دریاچه ای آب شیرین تشکیل می شوند. ساخت استروماتولیت در سازند میلا دارای گسترش وسیعی می باشد.

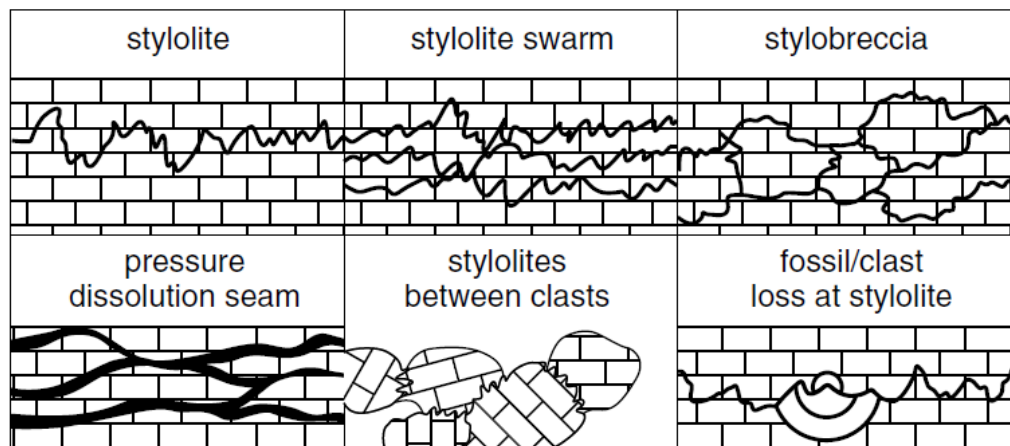
شکل ۳-۲۵- یک ساختمان استروماتولیتی ستونی شکل (Tucker, 2003)

۳-۵-۲۰- استیلولیت (Stylolites):

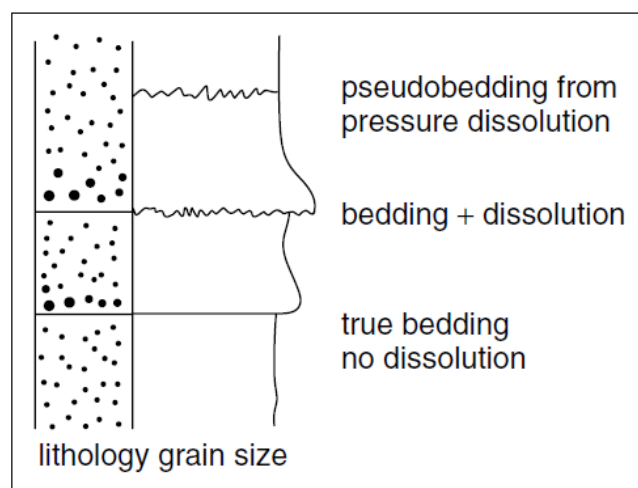
استیلولیت ها ساختمان های رسوبی ناشی از انحلال فشاری و متراکم شدن در نهشته های رسوبی است. در اثر فشار های ناشی از طبقات بالایی و تکتونیک، انحلال در امتداد سطوح معینی از توده های سنگ های رسوبی اتفاق می افتد. این انحلال تنوعی از سطوح نامنظم تا صافی را ایجاد می نماید. اثرات انحلال فشاری معمولاً در محل اتصال طبقات آهکی در داخل سنگ آهک دیده می شود. احتمالاً این فرایند بطور کامل در آغاز تدفین رخ داده، اما بعد از تدفین و در عمق چند صد متری توسعه می یابد. دو نوع اصلی از انحلال فشاری وجود داشته که منجر به ایجاد رگه های مضرس و غیر مضرس می شود. انحلال فشاری می تواند منجر به لایه بندی دروغین (Pseudobedding) نیز گردد (شکل ۳-۲۰). نوع مضرس استیلولیت ها متداولتر و معروفتر بوده که معمولاً به موازات سطح لایه بندی گسترش داشته، هر چند آنها ممکن است با یک زاویه زیاد نسبت به سطح لایه بندی دیده شوند.

مواد غیر قابل حل مانند رس ها در امتداد رگه ها تجمع پیدا می کنند. استیلولیت ها به شکل سطوح مضرس مجزا یا به شکل یک دسته و پهنه (Swarm) دیده می شوند. علاوه بر این دامنه آنها ممکن است کوتاه یا بلند باشد. رگه های انحلالی غیر مضرس با اندکی برجستگی در بین آهک های رسی دیده می شود. آنها موجی،

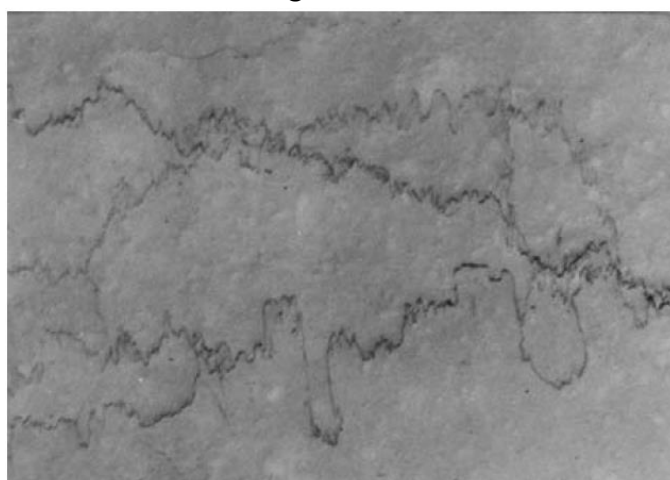
انشعابی و مشبک بوده و بطور مجزا یا به شکل رگه دیده می شود. در استیلولیت های تشکیل شده در سنگ آهک های پرمین (سازند روتِه) معمولاً تجمعی از اکسید آهن و بلورهای رومبوندی دولومیتی گسترش دارد.

شکل ۳-۲۰- محصولات مختلف انحلال فشاری (Tucker, 2003)

شکل ۳-۲۶- لایه بندی، لایه بندی کاذب و سطوح انحلال فشاری (Tucker, 2003)

شکل ۳-۲۷- ساختمان استلولیت در یک سنگ آهک میکرایتی (Tucker, 2003)

- نودول ها و کنکرسیون ها (Nodule & concretion):

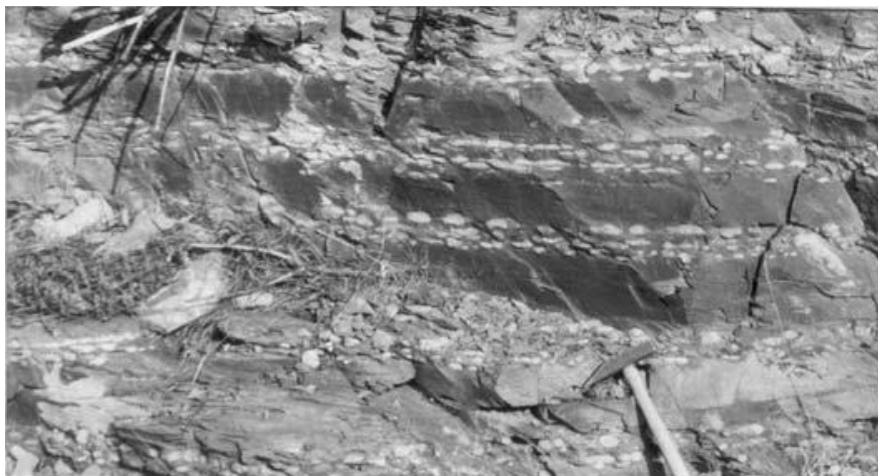
نودول ها (که کنکرسیون نیز نامیده می شوند) معمولاً در رسوبات، بعد از ته نشست رسوبات تشکیل می شوند. بیشتر نودول ها قطعات محلی (local patch) از سیمانی شدن می باشند. دونه از نودول های دیاژنتیکی در طی تدفین کم عمق و عمیق تشکیل می شود. علاوه بر این نودول های پدوژنتیک نیز در اثر فرایندهای خاک زایی تشکیل می شود.

۳-۵-۲۱- نودول های دیاژنتیکی:

کانیپایی که معمولاً نودولها را در طی فرایند دیاژنز تشکیل می دهند شامل انواع نمونه های ریز دانه مانند کلسیت، دولومیت، سیدریت، پیریت، کلو فان، کوارتز (چرت و فلینت) و ژیپس و انیدریت می باشند. نودول های کلسیتی، ژیپسی، انیدریتی، پیریتی و سیدریتی که چندین میلیمتر تا چندین ده سانتیمتر قطر دارند در گل سنگها (Mud rock) متداول می باشند. نودول چرتی در سنگ آهک و نودول های کلسیتی و دولومیتی گاهی با ابعاد بزرگ در ماسه سنگ ها دیده می شوند. گاهی نودول های کلسیتی و نودول های دولومیتی بنام دوگر (Dogger) معروف می باشند. نودول ها ممکن است بطور تصادفی یا به شکل متمرکز در امتداد سطوح خاص پراکنده باشند. شکل نودول ها متنوع بوده و بطور قابل ملاحظه از شکل های کروی تا مسطح، طویل تا اندکی غیر منظم می باشند. بعضی نودول ها دارای هسته ای از فسیل می باشند. در حالیکه شماری از آنها در منافذ ناشی از حفاری موجودات تشکیل می شوند. بعضی نودول دارای ساختمانی از ترک های شعاعی متحد المركز می باشند که توسط بلور هایی از کلسیت، سیدریت یا رسوبات دیگر پر شده اند. ترک ها در این گونه نودول ها که نودول های سپتارین (Septarian Nodules) نام دارند، ناشی از انقباض در اثر ازدست دادن آب اندکی بعد از تشکیل اتفاق می افتد. ترک های ایجاد شده توسط مواد معدنی پر می گردند. این گونه ساخت ها در سنگ های شیلی به فراوانی یافت می شود.

ژئود (Geod) نوعی نودول هستند که مرکز آنها خالی بوده و دارای بلور هایی هستند که بطرف مرکز رشد می کنند. بعضی از ژئودها از طریق انحلال نودول های تبخیری (بطور ویژه توسط ژیپس و انیدریت) تشکیل می شوند. این گروه از ژئودها متشکل از کوارتز، کلسیت یا دولومیت و دارای ظاهری گل کلمی می باشند. یک نوع خاص از نودول ها که کلسیتی هستند، ساختمان مخروط در مخروط (Cone in Cone) را نشان می دهند. بلورهای کلسیتی شامل بلورهای فیبری هستند که چند تا ده سانتیمتر طول داشته و به شکل بادبزی و مخروطی که نسبت به سطح لایه بندی زاویه دار هستند،

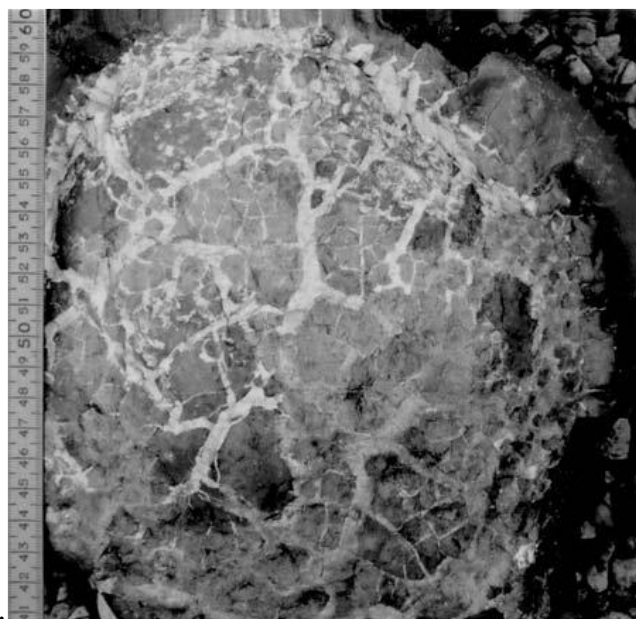
آرایش یافته اند. ساختمان مخروط درمخروط در گل سنگ های غنی از مواد آلی در طی تدفین و تشکیل کریستال ها نیز مربوط به سیال پرفشار ناشی از متراکم شدن رسوبات است.

شکل ۳-۲۸- نودول های آهکی دیاژنتیکی همراه با فاصله منظم در گل سنگ همی پلاژیک دونین (Tucker, 2003)

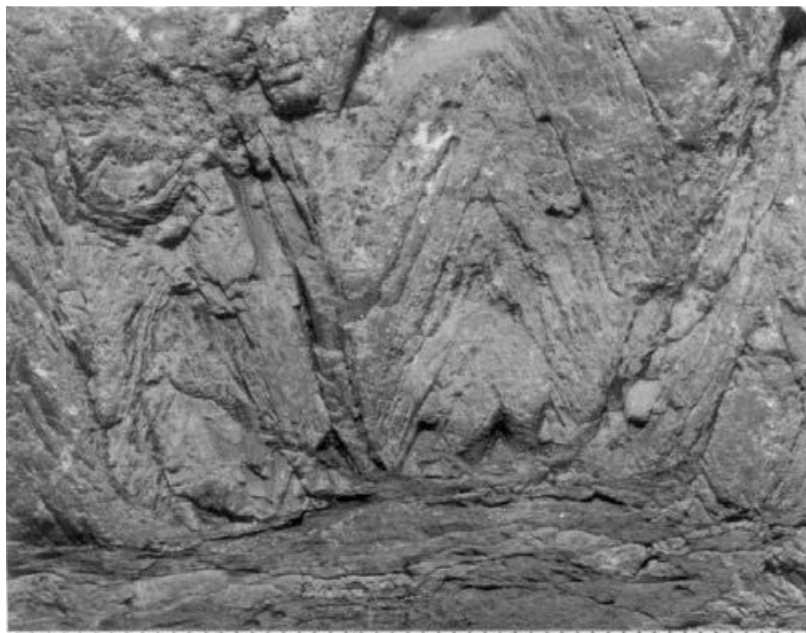
نودول ها می توانند در زمان های مختلف در طی فرایند دیاژنز و تدفین تشکیل شوند. بیشتر نودول ها در رسوبات گلی در طی دیاژنز اولیه و قبل از مرحله متراکم شدن تشکیل می شوند. نودول های آهکی معمولاً در گل سنگ ها دریایی متداول بوده اما آنها در داخل خاک ها نیز به شکل کالکرت (Calcrete) تشکیل می شوند. بنابراین این گروه از نودول ها در گل سنگ های دریاچه ای و دشت سیلابی نیز دیده می شوند. نودول های پیریتی در رسوبات دریایی غنی از مواد آلی یافت شده در حالیکه نودول های سیدریتی در رسوبات غنی از مواد آلی با منشاء غیر دریایی دیده می شوند.

کنکرسیون ها ساخت های مدوری هستند که در اثر رشد مواد معدنی در داخل سنگ های رسوبی ایجاد می شود. در یک کنکرسیون، لایه های متحدامرکزی از یک کانی در اطراف یک هسته رشد می کند. قطر یک کنکرسیون از حد چند سانتیمتر تا متر می باشد.

شکل ۳-۲۹- نودل سیدریتی با ترک های سپتارین پر شده از رسوب (Tucker,2003)

ساختمان مخروط در مخروط، ساختمان های مخروطی شکلی هستند که بر روی یکدیگر توسعه یافته اند. این ساخت در اثر فشارهای ناشی از رشد سیمان در کنکرسیون ها ایجاد می شود. مخروط ها از جنس کلسیت بوده و بیشتر در نهشته های گلی یافت می شوند.

شکل ۳-۲۶- ساختمان مخروط در مخروط با بلور های رشته ای کلسیتی (Tucker,2003)

سوالات تستی فصل سوم

فصل چهارم

واحدهای سنگ چینه ای یا لیتواستراتیگرافی

هدف کلی:

هدف رفتاری:

۴-۱- کلیات:

واحدهای سنگ چینه ای شامل توده هایی از سنگ های رسوبی، سنگ های آذرین خروجی، متا ولکانیک ها و متاسدیمنت هایی (سنگ های دگرگونی درجه پایین) هستند که براساس ویژگی های سنگی از یکدیگر متمایز می گردند. یک واحد سنگ چینه ای اساسا از قانون توالی طبقات استنو، پیروی می نماید. علاوه براین، واحد های سنگ چینه ای معمولا، توده های سنگی مسطح ولایه لایه می باشند.

هدف اصلی لیتواستراتیگرافی یا دانش سنگ چینه نگاری، شناسایی سیستماتیک طبقات سنگی سازنده پوسته زمین به واحد های نام دارچینه شناسی، براساس ویژگیهای سنگی است. اساس هر واحد سنگ چینه ای، طبقات سنگی و ویژگیهای موجود در این طبقات می باشد. انواع مختلف زیرواحدهای سنگ چینه ای، بر اساس ویژگیها و صفات سنگی از یکدیگر متمایز می شوند. هر واحد سنگ چینه ای یک واحد مادی بوده و دارای وجود خارجی است. بعبارت دیگر نشانه و شواهدی از این واحد در روی زمین وجود داشته و قابل ارائه می باشد. طبقه بندی سنگ چینه ای، معمولا نخستین روش درکارهای چینه شناسی روی زمین در یک ناحیه معین به شمار می رود و از عناصر مهم چینه شناسی هر ناحیه ای، که مورد مطالعه قرار می گیرد، به حساب می آید. علاوه براین یک واحد سنگ چینه ای دارای سلسله مراتبی نیز می باشد.

سنگ چینه نگاری دانشی است که با ویژگیهای سنگی طبقات سازنده پوسته زمین سر و کار داشته و سازمان دهی آنها را به واحدهای نام دار با توجه به مشخصات سنگی، عهددار می باشد. بنابر این هر واحد سنگ چینه ای، ضخامتی از سنگ رسوبی، آذرین خروجی یا سنگ دگرگونی با درجه ضعیف است که براساس یک یا چند ویژگی سنگی از توده های سنگی مجاور خود متمایز می گردد. یک واحد سنگ چینه ای می تواند شامل سنگهای رسوبی، سنگهای آذرین خروجی، سنگهای دگرگونی یا اجتماعی از دو یا تعداد بیشتری از سنگها باشد. این واحد نه تنها شامل واحدهای سنگی دارای استحکام و سخت شده است، بلکه در برگیرنده تمامی توده های سنگی سخت نشده و رسوبات نیز می باشد. بعبارتی دیگر واحدهای سنگی که در عمق قرار نگرفته و تحت تاثیر دیاژنز نیز قرار نگرفته اند، در محدوده کاری سنگ چینه نگاری می باشند.

وظیفه دانش لیتواستراتیگرافی توصیف سنگ شناسی، تعیین گسترش جانبی توده های سنگی، تعیین سن لایه ها و طبقات سنگی، ارتباط جانبی وعمودی بین واحدهای سنگی، تعیین ضخامت و تطابق بین واحدهای سنگ چینه ای در فواصل دور و نزدیک می باشد. اطلاعات سنگ چینه ای از یک منطقه، مبناء نقشه های زمین شناسی یک منطقه نیز می باشند. همانطور که قبلا نیز بیان گردید یک واحد سنگ چینه ای، یک واحد مادی بوده و در نتیجه براساس معیارهای فیزیکی قابل مشاهده در روی زمین تعریف می گردد. زمان تشکیل یک توده سنگی یا سن زمین شناسی واحد، محتوی فسیلی، خصوصیات ژئوفیزیکی، چگونگی پیدایش سنگ ها و یا تشکیل پیکره های سنگی، زمین شناسی ساختاری منطقه ومحیط تشکیل سنگ ها، در شناسایی و طبقه بندی واحدهای سنگ چینه ای نقشی ندارند. بنابراین در معرفی وتاسیس یک واحد سنگ چینه ای، فقط ویژگیهای سنگ شناسی شامل ترکیب شیمیایی و جنس سنگ، ویژگی های کانی شناسی، رنگ و دیگر صفات سنگی که به آسانی در روی زمین و در حین انجام کار صحرایی تشخیص داده می شوند، مورد استفاده قرار می گیرند. فسیل ها ممکن است در تشخیص و شناسایی یک واحد سنگی در صحرا به زمین شناس کمک نمایند، اما در یک واحد سنگ چینه ای آنها بعنوان یکی از اجزای سازنده سنگ در نظر گرفته می شوند. یکی از مهمترین ویژگیهای مورد توجه در پایه گذاری واحدهای سنگ چینه ای، یکنواختی سنگ شناسی واحد می باشد. مرز واحد های سنگ چینه ای ممکن است مرز های مشخص و براساس تغییرات مشخص سنگ شناسی بوده و یا اینکه این مرزها ممکن است در داخل یک زون تدریجی سنگی قرار گرفته باشد. در نهایت یک واحد سنگ چینه ای ممکن است براساس یک ویژگی یا اجتماعی از چند ویژگی از واحدهای جانبی و بالا و پایین خود، متمایز می گردد.

۴-۲- چگونگی معرفی یک واحد سنگ چینه ای در یک منطقه کاری:

وقتی یک واحد سنگ چینه ای، بویژه یک سازند برای اولین بار مورد شناسایی قرار می گیرد، چینه شناس می بایستی مراحل زیر را جهت معرفی واحد چینه شناسی مورد نظر انجام دهد.

- تعیین نام واحد سنگ چینه ای، ریشه و وجه تسمیه نام انتخاب شده و معرفی محل جغرافیایی برش الگو یا برش نمونه.
 - تعیین مرتبه واحد سنگ چینه ای (برای مثال گروه، سازند یا عضو) و نظرات موجود در ارتباط با جایگاه واحد لیتواستراتیگرافی.
 - زمینه و سابقه تاریخی در معرفی واحد چینه شناسی، تاریخچه مطالعاتی واحد سنگ چینه ای مورد نظر و پژوهش های مرتبط با واحد سنگی مورد نظر.
 - معرفی برش الگو، ویژگی های برش الگو و مختصات جغرافیایی برش الگو از طریق رسم شکل، ارائه نقشه، ستون و عکس های هوایی.
 - شرح و توصیف واحد سنگ چینه ای در برش الگو که شامل ضخامت، شرح سنگ شناسی، میزان تغییرات سنگ شناختی واحد مورد مطالعه، محتوی فسیلی و ترکیب جامعه فسیلی واحد، تکنونیک و زمین شناسی ساختمانی واحد سنگی، چگونگی گسترش و شکل هندسی واحد چینه شناسی، شرایط رسوبگذاری، پیوستگی یا وجود ناپیوستگی و چگونگی مرزهای زیرین و بالایی واحد چینه شناسی می باشد (شکل ۴-۱).
 - میزان و چگونگی رخنمون واحد یا پراکندگی جغرافیایی رخنمون واحد سنگ چینه ای، تغییرات ضخامت، تغییرات سنگ شناسی و فسیلی شناسی و شکل توپوگرافی ایجاد شده توسط سازند در منطقه مورد گسترش.
 - منشاء و محیط تشکیل واحد های سنگی مورد بحث و ارتباط آن با واحد های سنگ چینه ای بالایی و زیرین.
 - مقایسه واحد سنگ چینه ای مورد نظر با واحدهای سنگی مشابه در دیگر پهنه های زمین ساختاری.
 - سن واحد سنگ چینه ای با توجه به محتوی فسیلی و موقعیت قرارگیری آن نسبت به واحدهای مجاور.
 - ارائه منابع و موآخذ
- به منظور درک بهتر از مفاهیم توضیح داده شده، سازند سردر (Stocklin et al., 1965) از واحد های سنگی کربونیفر ایران مرکزی معرفی می گردد (اقتباس از آقانباتی، ۱۳۸۶):
- نام واحد سنگی: سازند سردر Sardar Formation**
- وابستگی:** گروه ازبکوه که شامل سازند های سیب زار، شیشتو، بهرام و سردر است.
- سن:** کربونیفر
- هم نامی:** سنگ ماسه های لیا (فورون، ۱۹۴۳)، پرمو - کربونیفر (گانسر، ۱۹۵۵)
- نوع نام:** رسمی

مولف: اشتوکلین و همکاران، ۱۹۶۵ (Stocklin et al., 1965)

ماخذ: سردر نام دره ای در خاور شهرستان طبس است که در یک روند خاوری- باختری بخشی از روان آب های بلندی های شتری را به دشت طبس تخلیه می کند.....

تاریخچه مطالعاتی: درباختر کوه های شتری واقع در خاور شهرستان طبس، ترادفی به نسبت سبتر از سنگ ماسه و شیل های گراینده به رنگ سبز تیره وجود دارد که تا اندازه ای با نهشته های آواری زغال دار تریاس بالایی- ژوراسیک میانی ایران هم رخساره است. به همین رو، فورون(۱۹۴۱) این سنگ نهشته ها رابه سن لیاست دانست.....

مقیعیت جغرافیایی برش الگو: برش الگوی سازند سردر در کوهپایه های باختر بلندی های شتری ودر پایین دست رودخانه سردر اندازه گیری شده و مختصات آن به شرح زیر است.....

راههای دسترسی:.....

سنگ شناسی:

۴-۳- انواع زیرواحدهای سنگ چینه ای :

همانند دیگر واحدهای چینه شناسی مانند زیست چینه نگاری، لیتودمیک و زمان چینه شناسی تعدادی از واحدهای سنگ چینه ای از نوع زیرواحد های رسمی و تعدادی دیگر از زیرواحد های سنگ چینه ای، نیز از واحدهای غیر رسمی می باشند. یک واحد چینه شناسی رسمی به واحدی اطلاق می گردد که توسط کمیته چینه شناسی یا موسسه مسئول یا سازمان زمین شناسی مورد تصویب قرار گرفته باشد. بنابراین واحدهای غیررسمی شامل واحدهای هستند که جهت آسانی درانجام کار و طبقه بندی و پیشرفت کار توسط چینه شناسان پیشنهاد شده، ولی مورد تصویب نهایی توسط کمیته چینه شناسی یا بالاترین گروه تصمیم گیرنده در مورد واحد های سنگ چینه ای قرار نگرفته اند.

واحدهای سنگ چینه ای دارای سلسله مراتبی بوده و تعدادی از آنها، جزء واحدهای سنگ چینه ای رسمی و عده ای دیگر نیز جزء واحدهای سنگ چینه ای غیررسمی هستند. مهمترین واحدهای رسمی در طبقه بندی سنگ چینه ای عبارتند از :

گروه (Group)

سازند (Formation)

عضو یا بخش (Member)

لایه یا جریان (Bed/Flow)

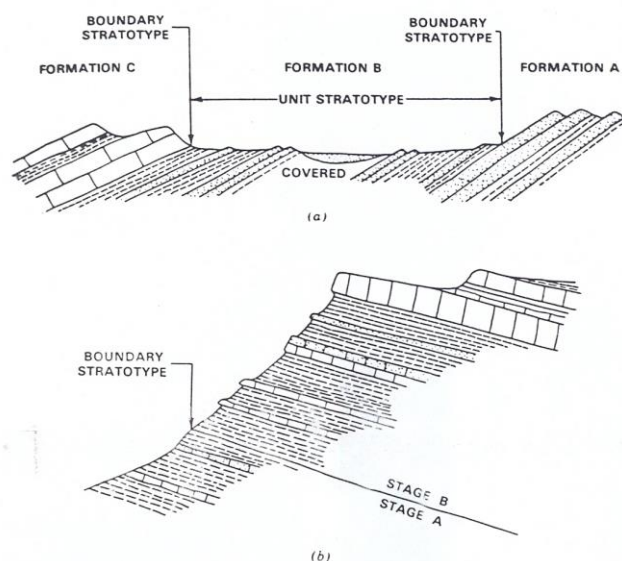
علاوه براین گاهی در توصیف و شرح واحدهای سنگی در صحرا از عبارت هایی مانند لیتوزون (Lithozone) و افق سنگی (Lithohorizon) نیز استفاده می شود. جدا از واحدهای اشاره شده عبارت های

کمپلکس (Complex)، ریف (Reef) و سری (Series) نیز برای توصیف واحد های سنگ چینه ای بکار گرفته می شود که بعداً راجع به آنها بحث می گردد.

میزان تغییر در ترکیب سنگ شناسی یک توالی برای تعریف و تاسیس واحدهای سنگ چینه ای از یک قانون واحدی پیروی نکرده و آن با میزان پیچیدگی زمین شناسی یک ناحیه تغییر می کند. برای مثال سازند سروک با سن کرتاسه پیشین (James and Wynd, 1965) از سنگ آهک و سازند دشتک با سن تریاس پسین از شیل، دولومیت، سنگ آهک و نهشته های تبخیری می باشد (Szabo and Kharad Pir, 1978). همچنین برای برقراری یک واحد سنگ چینه ای، از جمله سازند، ضخامت آن نیز از قاعده خاصی پیروی نمی کند. ضخامت یک سازند ممکن است کمتر از یک متر تا چندین هزار متر باشد. ولی نکته ای که می بایستی در تعریف واحد سنگ چینه ای منظور نمود، این است که باید ضخامت هر واحد سنگی در حدی باشد که عمل نقشه برداری و تعیین حدود آن در نیمرخ های زمین شناسی با مقیاس مورد نظر مقدور باشد، برای مثال سازند علی باشی یا الی باشی (Ali Bashi) (Teichert et al., 1973) در برش الگوی خود در کوه الی باشی در جنوب غرب جلفا دارای ضخامتی حدود ۲۳ متر و سازند کرج در برش الگوی خود، دارای ضخامت حدود ۳۳۳۰ متر می باشد (دوآل، ۱۹۶۷).

۴-۳-۱- سازند (Formation):

سازند واحد اصلی، بنیادی و رسمی در تقسیمات سنگ چینه ای به حساب می آید. سازند نه تنها واحد رسمی سنگ چینه ای بوده، بلکه در هر منطقه کاری زمین شناسی که مطالعات سنگ چینه ای مد نظر باشد، می بایستی براساس معیارهای سنگی (مانند جنس سنگ، رنگ، اختلاف در میزان هوازدگی و نوع لایه بندی) تعریف گردد.

شکل ۴-۱- نمایش برش الگوی یک سازند، مرزها و نیمرخ آن (Hedberg, 1975) مرز سازند بر تغییرات سنگ شناسی استوار می باشد (a).

هر سازند ممکن است متشکل از سنگهای رسوبی یا رسوبات، آذرین و دگرگونی و یا در تحت شرایط خاص مجموعه ای از دو یا تعدادی بیشتری از آنها باشد. سازند آسماری شامل توالی از سنگ های رسوبی آهکی (James and Wynd, 1965)، سازند سلطان میدان شامل مجموعه ای از سنگهای آذرین خروجی (Jenny, 1977) و شیبست گرگان شامل سنگهای دگرگونی است (i). سازندهای فجن (Dellenbach, 1964) و قلی (افشار حرب، ۱۳۷۳) شامل تناوبی از سنگهای رسوبی و سنگهای آتشفشانی می باشد. هر سازند به مانند هر واحد سنگ چینه ای دارای نام می باشد. این نام می تواند از ترکیب کلمه سازند و یک نام جغرافیایی یا یک عبارت سنگ شناسی باشد. سازند مبارک، سازند سرخ شیل، سازند دولومیتی سلطانیه و سازند پابده از آن جمله است. علاوه بر این گاهی در نام گذاری یک سازند، رنگ آن نیز در نامگذاری مورد استفاده قرار می گیرد. سازند سرخ و سازند سرخ شیل (Stocklin et al., 1965)، مثال هایی از این نوع نامگذاری می باشند

یک سازند ممکن است به صورت یک واحد رسمی سنگ چینه ای باشد. مانند سازندهای جیرو (دونین پسین)، میلا (کامبرین میانی تا اردوین) و چهل کمان (ائوسن) یا ممکن است بصورت یک واحد سنگ چینه ای غیررسمی تعریف گردد. مانند سازندهای قشلاق (پرمین میانی و پسین) و سازند آلتون (پرمین پیشین) که در البرز شرقی تعریف شده اند (Jenny & Stampfil, 1978). همانطور که قبلا نیز بیان گردید همگنی در ترکیب سنگ شناسی برای تعریف یک سازند شرط لازم است با این وجود در بیشتر موارد با توجه به پیچیدگی های زمین شناسی منطقه، بیشتر سازندها از نظر سنگ شناسی همگن نیستند. عبارتی دیگر قواعد معین و یکنواختی برای میزان تغییرات سنگ شناسی که نیازمند برقراری یک سازند یا دیگر واحدهای سنگی باشد، وجود نداشته و آن تابع میزان پیچیدگی زمین شناسی و به عوامل دیگر بستگی دارد. تعیین مرز های پایینی و بالایی در تعریف یک سازند حائز اهمیت است. این مرزها ممکن است منطبق بر یک لایه، یک ناپوستگی و یا ممکن است شامل مرز تدریجی بوده و یا این مرز قراردادی باشد. برای مثال اگر سازند زیرین از گل سنگ و دارای لایه های ماسه سنگی و سازند بالایی از جنس ماسه سنگ با درون لایه هایی از گل سنگ باشد مرز بین دو سازند در جایی قرار می گیرد که محتوی ماسه سنگی بیش از ۵۰ درصد باشد.

اگر ردیفی از سنگ های رسوبی که به لحاظ سنگ شناسی شباهت زیادی به یکدیگر داشته اما توسط ناپوستگی های محلی یا ناپوستگی های کوچک مقیاس از یکدیگر جدا شده باشند، ردیف سنگی مورد اشاره می تواند به عنوان یک واحد سنگ چینه ای مستقل تعریف گردد. با این وجود توسعه ناپوستگی های بزرگ مقیاس می تواند عامل تفکیک یک توالی رسوبی به واحد های سنگ چینه ای مجزا و متعدد باشد، هرچند سنگ شناسی واحد های تفکیک شده ممکن است مشابه یکدیگر باشد. از طرفی دیگر در یک نیمرخ از سنگ

های رسوبی، هر واحد سنگ شناسی می تواند به عنوان یک سازند مستقل در نظر گرفته شود. تصور شود که در یک توالی عمودی به ترتیب از پایین به بالا، این توالی به چهار واحد سنگی با ضخامت مکفی یعنی سنگ آهک، مادستون (شیل)، ضخامتی با ترکیب سنگ شناسی چندگانه و ماسه سنگ تقسیم می گردد. با توجه به ویژگی های در نظر گرفته شده برای تاسیس سازند، توالی مورد اشاره می تواند به چهار سازند مختلف تقسیم گردد.

بطور کلی ویژگی های سازند عبارت از:

- یک سازند بعنوان یک واحد سنگ چینه ای از اصل روی هم قرارگیری طبقات تبعیت می کند.
- یک سازند دارای مرزهای طبیعی مشخص بوده و از واحدهای سنگ چینه ای بالا، پایین و مجاورش قابل تفکیک می باشد.

- ضخامت سازند باید در حدی باشد که با مقیاس معینی قابل نقشه برداری باشد. ضخامت یک سازند می تواند کمتر از یک متر تا چندین هزار متر باشد.

- هر سازند دارای یک برش الگو یا برش مرجع می باشد و مبنای تعریف واحد تاسیس شده براساس برش الگوی آن می باشد.

- برش الگوی سازند که معرف تاسیس آن است نماینده تمام ویژگی های سازند است.

- در تعریف یک برش الگو از سازند، ستون چینه شناسی آن می بایستی رسم گردد.

- هر سازند (و دیگر واحدهای سنگ چینه ای) در نقشه های زمین شناسی دارای نشانه اختصاری می باشد که شامل حرف اول بزرگ مربوط به سن زمین شناسی منسوب شده برای واحد مورد اشاره و حرف کوچک های دوم و سوم معرف نام سازند است. برای مثال حروف Pr در نقشه زمین شناسی یک منطقه در البرز، به ترتیب حرف P معرف دوره پرمین و حرف r معرف سازند روته می باشد.

۴-۳-۲- عضو، بخش یا پاره سازند:

عضو یا بخش، یک واحد سنگ چینه ای رسمی کوچکتر از سازند ولی همیشه بخشی از یک سازند است. یک عضو یا پاره سازند در داخل یک سازند، بعلاوه داشتن ویژگی سنگی خاص و متمایز از دیگر بخش های آن سازند تشخیص داده می شود. برای مثال ترکیب سنگ شناسی سازند آسماری از سنگ آهک بوده، در حالیکه ترکیب سنگ شناسی عضو های آن شامل نهشته های تبخیری و ماسه سنگی می باشد. همانند سازند معیار ضخامتی خاصی برای عضو وجود ندارد. یک عضو می تواند در تمام گستره یک سازند توسعه داشته یا فقط در بخشی از سازند مورد نظر دارای گسترش و تداوم باشد. مثلاً بخش ماسه سنگی اهواز از سازند آسماری فقط در ناحیه اهواز و بخش تبخیری کلهر از همین سازند در نواحی لرستان گسترش دارد. از طرف دیگر یک عضو می تواند از یک سازند به سازند دیگر توسعه داشته باشد. بعبارت دیگر استاندارد مشخصی برای گستره جانبی و ضخامت یک عضو وجود ندارد. ایجاد و تاسیس بخش در داخل یک سازند امری

ضروری نیست، مگر اینکه با تاسیس بخش یا پاره سازند، هدف و منظور خاصی در آن نهفته باشد. بیشتر سازندهای تعریف شده در چینه شناسی ایران، فاقد بخش بوده، درحالیکه عده ای دیگر از سازند ها دارای یک یا چند بخش می باشند. بخش آهک اسپهک در سازند شتری، بخش های معدود و احمدی در سازند سروک، بخش ورسک در سازند الیکا و عضو خلیج در سازند فهلیان از مثال های این واحد سنگ چینه ای در چینه شناسی ایران می باشند.

تعداد بخش های تشکیل دهنده یک سازند در چینه شناسی ایران (در یک سازند) از یک تا هفت بخش متغیر است. سازند میلا با پنج بخش، سازند قم با هفت بخش، سازند سروک دو بخش و سازند دالان نیز دارای یک بخش است.

نام بخش از یک نام جغرافیایی مانند بخش شیلی آغار یا بخش دولومیتی سفیدار در سازند دشتک، بخش شیلی چیقلو در سازند سلطانیه یا براساس حروف الفبایی همانند آنچه که در مورد بخش های سازند قم (بخش های a, b, c ... f) بکار گرفته شده است، نامگذاری می گردد. علاوه براین گاهی برای معرفی و نامگذاری یک بخش، از اعداد ترتیبی و بصورت عددی (بخش های ۱، ۲ و ... ۵) برای مثال در سازند میلا یا سازند کرج استفاده می شود. تعدادی از بخش ها (عضوهای) تعریف شده در چینه شناسی ایران عبارتند از:

نام عضو (ممبر)	ترکیب سنگ شناسی	سن	نام سازند مربوطه
نار	گچ و نمک	پرمین	دالان
ورسک	آهک	تریاس	الیکا
اسپهک	آهک	تریاس	شتری
آغار	شیل	تریاس	دشتک
سپیدار	دولومیت	تریاس	دشتک
گل کن	شیل و سیلتستون	تریاس	نابیند
بیدستان:	شیل، سیلتستون و ماسه سنگ	تریاس	نابیند
اهواز	ماسه سنگ	الیگوسن-میوسن	آسماری
گوری	آهک	میوسن	میشان
لهبری	سیلتستون	پلیوسن	آغاچاری
معدود	آهک	کرتاسه	سروک
احمدی	شیل	کرتاسه	سروک
خلیج	آهک	کرتاسه	گدوان
امام حسن	آهک	کرتاسه	گورپی
سیمره	آهک	کرتاسه	گورپی

۴-۳-۳- طبقه:

کوچکترین واحد سنگ چینه ای رسمی در سلسله مراتبی واحدهای سنگ چینه ای یا لیتواستراتیگرافی، طبقه می باشد. هر طبقه شامل یک لایه در یک توالی لایه بندی از سنگهای رسوبی است. هر لایه به لحاظ ویژگیهای سنگ شناسی خود از دیگر طبقات مجاورش در آن توالی قابل شناسایی است. یک طبقه ممکن است از چندین سانتیمتر تا چند متر ضخامت داشته باشد. به لایه های نازک و با ضخامت کمتر از یک سانتیمتر، لامینه می نامند. در یک توالی لایه بندی شده از سنگهای رسوبی، طبقه اهمیت چندانی نداشته هر چند می بایستی ویژگی های سطحی و داخلی طبقات، خیلی دقیق مورد بررسی و بازبینی قرار بگیرند. در مواردی که طبقه بعنوان یک لایه مارکر یا نشانگر باشد، در آن صورت این بخش می تواند برای اهداف چینه شناسی مفید واقع گردد. یک لایه راهنما یا نشانگر به طبقه ای گفته می شود که ویژگیهای سنگ شناسی آن در یک فاصله دور قابل پی گیری و ثابت باشد. این طبقات معمولاً برای برقراری تطابق بین واحدهای سنگی در مکانهای جغرافیایی دور مورد استفاده قرار می گیرند. گاهی از طبقات راهنما، بعنوان یک طبقه مرجع جهت مقایسه سایر طبقات تشکیل دهنده سازند، مورد نظر استفاده می شود. در این حالت طبقه مورد نظر همانند واحد سنگ چینه ای سازند، می تواند دارای نام باشد. علاوه بر این یک طبقه راهنما می تواند بعنوان مرزهای واحدهای سنگ چینه ای مورد استفاده قرار گیرد. برخلاف دیگر واحدهای سنگ چینه ای، طبقات دارای نام نبوده و فقط در مطالعات صحرایی توصیف می گردند. طبقات راهنما یا شاخص که برای فرایند تطابق مفید هستند، دارای نام صحیح (Proper name) برای مثال طبقات ذغال دار یا طبقات بنتونیت (Bentonite bed) می باشند. گاهی در توصیف صحرایی چینه شناسی سنگی یک منطقه از کلمه باند (Band) استفاده می شود. یک باند یا نوار شامل چینه های نازک است که با ترکیب سنگ شناسی یارنگ مختص بخود، مشخص گشته و در انطباق چینه ها مفید است.

۴-۳-۴- گروه (Group):

گروه یک واحد رسمی بزرگتر از سازند است و از دو یا تعدادی بیشتر، سازند تشکیل شده است. مقاطع نمونه یا مرجع (مقطع تیپ) یک گروه شامل مقاطع نمونه هریک از اجزای سازنده آن گروه می باشد. سازندها الزاماً نباید در داخل یک گروه جمع شوند. قرار گیری سازندها در گروه ها، ابزاری مناسب و مفید، در طبقه بندی سنگ چینه ای فراهم می کند. نام یک گروه از نام جغرافیایی مناسب در نزدیکی ناحیه نمونه سازندهای تشکیل دهنده آن مشتق می شود. برای مثال در نامگذاری گروه فارس، از نام فارس و شامل منطقه ای است که هر سه سازند گچساران، میشان و آغا جاری در آن منطقه گسترش دارد، استفاده شده است. لازم به یادآوری است که سازندهای تشکیل دهنده یک گروه در تمام گستره جغرافیایی گروه یکسان نمی باشند. بعبارتی

دیگر، بعضی از اعضای سازنده گروه فقط، در یک ناحیه جغرافیایی معین رخنمون داشته و گستره جانبی آن کاهش یافته و از بین می رود. مرزگروه ها معمولاً بوسیله ناپیوستگی ها مشخص می گردند که در مقیاس حوضه قابل تعقیب می باشند.

گروه طبس شامل سازندهای جمال، سرخ شیل و شتری و گروه خامی شامل سازندهای سورمه، حیث، گدوان، فهلیان و داریان می باشد. تعداد سازندهای تشکیل دهنده یک گروه متغیر و معمولاً بین دو تا شش سازند می باشد. گاهی گروه به زیر گروه (Subgroup) یا روگروه (supergroup) که از چندین گروه مرتبط به هم تشکیل یافته، تقسیم می گردد. در جدول زیر شماری از گروه های تعریف شده در چینه شناسی ایران ارائه شده است.

نام گروه	سازندهای تشکیل دهنده	سن	منطقه جغرافیایی
دهرم :	فراقون، دالان و کنگان	پرمین - تریاس	زاگرس
میلا :	کالشانه ، درینجال و شیرگشت	کامبرین - اردوئین	ایران مرکزی
گوش کمر: نیور و پادها(پادهات)		سیلورین - دونین	ایران مرکزی
ازیک کوه:	سیب زار، بهرام، شیشتو و سردر	دونین - کربونفر	ایران مرکزی
طبس:	جمال، سرخ شیل و شتری	پرمین - تریاس	ایران مرکزی
خامی :	سورمه، حیث، فهلیان، گدوان و داریان	ژوراسیک - کرتاسه	زاگرس
بنگستان :	ایلام، سورگاه و سروک	کرتاسه	زاگرس
فارس :	گچساران، میشان و اغاجاری	میوسن - پلیوسن	زاگرس
شمشک: نای بند، آب حاجی، بادامو و هجدک		ژوراسیک پیشین	ایران مرکزی
مگو: پروده، بغمشاء، قلعه دختر، اسفندیار، گرد، مگو ژوراسیک میانی - پسین			ایران مرکزی

گروه شمشک در البرز شامل سازندهای پروار (کارنین - نورین)، اکراسر (کارنین - رتین)، سازند شهمیرزاد (نورین - رتین)، سازند لله بند (نورین - رتین)، سازند کلاریز (رتین)، سازند جواهرده (هتانزین - بازوسین)، سازند آلاشت (هتانزین - آالینین)، سازند شیرین دشت (پلینسباخین - آالینین)، سازند دانسريت (بازوسین) و گرومگو نیز شامل سازند های دیکتاش، دلچای، لار، آبناک و واحد سنگ چینه ای ژپس و ملافیر می باشد (Fursich et al., 2009).

۴-۳-۵- جریان (Flow):

جریان، واحد چینه شناسی سنگی است و به توده های سنگی آذرین که کم و بیش مسطح و هم شیب با لایه بندی کلی یک منطقه زمین شناسی باشند، گفته می شود. هر جریان که واحد رسمی سنگ های آتشفشانی است توسط بافت، ترکیب و نحوه قرار گیری یا توسط دیگر صفات مادی فیزیکی قابل شناسایی می باشد.

۴-۳-۶- مجموعه (Complex):

یک واحد سنگ چینه ای غیررسمی متشکل از انواع مختلفی از سنگهای رسوبی، آذرین درونی و متامورفیک است. این واحد سنگ چینه ای در مکان هایی استفاده می شود که واحدهای سنگی، دارای ویژگی های تکتونیکی پیچیده ای بوده و اجزای تشکیل دهنده آن به آسانی قابل نقشه برداری نباشند. به لحاظ هم ارزی یک مجموعه ممکن است معادل یک گروه، یک سازند و یا حتی یک بخش باشد. کمپلکس ها (مجموعه ها) ممکن هستند، دارای مرزهای بالایی و پایینی مشخص نباشند. مجموعه یا کمپلکس بخشی از واحد چینه شناسی لیتودمیک است که در چینه شناسی امریکای شمالی تعریف شده است. این واحد چینه شناسی سنگی، برای سنگهای نفوذی و سنگهای شدیداً دگرگون شده کاربرد دارد. زیر تقسیمات واحد چینه شناسی لیتودمیک شامل سوپرسوئیت، سوئیت (Suite) و لیتودم (Lithodem) است و کمپلکس معادل آنها در نظر گرفته می شود. مجموعه های چاپدونی، تاشک و ساغند با سن پرکامبرین در ایران نمونه های از این واحد سنگ چینه ای می باشند.

نام مجموعه	ترکیب سنگ شناسی	سن
سرکوه	میکاشیست، آمفیبولیت، مرمر و سنگ های آذرین	پرکامبرین ؟ - پالئوزوئیک
چاپدونی	گنیس، گرانیت آناتکسی، آمفیبولیت و میکاشیست	پرکامبرین
بنه شورو	میکاشیست، آمفیبولیت، گنیس، مرمر و کوارتزیت	پرکامبرین
پشت بادام	آمفیبولیت، گرانیت، میگماتیت و فیلیت ..	پرکامبرین
تاشک	فیلیت، اسلیت، میکاشیست، کوارتزیت و متاگری وک	پرکامبرین

۴-۴-۴- واحدهای غیر رسمی سنگ چینه ای:

علاوه بر واحدهای سنگ چینه ای رسمی که ویژگی های آنها مورد بررسی قرار گرفت، شماری از واحدهای سنگ چینه ای بعنوان واحدهای غیررسمی جهت حل مسایل زمین شناسی یک ناحیه مورد استفاده قرار می گیرند که به شرح زیر می باشند.

۴-۴-۱- لیتوزون (Lithozone):

لیتوزون یک واحد سنگ چینه ای غیررسمی است که مشخص کننده یک توده از لایه ها و چینه ها است که کم و بیش یکنواخت بوده، اما فاقد اطلاعات و نیازمندی لازم جهت تاسیس یک واحد رسمی سنگ چینه ای، همانند سازند یا بخش است. برای مثال سازند شمشک با سن ژوراسیک پیشین توسط آسرتو (۱۹۶۳) به چهار لیتوزون C, B, A و D تقسیم شده است. عبارت لیتوسوم (Lithosome) که توسط ولر و همکار (Wheeler and Mallery, 1956) مورد استفاده قرار گرفته، شامل توده هایی از سنگ رسوبی است که اساساً دارای ویژگی های یکسانی بوده و با سنگ های مجاور خود که دارای سنگ شناسی متفاوتی می باشند، ارتباط بین انگشتی

دارد. یک سازند می تواند شامل یک لیتوسوم، بخشی از یک لیتوسوم یا شامل چند لیتوسوم یا چندگروه سنگی متفاوت باشد.

۴-۲-۴-۴ افق سنگی (Litbohorizon) :

یک سطح از تغییرات سنگ شناسی یا یک سطح با ویژگی سنگ چینه ای مجزا در داخل یک توالی رسوبی است که جهت تطابق (سنگی یا زمانی) بین واحدهای سنگ چینه ای از اهمیت خاصی برخوردار است. افق های فسفات در دونین پسین یا افق موش (Mush Horizone) در حد فاصله بین دو سازند شیشتو (۱) و شیشتو (۲) یک افقی سنگی هستند. نوع افق برای مثال افق سنگی (Lithohorizon)، افق زیستی (Biohorizon) یا افق زمانی (Time-Horizon) بوسیله پیشوندی که معرف ویژگی مورد استفاده در تعیین افق است، مشخص می گردد.

۴-۳-۴-۴ سری (Series) :

هرچند سری یک واحد زمان چینه شناسی بزرگتر از اشکوب و کوچکتر از سیستم می باشند. با این وجود این عبارت گاهی جهت معرفی واحدهای سنگ چینه ای نیز بطور نادرست استفاده می گردد. سری هنگامی بعنوان یک واحد سنگ چینه ای مورد استفاده قرار می گیرد که فقط یکی از مرزهای واحد سنگ چینه ای مشخص و مرز دیگر یعنی مرز زیرین آن نامشخص باشد. برای مثال در ادبیات گذشته زمین شناسی ایران سازند هرمز باسن پرکامبرین پسین - کامبرین پیشین به دلیل نامشخص بودن مرز زیرین، بنام سری هرمز نامگذاری شده بود. هم چنین سری های ریزو و ودزو از واحدهای سنگ چینه ای پرکامبرین پسین - کامبرین پیشین در ایران مرکزی هستند.

۴-۴-۴-۴ ریف (Reef) :

ریف معمولا برای توده ای از سنگ های آهکی با ساختمانهای آلی که بوسیله موجوداتی نظیر دوکفه ای، مرجان، جلبک و دیگر موجودات در جازا ساخته می شود، اطلاق می گردد. ریف ها از نظر اندازه و شکل متغیر بوده و می تواند بصورت توده های مجزا و محدود بوده یا بصورت توده های سنگی با گسترش و تداوم جانبی گسترده دارای رخنمون باشند. یک ریف ممکن است فقط بخشی از یک سازند بوده و بصورت یک بخش یا ممبر در سازند، در نظر گرفته شده و یا اینکه بطرف جوانب یا بطور عمودی رشد کرده و بخشی از سازند دیگر گردد. علاوه بر این، یک ریف می تواند به تنهایی یک سازند را ایجاد نماید. اگر ریف دارای اهمیت بوده و یا دارای اندازه مکفی باشد، ممکن است از یک نام جغرافیایی برای نامگذاری این واحد غیررسمی، (برای مثال کاپیتان ریف (Capitan reef) در پرمین امریکا) استفاده شود.

۴-۵-۴-۴ زبانه و عدسی (Tongue & lentile) :

این واحدهای سنگ چینه ای بعنوان عبارت های خارج از طبقه بندی سلسله مراتبی مورد استفاده قرار می گیرند. یک عدسی (Lentile) یک توده عدسی شکل از سنگها با ترکیب متفاوت از سنگ در برگیرنده خودش

می باشد. زبانه (Tongue) به یک بخش زائده مانند از یک واحد سنگ چینه ای است، که بطرف خارج واحد سنگ چینه ای اصلی توسعه یافته باشد.

۴-۵- ویژگی ها و قوانینی که می بایستی در مورد تاسیس واحدهای سنگ چینه ای در نظر گرفت:

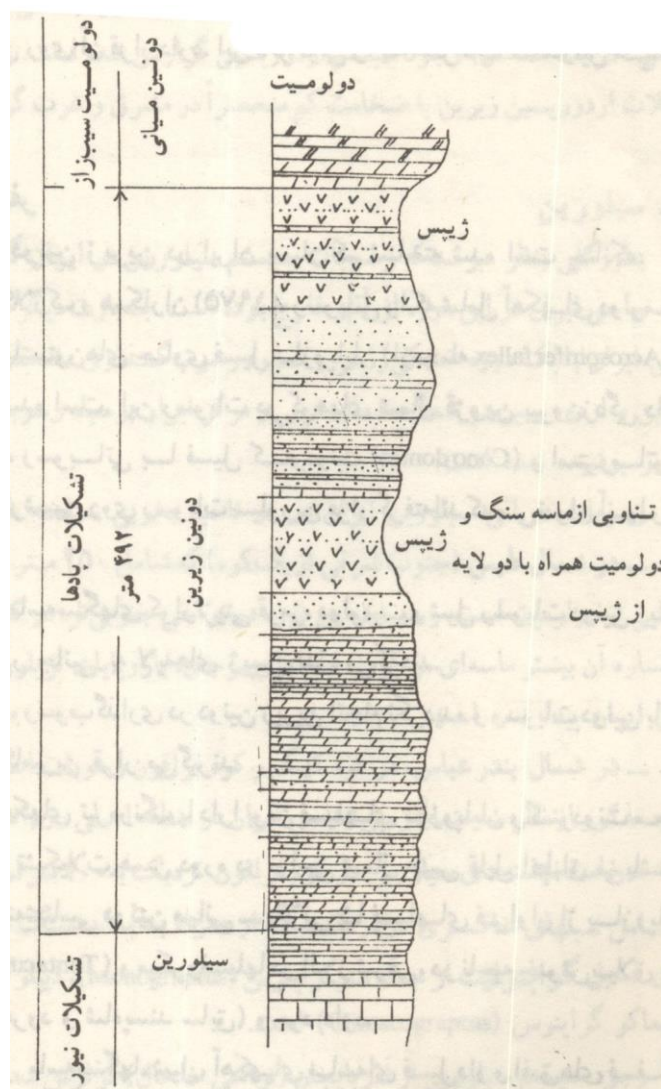
(۱) هر واحد سنگ چینه ای با هر درجه ای که دارد، می بایستی یک تعریف استاندارد دقیق و واضح داشته باشد که مبتنی بر شناخت کامل از تغییرات جانبی و عمودی آن واحداستوار می باشد.

(۲) طرح و ارائه یک برش نمونه یا الگو (Type section) در تعریف و تاسیس واحدهای سنگ چینه ای ضروری است. طبقات نمونه (Stratotype) یک واحد سنگ چینه ای، شامل یک توالی خاص و مشخص شده از طبقات سنگی است که تعریفی استاندارد از ویژگیهای سنگ شناسی واحد مورد نظر (برای مثال ویژگی یک سازند) را ارائه می نمایند. آن همچنین معرف یک منطقه جغرافیایی بوده و ترجیحاً مکانی است که نام واحد سنگ چینه ای از آن اقتباس شده است.

(۳) مقاطع نمونه یا الگو واحد سنگ چینه ای سازند یا واحدهای سنگ چینه ای با درجات پایین تر معمولاً ساده بوده، در حالیکه تعیین مقاطع الگوی واحدهای بزرگتر سازند، برای مثال گروه معمولاً بصورت طبقات الگوی مرکب بوده که در برگیرنده مقاطع نمونه یا الگوی تمامی سازندهای تشکیل دهنده، گروه می باشد.

(۴) گاهی به جای مقطع نمونه از ناحیه نمونه (Type area) یا محل نمونه (Type locality) استفاده می شود. استفاده از ناحیه نمونه یا محل نمونه زمانی است که یک مقطع کامل از واحد سنگ چینه ای مورد نظر دارای رخنمون نبوده و تعریف واحد سنگ چینه ای براساس چند رخنمون ناقص در منطقه مورد مطالعه استوار باشد. لازم به یادآوری است که برش نمونه یا برش الگو، برشی است که اولین بار توسط مولف یا مولفان در تاسیس یک واحد سنگی چینه ای معرفی می گردد.

(۵) یکی از نکات مهم در تعریف و تاسیس واحدهای سنگ چینه ای، تعیین مرزهای زیرین و بالایی واحد است، که این مرزها دقیقاً می بایستی مشخص گردند.

شکل ۴-۲- ستون چینه شناسی سازند پادها

۴-۶- برش الگو و دیگر برش های مرجع واحد های سنگ چینه ای:

همانطور که بیان گردید واحدهای سنگی مانند سازند، گروه و عضو دارای برش الگو یا برش نمونه می باشند. در یک برش نمونه یا الگو، توالی کاملی از واحد سنگ چینه ای مورد نظر، برای مثال سازند دارای رخنمون بوده و مرزهای زیرین و بالایی آن کاملاً مشخص و تعریف شده می باشند. اما همانطور که بیان گردید، اگر بنا به دلایلی مانند هوازدگی، فرسایش و یا عدم رخنمون در یک برش چینه شناسی، تمام واحد مورد نظر گسترش و رخنمون نداشته باشد، بجای برش الگو، از ناحیه الگواستفاده می گردد. برای مثال سازند قم فاقد برش الگو بوده و تعریف سازند بر مبنای تعدادی از رخنمون ها استوار می باشد. برای تاسیس و تعریف واحد

های سنگی که ترکیب سنگ شناسی آنها از سنگ های آذرین و دگرگونی است، بجای برش الگو از ناحیه الگو یا محل الگو (Type Locality) استفاده می شود.

برش الگو که معرف تاسیس یک سازند است بیانگر کلیه ویژگی های سازند است. با تعریف برش الگو برای یک سازند، واحد سنگ چینه ای مذکور در دیگر بخش های آن پهنه زمین ساختاری قابل شناسایی است. در تعریف برش الگوی یک سازند، ستون چینه شناسی آن می بایستی ارائه گردد که معمولاً پهنای آن حدود ۲/۲ سانتیمتر می باشد.

گاهی ممکن است بعد از معرفی برش نمونه (الگو) یک سازند توسط مولف یا مولفین، برش کامل تر و ضخیم تری از همان سازند در ناحیه جغرافیایی دیگر مورد مطالعه و شناسایی قرار بگیرد. این برش جدید بعنوان برش شاهد (References section) تعریف می گردد. برای مثال سازند خوش ییلاق (دونین پسین) بعنوان برش شاهد سازند جیروود در نظر گرفته شده است.

سن یک سازند در تمام گستره جغرافیایی که آن سازند دارای رخنمون است، ممکن است یکسان و یا غیر یکسان باشد. عبارت دیگر مرزهای واحدهای سنگ چینه ای، بیشتر از نوع دیاکرونوس (Diachronous) می باشند. مرزهای دیاکرونوس به مرزهای واحدهای سنگ چینه ای گفته می شود که در نقاط مختلف، سن متفاوتی داشته و سطوح زمانی را قطع می نمایند. برای مثال یک سازند رسوبی مرتبط به یک محیط ته نشستی باریک که در طی پیشروی یک ساحل تشکیل می شوند، بطرف سمت پیشروی دریا، سن آن جواتر می گردد. مرز زیرین و بالایی سازند شمشک با سن ژوراسیک که یک واحد سنگ چینه ای پیشرونده است، در رخنمون های مختلف آن در پهنه های زمین ساختاری البرز و آذربایجان یکسان نیست. عبارتی دیگر سن سازند مذکور در بعضی رخنمون ها تریاس پسین و در رخنمون های دیگر آغاز ژوراسیک پیشین است. به همین روش، پایان رسوبگذاری سازند شمشک (گروه شمشک) در بخش های مختلف البرز، سن واحدی را نشان نمی دهد. گاهی ممکن است مرزهای واحد سنگ چینه ای در تمام گستره خود دارای سنی یکسان بوده، که در این حالت به آن سین کرونوس (Synchronous) می گویند.

نکته خیلی مهم که می بایستی یادآوری گردد، این است که طبقات یا واحدهای هم ارز با طبقات الگو که در مکان های جغرافیایی غیر از محل یا برش نمونه، مورد شناسایی قرار می گیرند، دارای ضخامت بیشتر و یا ضخامت کمتری داشته و از نظر گستره زمانی نیز دارای سنی طولانی تر یا کوتاهتر نسبت به برش الگو می باشند. برای مثال سازند دورود در برش الگو دارای ضخامتی حدود ۱۵۰ متر بوده، در حالیکه در گستره جغرافیایی خود دارای تغییرات ضخامت بوده و در بعضی از رخنمونها در البرز و آذربایجان ممکن است به صفر رسیده یا بالغ بر ۳۵۰ متر ضخامت داشته باشد.

گاهی در تعریف واحدهای سنگ چینه ای از عبارات هلواستراتوتایپ و پاراستراتوتایپ استفاده می گردد. یک هلواستراتوتایپ (Holostratotype) معادل مقطع الگو بوده که در زمان برقراری و تاسیس واحد سنگ چینه

ای توسط مولف یا مولفین با مرزهای کاملاً مشخص تعریف و معرفی می‌گردد. پاراستراتوتایپ (Parastratotype) معادل مقطع شاهد یا یک مقطع نمونه و برش تکمیلی است. که توسط مولف یا مولفین جهت کمک به روشن شدن وضعیت هلواستراتوتایپ در نظر گرفته می‌شود. علاوه بر این در تعریف واحد های سنگ چینه ای، برش های دیگری به شرح زیر تعریف می‌گردد.

نئو استراتوتایپ (Neostratotype): برش جدیدی است که جایگزین برش الگوی اولیه می‌شود. برش اولیه تعریف شده، برای واحد سنگ چینه ای ممکن است تخریب و یا به هر علتی غیر قابل دسترسی گردد.

لکتو استراتوتایپ (Lectostratotype): برش الگویی است که بعد ها به دلیل فقدان جامعیت برش اصلی، تعریف می‌شود.

هیپو استراتوتایپ (Hypostratotype): برشی که در مکان های جغرافیایی غیر از مکان جغرافیایی برش الگو، به منظور تعمیم آگاهی، معرفی می‌شود.

۴-۷- نامگذاری واحدهای سنگ چینه ای :

معمولاً نام یک واحد سنگ چینه ای، متشکل از نام یک عارضه جغرافیایی (ناحیه جغرافیایی برای مثال نام روستا، بخش، شهر، رودخانه، دریا یا مکان های جغرافیایی تاریخی) و کلمه ای که مرتبه واحد چینه شناسی را مشخص می‌کند، می‌باشد. سازند میلا از دو کلمه سازند که بیانگر نوع واحد سنگ چینه ای و میلا از نام جغرافیایی میلا کوه گرفته شده است. گاهی نام یک واحد سنگ چینه ای ممکن است معرف سنگ شناسی غالب آن واحد باشد. برای مثال شیل چیلو که بخشی از سازند سلطانیه است. در حالت هایی نیز این نام ممکن است ترکیبی از دو حالت فوق باشد. مانند سازند آهکی مبارک که هم در برگرنده نام جغرافیایی و هم ترکیب سنگ شناسی است. در استفاده از ترکیب سنگ شناسی در نامگذاری یک واحد سنگ چینه ای از کلمات ساده و مختصر مانند آهک، ماسه سنگ و شیل استفاده می‌گردد. در نامگذاری واحدهای سنگ چینه ای از صفاتی مانند رنگ، نرم و یا سخت استفاده نمی‌شود، مگر اینکه این صفت بخشی از ویژگی های سنگی آن واحد باشد. برای مثال سرخ شیل نام واحد سنگ چینه ای تریاس در ایران مرکزی است که رنگ سرخ از ویژگی های تشخیصی این واحد سنگ چینه ای در صحرا و جزء جدایی ناپذیر آن می‌باشد.

همانطوری که بیان گردید نام های جغرافیایی مورد استفاده در نامگذاری واحدهای چینه شناسی ممکن است از نام عارضه طبیعی یا مصنوعی که در محل های نزدیک به مقطع یا برش الگو قرار دارند، اقتباس شده باشد. در این موارد سعی می‌گردد از عارضه هایی استفاده شود که دارای دوام نسبتاً طولانی باشند. استفاده از نام های مزارع و یا محل های مسکونی در نامگذاری واحدهای سنگ چینه ای، می‌بایستی اجتناب کرد. نام های انتخابی می‌بایستی کوتاه، ساده و غیر مشابه باشد.

یک نام انتخاب شده جهت معرفی واحد سنگ چینه ای، فقط برای یک واحد سنگ چینه ای و یک بار مورد استفاده قرار گرفته و استفاده مجدد از همین نام برای اجزای آن واحد یا واحدهای سنگ چینه ای دیگر مجاز

نمی باشد. معمولاً در نامگذاری رسمی واحدهای سنگ چینه ای استفاده از کلمات زیرین، میانی و بالایی صحیح نمی باشد.

برای سنگهای آذرین درونی عبارت سنگ شناسی که نشان دهنده جنس سنگهای تشکیل دهنده واحد یا نوع سنگی که بیشترین فراوانی و پیکره اصلی واحد چینه شناسی را تشکیل می دهد برای مثال گرانیت الوند، سینیت آلموقولا و گابروی مبارک آباد، حتماً می بایستی بیان گردد. اما استفاده از کلماتی که نه بارسنگ شناسی داشته و نه مفهوم جغرافیایی دارند مانند استوک، دایک، باتولیت، نفوذی یا خروجی در نامگذاری ها این گروه از واحدهای لیتواستراتیگرافی صحیح نمی باشد.

واژه هایی که دلالت بر منشاء یا چگونگی تشکیل سنگها دارد، نباید در نامگذاری واحدهای سنگ چینه ای مورد استفاده قرار گیرند. برای مثال کلماتی مانند توربیدیتی (Turbidite) که بیانگر مکانیسم تشکیل سنگ بوده و یا عبارت های چون فلیش (Flysch) و مولاس (Molass) که بیانگر منشاء سنگ هستند، از آن جمله می باشد. هر چند در چینه شناسی ایران به بطور غیر رسمی از نام های چون فلیش امیران یا مولاس مکران استفاده می گردد.

نام ها واسامی استفاده شده برای واحدهای سنگ چینه ای، نام های محلی بوده و تنها در بخشی، ناحیه ای یا در یک پهنه زمین ساختاری خاص و فقط در داخل مرزهای جغرافیایی آن کشور قابل استفاده می باشد. برای مثال برای ردیف های دریایی تریاس در ایران که تقریباً سنگ شناسی نزدیک به هم دارند نام های الیکا (البرز و آذربایجان)، سرخ شیل و شتری (ایران مرکزی) و سازند های خانه کت، کنگان و دشتک (در زاگرس) استفاده شده است.

نام هر واحد سنگ چینه ای و بطور خاص سازند در نقشه های زمین شناسی و گزارش ها با نشانه های خاصی که شامل حروف هستند، مشخص می گردند. حرف اول مربوط به سن واحد سنگ چینه ای که با حرف بزرگ انگلیسی نوشته می شود و حروف دوم و سوم معرف نام سازند است که با حروف کوچک دیکته می گردد. برای مثال حروف Pr در نقشه های زمین شناسی تهیه شده برای البرز و آذربایجان سازند روتنه با سن پرمین، Tre برای سازند الیکا با سن تریاس و Jd برای سازند دلیچای با سن ژوراسیک است.

در هنگام نوشتن نام واحدهای چینه شناسی رسمی، می بایستی از حروف بزرگ برای مثال Elika Formation و Permian system استفاده شود. نام واحدهای غیر رسمی چینه شناسی از جمله واحدهای غیر رسمی سنگی، مانند طبقات اویستر دار (oyster bed) یا لایه های بلروفون دار (bellerephon beds) با حروف کوچک نوشته می شود.

۴-۸-مرزهای واحدهای سنگ چینه ای :

مرزهای واحدهای سنگ چینه ای منطبق بر محل تغییرات سنگ شناسی در یک ردیف عمودی است. این مرز معمولاً در جای تعریف می شود، که یک تقابل سنگ شناسی واضح بین دو بخش زیرین و بالایی (ماسه

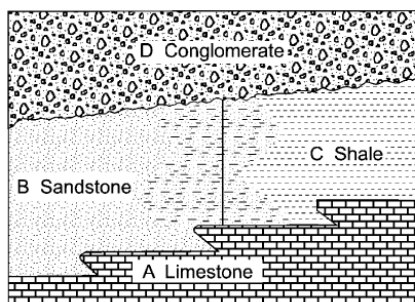
سنگ و آهک) در آنجا دیده شود. گاهی این مرز ممکن است در داخل زون های تدریجی سنگ شناسی بین دو واحد تعریف گردد. معمولاً مرزهای واحدهای سنگ چینه ای، افق های زمانی و محدوده گسترش عمودی فسیل ها هستند که مبنای تعریف با یوزون ها می باشند. مرز واحدهای سنگ چینه ای ممکن است، مرزهای دیگر واحدهای چینه شناسی را قطع کند. بعبارت دیگر مرزهای یک واحد سنگ چینه ای در تمام گستره جغرافیایی که دارای رخنمون است، سنی واحدی نداشته و مرز واحد های زمان زمین شناسی را قطع می کند. تغییرات جانبی و عمودی بین دو واحد سنگ چینه ای مجاور ممکن است که به یکی از شکلهای زیر باشد (شکل)

الف) بین انگشتی (Interfingering) در این حالت دو واحد سنگی مختلف به شکل زبانه های ریز متعدد به یکدیگر تبدیل و محل تماس آنها، منظره انگشتی پیدا می کنند. ارتباط دوسازند اسفندیار و سازند گره دو با سن ژوراسیک در ایران مرکزی از نوع بین انگشتی است.

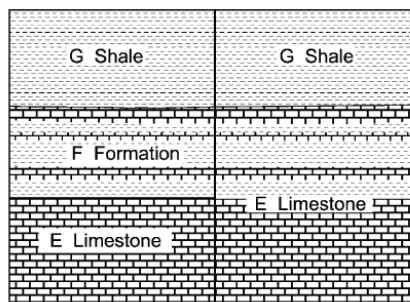
ب) زبانه ای (Inter tongue) در این حالت طبقات به شکل گوه در یکدیگر تداخل دارند. برای مثال زبانه هایی از سازند تله زنگ با ترکیب سنگ آهک به سن پالئوسن تا ائوسن در داخل سازند پابده گسترش دارد.

ج) تند و ناگهانی (Sharp) مرز بین دو واحد سنگ چینه ای همراه با تغییرات سنگ شناسی ناگهانی و مشخص می باشد. مرز بین آواری های سازند کشکان و کربنات های سازند تله زنگ بطور ناگهانی می باشد.

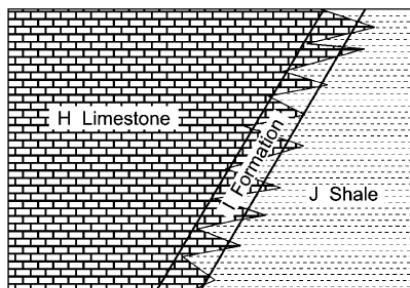
د) تدریجی (Transitional) در این حالت یک واحد سنگی بطور تدریجی به یک واحد دیگر تبدیل شده و حد فاصل بین آنها با ترکیب سنگ شناسی بینابین مشخص می گردد. برای مثال اگر واحدهای سنگی مجاور از سنگ آهک و ماسه سنگ باشند، طبقات بین آنها بتدریج سنگ آهک ماسه ای تا ماسه سنگ آهکی تغییر می کند. مرز بین دو سازند دلیچای و لار از نوع تدریجی می باشد (شکل ۳-۳ ب). در شکل ۳-۳ A، مرز جانبی دو واحد سنگ چینه ای ماسه سنگ B و شیل C با واحدهای سنگ آهک زیرین و کنگلومرای بالایی کاملاً مشخص و براساس تغییرات سنگ شناسی استوار بوده درحالیکه مرز دو واحد شیلی و ماسه سنگی در یک زون تدریجی قرار دارد.

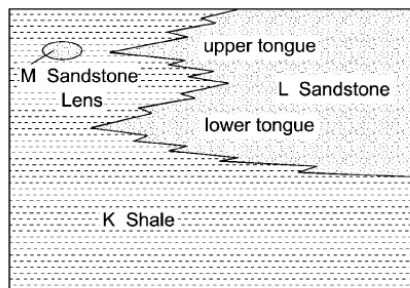
A. Boundaries at sharp lithologic contacts and in laterally gradational sequence

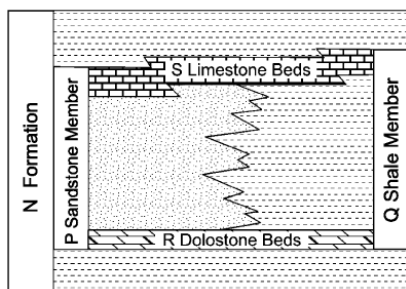
B. Alternative boundaries in a vertically gradational or interlayered sequence

C. Possible boundaries for a laterally intertonguing sequence

D. Possible classification of parts of an intertonguing sequence

E. Key beds, here designated the R Dolostone Beds and the S Limestone Beds, are used as boundaries to distinguish the Q Shale Member from the other parts of the N Formation. A lateral change in composition between the key beds requires that another name, P Sandstone Member, be applied. The key beds are part of each member

EXPLANATION

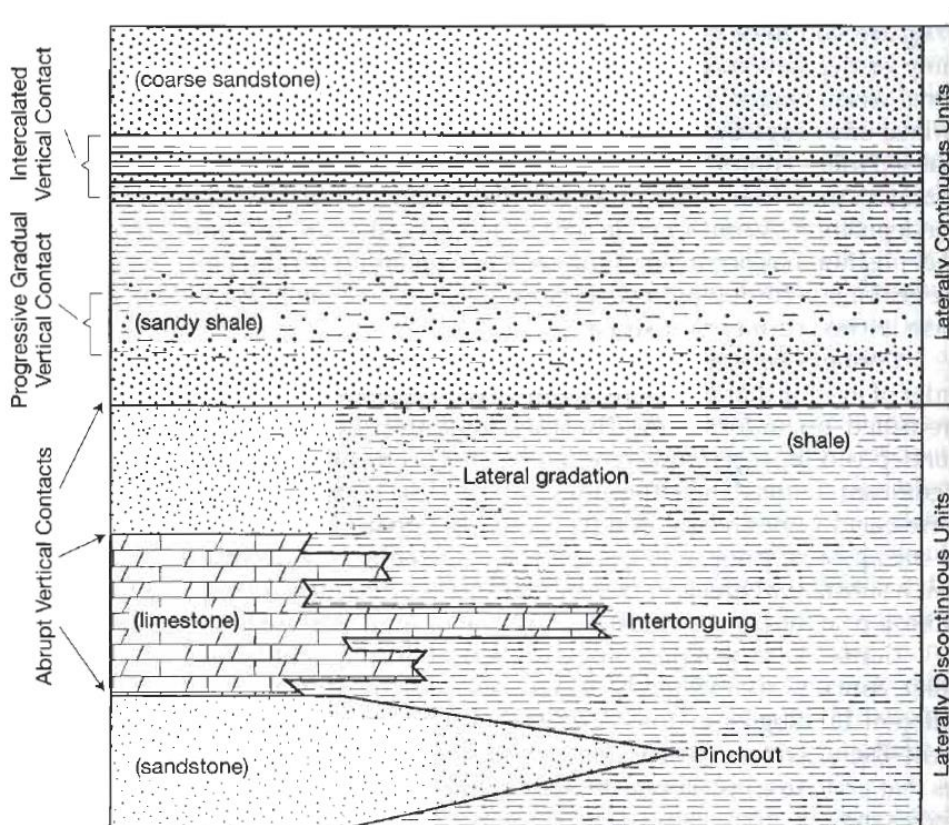
	Conglomerate
	Sandstone
	Siltstone
	Mudstone, Shale
	Limestone
	Dolostone (dolomite)

شکل ۳-۳- نمایش تصویری از تعیین مرز واحد های سنگ چینه ای (راهنمای چینه شناسی امریکای شمالی) (NACSN, 1983)

۹-۴- رابطه بین واحد سنگ چینه ای با دیگر واحد های چینه شناسی:

تمام واحدهای چینه شناسی فوق از اینکه با سنگهای پوسته زمین به عنوان توده هایی سنگی لایه لایه که در حال حاضر وجود داشته و با تاریخ زمین که از روی سنگهای رسوبی تفسیر می گردد، سرکار دارند، با یکدیگر مرتبط می باشند. هر چند صفات و خواص در نظر گرفته شده، برای تعریف واحدهای فوق ممکن است با یکدیگر تفاوت داشته باشند. از طرفی دیگر هر یک از واحدهای چینه شناسی مورد اشاره ممکن است اهداف خاصی را دنبال نمایند.

در هر ناحیه زمین شناسی طبقه بندی واحد های سنگی سازنده پوسته زمین بر مبنای سنگ چینه ای و زیست چینه ای اولین گام در کارهای زمین شناسی صحرایی است. وقتی با سنگها مواجه می گردیم که فاقد فسیل هستند، نخستین ابزار دسترسی به واحدهای چینه شناسی، واحدهای سنگ چینه ای هستند. واحدهای سنگی اساسا بر مبنای ویژگی صفات سنگی سنگهای دگرگونی، آذرین و رسوبی استوار است. در تقسیم بندی لایه ها به واحدهای سنگ چینه ای، فسیل ها فقط بعنوان یک جزء از سنگ در نظر گرفته می شوند. آنها ممکن است تنها بعنوان یک شناساگر فیزیکی شاخص جهت تفکیک واحدهای سنگی نه بر اساس سن، مورد استفاده قرار گیرند. برای مثال طبقات کوکینا (coquinas)، ریف های جلبکی، ریف های مرجانی، رادیولاریت ها، دیاتومیت ها، طبقات حاوی لوف، لایه های زغالدار، افق های گونیاتینی مثال های خوبی هستند که واحدهای سنگ چینه ای در برگیرنده این اشکال فسیلی را با توجه به حضور فسیلهای خاص، از واحدهای سنگ چینه ای مجاور خودشان متمایز می سازند.

شکل... تغییرات جانبی و عمودی واحد های سنگی (تغییرات جانبی شامل گوه ای شدن، ارتباط زبانه ای و تدریجی) و تغییرات عمودی شامل تغییرات تیز و مشخص، تدریجی پیشروند و ایتر کاله (Boggs, 2006)

از طرفی دیگر، هر واحد سنگ چینه ای در طی یک فاصله زمانی خاص از زمان زمین شناسی تشکیل شده اند. بنابراین واحدهای لیتواستراتیگرافی نه تنها یک شاخص سنگی هستند، بلکه یک حادثه مهم زمان چینه

ای نیز می باشند. با این حال مفهوم زمان نقش خیلی کمی در برقراری و تاسیس واحدهای سنگ چینه ای و مرز آنها بازی می کند. صفات سنگی بیشتر متأثر از موقعیت منشاء تشکیل سنگ بوده و زمان تشکیل آن نقش کمی در این صفات داشته و یا فاقد هرگونه نقشی می باشد. تقریباً انواع سنگهای رسوبی، آذرین و دگرگونی با ترکیب سنگ شناسی مشابه در طی زمان های زمین شناسی تشکیل و در توالی های چینه شناسی تکرار می شوند. به این نهشته های معادل هوموتاکی (Homotaxi) اطلاق می گردد. برای مثال در زمین شناسی ایران در طی سنوزوئیک نهشته های آواری قرمز رنگ باسن الیگوسن، میوسن و پلیوسن در بخش های مختلف ایران تشکیل شده، که هوموتاکی می باشند. مرز تمام واحدهای سنگ چینه ای از نوع دیاکرونوس بوده و معمولاً سطوح ایزوکرونوس (Isochronous) را قطع می کنند.

یک واحد زیست چینه ای براساس محتوی فسیلی سنگها تعریف شده و انتخاب و تاسیس یک واحد زیست چینه ای بوسیله ترکیب سنگ شناسی طبقات سنگی آن تعیین نمی گردد، مگر اینکه وجود یا عدم وجود فسیل در لایه ها و یا ترکیب فسیل های مورد مطالعه از ترکیب سنگ شناسی متأثر باشد. بنابراین، دو واحد بنیادی سنگ چینه ای و زیست چینه ای کاملاً از یکدیگر متمایز بوده و ملاکهای مورد استفاده در تاسیس و برقراری هر یک از دو واحد چینه شناسی با یکدیگر تفاوت دارد. با این وجود ممکن است در مواردی مرز واحدهای زیست چینه ای منطبق با مرز واحدهای سنگ چینه ای باشد. ولی در بیشتر مواقع مرزها بر روی افق های چینه ای متفاوتی تعریف شده و یا ممکن است همدیگر را قطع کنند. از نگاه دیگر یک واحد سنگ چینه ای، در هر کجا که سنگها وجود داشته باشند. اعم از سنگ آذرین، رسوبی و دگرگونی قابل تعریف و استفاده می باشند، در حالیکه واحدهای زیست چینه ای فقط در مورد طبقاتی کاربرد دارند که بتوان در آنها فسیل پیدا کرد. همانطوری که بیان گردید در کارهای صحرائی، در خیلی از مواقع، تنها واحدهای سنگ چینه ای هستند که دارای کاربرد بوده، یعنی آنها واحدهای مادی ضروری هستند. واحدهای زیست چینه ای برای سنگ های فاقد فسیل از جمله سنگ های تشکیل شده در طی پرکامبرین کاربرد ندارد. بعبارتی دیگر واحد های زیست چینه ای برای بخش قابل توجهی از توالی های چینه شناسی فاقد کاربرد است.

بر خلاف واحدهای سنگ چینه ای و زیست چینه ای که واحدهای مادی بوده و بیانگر رخداد واقعی از یک نوع سنگ یا فسیل هستند، واحدهای زمان زمین شناسی (ژئوکرونولوژی) برگیرنده تمام سنگهایی هستند که در یک دوره زمانی معین در تاریخ زمین تشکیل شده باشند. در این طبقه بندی محتوی درونی مجموعه های سنگی لحاظ نمی گردند. با توجه به تعریف این نوع واحد در هر مکان جغرافیایی، آنها در بر گیرنده سنگهای تشکیل شده در یک زمان معین را شامل شده و مرزهای آنها از نوع ایزوکرونوس می باشد. اساس و مبنای تعریف واحدهای زمان چینه ای یا کروئوستراتیگرافی بر مبنای زمان تشکیل آنها می باشد.

برای تبیین یک واحد زمان چینه ای دقیق و صحیح، نیاز ضروری به واحدهای سنگ چینه ای و زیست چینه ای است. بخصوص برای سنگهای رسوبی دوران فانروزوئیک که حاوی فسیل بوده و با توجه به اینکه تکامل

زیست‌شناختی یک فرایند غیر قابل برگشت می‌باشد، فسیل یک راهنمای برجسته در تعیین سن و تطابق زمانی این رسوبات ایفای نقش می‌کند. به همین خاطر است که واحدهای زیست‌چینه‌ای در عمل یک نوع واحد زمانی است و در خیلی از موارد با همدیگر نزدیک و قرابت دارند. با این وجود، دلایل متعددی وجود دارد که مرزهای واحدهای زیست‌چینه‌ای با واحدهای زمان‌چینه‌ای منطبق نباشند. تغییر در رخساره‌های رسوبی، تنوع در موقعیت‌های فسیل‌شدگی، فرایند حفظ شدن فسیل‌ها، تغییر در کشف فسیل‌ها، زمان مورد نیاز برای مهاجرت و تفاوت‌های جغرافیایی در توسعه تکاملی موجودات از جمله این دلایل هستند.

از طرفی دیگر واحدهای سنگی یا افق‌های سنگی ممکن است راهنمای خوبی برای تطابق زمانی برای فواصل دور باشند. با این حال آنها نیز نمی‌توانند واحدهای زمان‌چینه‌ای باشند. زیرا برخلاف واحدهای زمان‌چینه‌ای، مرزهای واحدهای سنگ‌چینه‌ای سطوح ایزوکرنوس نیستند. با این وجود برای برقراری واحدهای زمان‌چینه‌ای، از تمام اطلاعات بدست آمده از مطالعه دیگر واحدهای چینه‌ای استفاده می‌گردد.

واحدهای زمان‌چینه‌ای با توجه به اینکه بر مبنای زمان زمین‌شناسی استوار است دارای گستره جهانی بوده و یک مبناء اساسی سیستماتیک برای آشکارسازی تاریخ زمین محسوب می‌گردند. بعلاوه این واحدها در ایجاد یک اساس و مبناء در مقیاس جهانی برای فهم و درک متقابل بین زمین‌شناسان حائز اهمیت است.

فصل پنجم

محیط های رسوبی (Sedimentary environments)

هدف کلی

هدف رفتاری

۵-۱- کلیات:

یک محیط رسوبی بخشی از پوسته زمین است که موقعیت آن نسبت به منبع تامین کننده رسوب در وضعیت پایین تری بوده و در آن رسوبات جمع می گردند. هر محیط رسوبی دارای ویژگی های فیزیکی، شیمیایی و زیستی مخصوص بخود است که آن را از محیط های رسوبی دیگر متمایز می سازد. عوامل فیزیکی، زیستی و شیمیایی متعددی بر محیط های رسوبی اثر می گذارند و در نتیجه در دو محیط رسوبی مشابه برای مثال دو محیط دریاچه ای، ممکن است نهشته های متفاوتی تشکیل گردد. مهمترین عوامل فیزیکی حاکم بر محیط های رسوبی شامل دما، عمق آب، سرعت جریان آب، نقش امواج، فشار هیدرواستاتیک، میزان نفوذ نور خورشید، ویژگی های بستر و جهت باد می باشد. عوامل شیمیایی تاثیر گذار بر یک محیط رسوبی شامل، ترکیب شیمیایی آب، ترکیب شیمیایی رسوبات، شرایط اکسیداسیون و احیاء و PH محیط است. فراوانی و نوع موجودات، نحوه زندگی و نوع پوشش گیاهی از مهمترین عوامل زیستی تاثیر گذار بر محیط های رسوبی است. هر محیط رسوبی توسط شماری از رخساره های زیستی و سنگی تشخیص داده می شود. رخساره (Facies) به مجموعه ویژگی های سنگ شناسی و فسیل شناسی یک سنگ یا یک واحد چینه ای گفته می شود. هر واحد چینه شناسی دارای رخساره مربوط به خود می باشد. رخساره چینه ها به دو رخساره سنگی یا لیتوفاسیس و رخساره فسیلی یا بایوفاسیس قابل تقسیم می باشد. رخساره فسیلی یا رخساره زیستی (Biofacies) شامل مجموعه خواص فسیل شناسی یک چینه یا لایه می باشد. رخساره سنگی (Lithofacies) عبارت از مجموعه خواص فیزیکی، سنگی و کانی شناسی یک توده سنگی است که آن را از واحد های مجاورش متمایز می سازد. رخساره ها با توجه به محیط تشکیل به رخساره های قاره ای یا دریایی تقسیم می گردند. هر محیط رسوبی، توسط مجموعه ای از رخساره ها مشخص می گردند که متمایز کننده آن محیط از دیگر محیط های رسوبی می باشد. انواع نهشته ها و رخساره ها و هم چنین هر یک از محیط های رسوبی قاره ای و محیط های دریایی بر اساس ویژگی های زیر از یکدیگر قابل تمایز می باشند:

- وجود رنگ قرمز یا عدم وجود رنگ قرمز. رنگ قرمز از ویژگی نهشته های قاره ای بوده و کمتر در نهشته های دریایی دیده می شود.

- فراوانی فسیل های موجودات دریایی بیانگر دریایی بودن نهشته ها بوده و میزان فراوانی فسیل در نهشته های قاره ای کم بوده و یا این گروه از نهشته ها، فاقد فسیل می باشند. علاوه بر این نوع فسیل های کف زی یا پلانکتون و نکتون در جدایش محیط ها کاربرد دارند.

-نوع ساخت های رسوبی موجود در نهشته ها

-نوع نهشته های تشکیل شده مانند نهشته های کربناته یا آواری

- ویژگی های مانند گسترش افق های خاک قدیمی، بوکسیت ولاتریت و گلاکونیت

-نوع رخساره های سنگی تشکیل شده

-تغییرات دانه بندی در یک توالی از نهشته های آواری، برای مثال در یک توالی رودخانه ای اندازه دانه ها بطرف بالا دانه ریزتر و در یک توالی دلتایی، اندازه دانه بطرف بالا، دانه درشت تر می شوند.

در تفسیر یک محیط رسوبی، مشخصات سنگ شناسی، محتوی فسیلی، فرم هندسی طبقات، ماهیت سطوح طبقه بندی، وضعیت رخساره ها در جهت قائم (ریز یا درشت شوندگی دانه ها، کم عمق یا عمیق شدگی)، ضخامت و گسترش جانبی رخساره ها و مقایسه آنها با رخساره های استاندارد نقش دارند.

-شکل هندسی و خارجی رسوبات تشکیل شده نیز در شناسایی محیط های رسوبی اهمیت دارد. زیرا شکل خارجی یک رسوب یا رخساره، تابع توپوگرافی محیط رسوبی، شکل محیط رسوبی در هنگام رسوبگذاری و به حوادث بعد از رسوبگذاری وابسته می باشد.

- تلفیقی از یک یا چند ویژگی اشاره شده، در شناسایی رخساره ها و محیط رسوبی قابل استفاده می باشد.

محیط های رسوبی یا محیط های ته نشستی بطور کلی به سه گروه عمده تقسیم می شوند:

۵-۲- محیط های رسوبی قاره ای یا محیط غیر دریایی:

این گروه از محیط های رسوبی بر روی خشکی ها و بالاتر از سطح دریا تشکیل شده و شامل محیط های رسوبی متعددی است. محیط های قاره ای شامل محیط های یخچالی، محیط دریاچه ای، محیط های غاری، محیط مردابی، محیط بیابانی (صحرایی)، محیط مخروط افکنه و محیط های رودخانه ای می باشد.

محیط های آبرفتی (Fluvial) شامل مخروط افکنه (Alluvial fan)، رودخانه مستقیم، رودخانه مئاندری (Meandering stream)، رودخانه آناستوموزینگ (Anastomosing) و رودخانه بریده بریده (Braided stream) است.

سه ناحیه ژئومورفولوژیکی در داخل مجموعه های آلیوایی و فلوویالی قابل شناسایی می باشد. منطقه فرسایش که رودخانه ها باعث کندن بخش هایی از بالا دست می گردند. بخش انتقالی (Transfer) که شیب در آن کم شده و توان فرساینده رودخانه کاهش یافته، با این وجود محیط ته نشستی نیز در این بخش گسترش ندارد. سرانجام ناحیه ته نشستی (Depositional zone) است که پایین ترین بخش این مجموعه بوده و رسوبات در کانال های رودخانه ای و در دشت های سیلابی، سیستم های فلوویالی (رودخانه ای) و یا در سطح مخروط های آبرفتی (Alluvial fan) ته نشست می کنند. لازم به ذکر است که در تمامی محیط های آبرفتی، این سه مجموعه ممکن است گسترش نداشته باشند. محیط فلوویالی شامل کانال ها و دشت های سیلابی است. دشت های سیلابی، بخش هایی از کناره های رودخانه است که در مواقع طغیان، توسط آب رودخانه اشغال می

گردد. عبارت آلوویال، یک عبارت کلی تر برای فرایند های سطح خشکی بوده و در برگیرنده جریان های رودخانه ای نیز می باشد.

۵-۲-۱- مخروط افکنه:

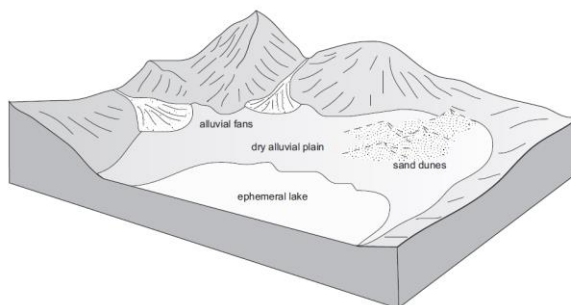
مخروط افکنه عبارت از ته نشست های مخروطی شکل، بادبزی شکل یا قیفی شکل است که در حاشیه یا پای کوهستان تشکیل می شود. حداکثر ضخامت آن درحاشیه کوه بوده و بطرف دشت از ضخامت آن کاسته می شود. راس مخروط منطبق با کانال یا مسیری است که رسوبات از کوهستان از طریق آن به مخروط افکنه انتقال داده می شود. رسوبات تشکیل شده در یک مخروط افکنه ممکن است ناشی از رسوبات حمل شده توسط جریان های رودخانه ای بوده و یا توسط جریان های خرده دار تشکیل گردد. جریان های خرده دار (debris flow) به جریان های گفته می شود که قطعات آواری در اندازه های مختلف در داخل جریانی از گل حمل می گردد. گروه اول بیشتر در آب و هوای مرطوب و گروه دوم از مخروط افکنه ها در آب و هوای خشک تا نیمه خشک توسعه دارد. یک مخروط افکنه در برش طولی مقعر و در برش عرضی محدب است. این نهشته ها بیشتر در مناطق آب و هوایی خشک تا نیمه خشک که دارای بارندگی های ناگهانی، سیل آسا و فرسایش سریع است، تشکیل می شوند. علاوه بر این در مناطق مرطوب نیز مخروط افکنه تشکیل می شود. مهمترین ویژگی های یک مخروط افکنه عبارتند از:

- شیب یک مخروط افکنه حدود ۵ درجه بوده ولی بین یک تا ۲۵ درجه می تواند، متغیر باشد.
- اندازه یک مخروط افکنه متغیر و از چند صدمتر تا شعاعی حدود ۱۵۰ کیلومتر در بر می گیرد.
- نهشته های مخروط افکنه به علت ته نشست در شرایط اکسیدان قرمز رنگ و میزان مواد آلی در این نهشته ها کم است.
- مخروط افکنه های مناطق خشک دارای اندازه کوچک و شیب زیاد و مخروط افکنه مناطق با آب و هوای مرطوب، دارای شیب سطح مخروط کم و اندازه آنها نیز بزرگ است.
- اندازه یک مخروط افکنه توسط شرایط آب و هوایی، سیستم آبیگری، مقدار آب، اختلاف بین کوه و دشت و نوع سنگ منشاء کنترل می شود.
- رسوبات مخروط افکنه منبع مناسبی برای تجمع آب های زیرزمینی و کانسار های پلاستی می باشند.
- نهشته های مخروط افکنه به لحاظ بلوغ کانی شناسی، ایمچور است.

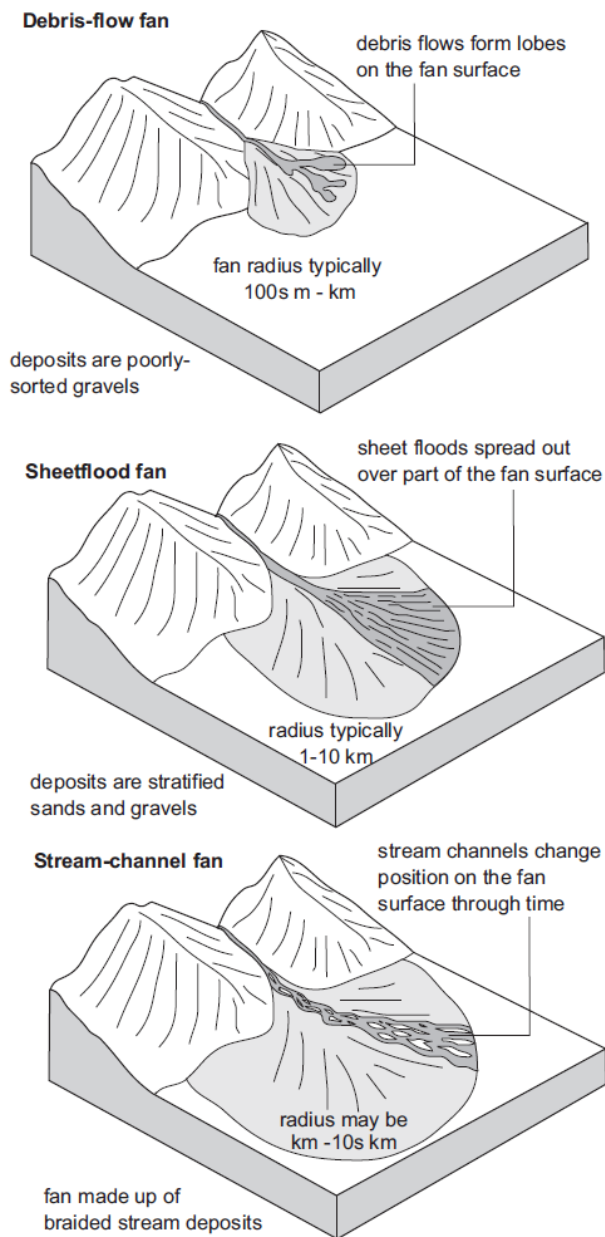
ویژگی سنگ شناسی مخروط افکنه:

سنگ های تشکیل شده در این محیط رسوبی شامل کنگلومرا، برش و ماسه سنگ های آرکوزی است که فاقد فسیل یا آثار زیستی بوده و بعلافت انرژی زیاد رسوبات دارای جورشدگی ضعیف می باشند. اندازه ذرات متغیر و از حد رس تا گراول و دانه های درشت تر می باشد که معمولا زاویه دار و گوشه دار هستند. رنگ این

نهشته ها قرمز تا قهوه ای بوده و دارای ساختمان های دانه بندی تدریجی و چینه بندی مورب است. عبارت فانگلو مریا بیشتر برای کنگلومراهای تشکیل شده در محیط های مخروط افکنه ای مورد استفاده قرار می گیرد.

۵-۱- شکل محیط های ته نشستی در مناطق خشک شامل مخروط افکنه، دون های ماسه ای، دشت های آلیوآلی خشک و دریاچه موقت (Nichlos,2009)

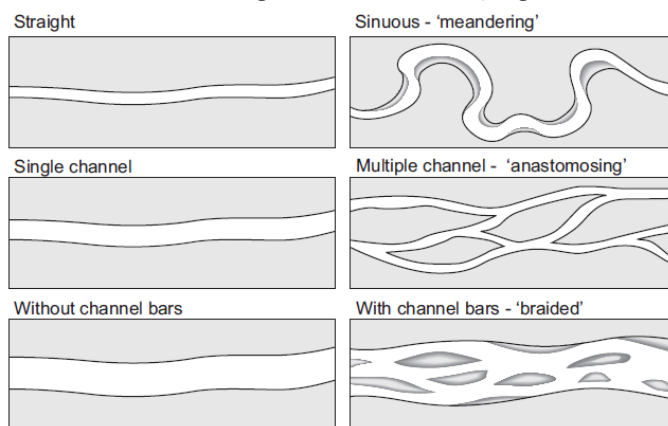

شکل ۲-۵- انواع مختلف مخروط افکنه (مخروط افکنه جریان های خرده دار، مخروط افکنه با جریان های ورقه ای و مخروط افکنه با جریان های کانالی) (Nichlos,2009)

۲-۲-۵- رودخانه و شکل های مختلف آن:

رودخانه بعنوان بخشی از مجموعه ته نشستی قاره ای، اشکال متفاوتی داشته و مهمترین آنها شامل رودخانه مستقیم، تک کانالی، بدون سد کانالی، مشبک (آناستوموزینگ)، مئاندری و رودخانه بریده بریده می باشد (شکل ۶-۳). رودخانه های مستقیم (Straight) از فراوانی کمتری برخوردار بوده و یابینکه رودخانه ها فقط در

یک فاصله کوتاه به شکل مستقیم می باشند. وجود بستری از سنگ های مقاوم، توسعه شکستگی های خطی و بالا آمدگی منطقه ای در ایجاد این گروه از رودخانه ها نقش دارند.

شکل ۵-۳- انواع رودخانه (رودخان مستقیم، تک کانالی، بدون کانال، مئاندری، آناستوموزینگ و بریده بریده (Nichlos,2009))

رودخانه های بریده بریده (Braided) یا درهم بافته:

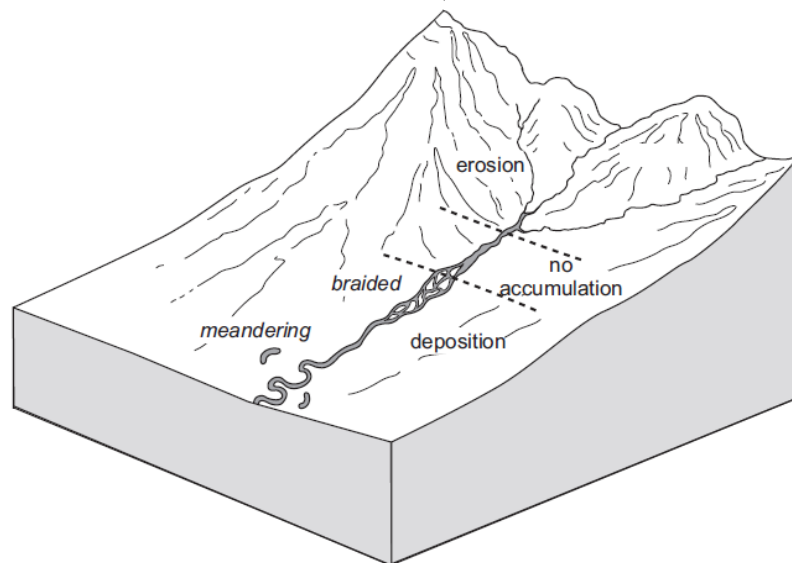
گروهی از رودخانه ها هستند که جریان آب در بستر رودخانه پخش شده و توسط سدها و یا برجستگی های کوچک به چند بخش تقسیم شده و مجدداً به یکدیگر متصل می شوند. بعبارت دیگر این گروه از رودخانه ها در جاهایی توسعه می یابند که رودخانه قادر به حمل تمامی بار رسوبی خود نبوده و آن را به شکل پشته یا جزایری در داخل خود رسوب می دهد. سدها یا پشته ها ثابت نبوده و با تغییر میزان انرژی آب، این سدها جابجا می شوند. عرض رودخانه های بریده بریده نسبت به عمق آنها خیلی زیاد می باشد. محیط رسوبی رودخانه مئاندری:

رودخانه مئاندری (Meandering) نوعی رودخانه است که دارای کانال های پیچیده و موجی شکل می باشد. این رودخانه در امتداد خود از سمتی به سمتی دیگر گسترش می یابد. وقتی خط القعر رودخانه به کناره رودخانه نزدیک می شود، مقطع رودخانه نامتقارن می گردد. در بخش نزدیک به خط القعر، سرعت جریان بیشتر از طرف مقابل آن می باشد. این نوع رودخانه ها از متداول ترین نوع در بین انواع رودخانه ها بوده و در مکان هایی تشکیل می شود که فرسایش جانبی براحتی انجام گرفته و شیب توپوگرافی نیز کم باشد. رودخانه مشبک یا آناستوموزینگ (Anastomosing):

این گروه از رودخانه ها شبیه به رودخانه بریده بریده بوده و شامل تعدادی کانال های مرتبط با یکدیگر بوده و بوسیله نواحی دشت سیلابی (Floodplain) از یکدیگر جدا می شوند. رودخانه مشبک توسط تعدادی اشکال جزیره مانند تقسیم و انشعابات ایجاد شده مجدداً به یکدیگر وصل می شوند. بخش های جزیره ای شکل معمولاً توسط پوشش گیاهی پوشیده شده است. فراوانی این نوع از آبراهه ها کم بوده و گاهی بعنوان رودخانه بریده بریده طبقه بندی می شود.

مشخصات رسوبات رودخانه ای:

این نهشته ها تا حدودی مشابه رسوبات مخروط افکنه می باشند. رنگ نهشته ها قرمز تا قهوه ای بوده و سنگ های تشکیل شده شامل کنگلومرا، ماسه سنگ، شیل و گل سنگ می باشد. دانه ها گرد تا زاویه دار و درجه جورشدگی در رسوبات و سنگ های بامنشأ رودخانه ای متغیر است. اندازه ذرات از گراول تا رس بوده که بطرف بالا دانه ریزتر می شود. ساخت های ریپل نامتقارن، لایه بندی مورب، دانه بندی تدریجی و طول مارک ها در نهشته ای رودخانه ای دیده می شوند. بقایای فسیلی شامل استخوان، صدف موجودات آب شیرین و بقایای گیاهی و ساخت های بیوژنیک خیلی کم گسترش دارد.

شکل ۵-۴- نواحی ژئومورفولوژیکی در مجموعه های آبرفتی (Nichlos, 2009)

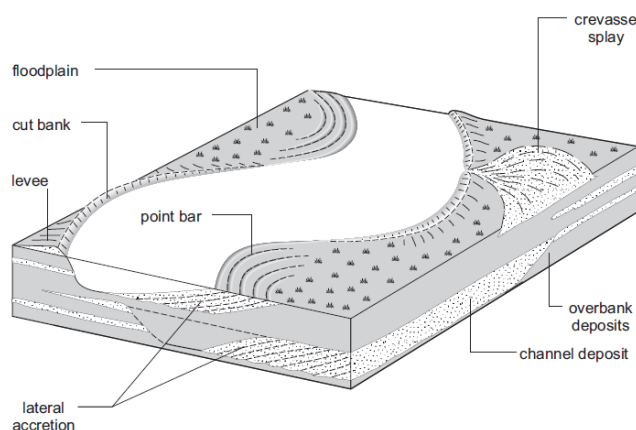
انواع رسوبات رودخانه ای:

رسوبات رودخانه ای متنوع بوده و درسه مجموعه متفاوت قابل تقسیم می باشند. گروه اول شامل رسوبات داخل رودخانه است که دربرگیرنده نهشته های کف کانال، رسوبات سدها و کانال های بریده بریده و رسوبات قسمت های مئاندری شکل یا پوینت بار می باشد. گروه دوم نهشته های رودخانه ای شامل نهشته های خارج رودخانه ای بوده و دربرگیرنده رسوبات خاکریزهای طبیعی، رسوبات دشت سیلابی، رسوبات کروس ها و رسوبات حوضه سیلابی می باشد. سومین گروه از رسوبات رودخانه ای تحت عنوان رسوبات حدواسط معروف بوده که پس از قطع شدن ارتباط کانال اصلی باکانال جدید، در درون کانال قدیمی رسوب می کند (شکل ۵-۵) و بعنوان نهشته های مربوط به قطع شدگی کانال ها معروف می باشند.

رسوبات کانال (Channel Deposit): کانال ها محل تجمع رسوبات دانه درشت گراولی و ماسه های دانه درشت با جورشدگی و گرد شدگی خوب می باشد. این گروه از نهشته ها، کنگلومرای کف کانال را بوجود می

آورند. طبقه بندی توده ای که ممکن است لایه بندی مورب را به نمایش بگذارند، از ویژگی نهشته های کانال می باشد.

رسوبات سدی: رسوبات سدی شامل نهشته های ماسه ای تاگراولی می باشد. این گروه از رسوبات در رودخانه های بریده بریده توسعه دارد. جورشدگی ضعیف و طبقه بندی، توده ای یا مورب عدسی شکل می باشد.

شکل ۵-۵- ریخت شناسی اصلی رودخانه مئاندری و نهشته های رودخانه ای (Nichlos,2009)

رسوبات پوینت بار (Point Bar): این نهشته ها در رودخانه هایی شکل می گیرد که دارای پیچش های زیادی باشند. فرایند فرسایش در قسمت مقعر رودخانه مئاندر، باعث ته نشست رسوبات در بخش محدب آن می گردد که پوینت بار نامیده می شود.

رسوبات کروس ها (Crevasse splay): این گروه از نهشته های رودخانه ای، در مواقع سیلابی تشکیل می شود. در این وضعیت آب بخشی از خاکریز راشکسته و رسوبات به شکل مخروطی درون دشت سیلابی ریخته می شود. اندازه بیشتر دانه ها در حد ماسه تا سیلت و رس متغییر بوده و بستگی به میزان فاصله از رودخانه دارد. رسوبات دشت سیلابی (Flood Plain): در مواقع طغیان، آب از داخل رودخانه به بیرون ریخته و دشت وسیعی را در اطراف رودخانه می پوشاند که بنام رسوبات دشت سیلابی معروف می باشد. اندازه این نهشته ها از حد ماسه ریز تا سیلت و رس متغیر می باشد. ذرات رسوبی به شکل بار معلق می باشند.

رسوبات ته نشست شده در اثر قطع کانال (Cut bank): این گروه از نهشته بعد از قطع ارتباط کانال اصلی با کانال جدید در داخل کانال قدیمی تشکیل می شود. رسوبات بیشتر ماسه ای همراه با لایه بندی مورب می باشد.

رسوبات خاکریز طبیعی (Levees): در مواقع سیلابی که آب رودخانه به دشت سیلابی گسترش پیدا می کند نهشته های نواری شکلی در اطراف رودخانه تشکیل می گردد که به آنها خاکریز طبیعی گفته می شود. این نهشته در برش عرضی مثلثی شکل و حداکثر ضخامت آنها در سمت رودخانه می باشد (موسوی هرمی، ۱۳۸۵).

اندازه رسوبات متغییر واز ماسه، سیلت تا رس می باشد. ترک های گلی، اثر ریشه درختان و قطرات باران در این گروه از نهشته ها متداول می باشد.

۵-۲-۳- محیط های بیابانی (Aeolian Environment):

محیط های بیابانی یا بادی مناطق پهناوری هستند که با توده های عظیمی از ماسه که به شکل تلماسه انباشته می شود، تعریف می گردد. این مناطق دارای پوشش گیاهی کم، بارندگی اندک و با تبخیر زیاد مشخص می شوند. آنها شامل مناطق جغرافیایی داغ و خشک بوده و نهشته های تشکیل شده در مناطق صحرایی شامل رسوبات حمادا، رسوبات سریر، رسوبات سبخا، نهشته های دریاچه های صحرایی، رسوبات وادی ولس می باشد. عامل جابجایی و تغییر شکل دهنده رسوبات بادی، جریان باد می باشد. تلماسه های هلالی یا برخان، تلماسه های شمشیری یا سیف و تلماسه های عرضی از مهمترین شکل تجمعات رسوبات بادی امروزی می باشند.

ویژگی نهشته های بیابانی:

نهشته های بیابانی یا تلماسه ها رسوباتی در اندازه ماسه تا سیلت و از نظر کانی شناسی بیشتر از جنس کوارتز می باشند، که رنگ این نهشته ها از زرد، قرمز، قهوه ای تا سفید متغیر بوده و دانه ها دارای گردشگری و جورشدگی خوب تا خیلی خوبی می باشند. آثار لایه بندی مورب و چینه بندی موازی در نهشته های صحرایی ماسه ای گسترش داشته و بندرت ساخت زیستی و فسیل در آن مشاهده می گردد. گاهی آثار فسیل مهره داران از این نهشته ها گزارش شده است. نهشته های بادی به شکل ورقه ای تا عدسی شکل گسترش دارند. مهمترین سنگ های با منشاء بیابانی می توان به ماسه سنگ های کوارتز آرنایتی و نهشته های تبخیری اشاره کرد.

۵-۲-۴- محیط های یخچالی (Glacial):

محیط های یخچالی شامل مناطقی از خشکی ها می باشد که توسط توده هایی از یخ پوشیده شده یا در ارتباط مستقیم با یخ ها می باشند. از نظر رسوبگذاری دویخس در محیط های یخچالی دارای اهمیت می باشد. بخش اول شامل مناطق زیر یخچالی بوده که در آن فرایندهای تخریب و رسوبگذاری توسعه داشته و قسمت دوم بخش های سطحی یا فوقانی یخچال ها می باشد. رسوبات یخچالی شامل تیل های توده ای و تیل های نواری است. تیل ها (Till) به نهشته های منفصلی گفته می شود که از ته نشست مستقیم یخ حاصل شده و اگر این رسوبات سخت و سنگ شوند، عبارت تیلایت (Tillite) برای آنها بکار برده می شود. عبارت موراین (Moraine) برای تجمعی از تیل های تشکیل شده در حواشی یخچال را می گویند که دارای انواع مختلفی می باشند. نهشته های یخچالی فاقد چینه بندی بوده و ذرات دارای جورشدگی ضعیفی می باشند. سطح سنگها معمولا دارای شیار و مخطط بوده و در بین دانه های طویل تشکیل دهنده رسوبات، جهت یابی مشخصی

دیده می شود. ذرات تشکیل دهنده رسوبات یخچالی از خرده سنگ های مختلف بوده و در اثر جابجایی یخچال، دانه ها دارای فشردگی می باشند.

مهمترین ویژگی نهشته های یخچالی:

از نظر سنگ شناسی نهشته های یخچالی شامل کنگلومرا، ماسه سنگ و گل سنگ بوده که رنگ های مختلفی را نشان داده و از نظر جور شدگی خیلی ضعیف در تیل ها تا ضعیف دررخساره های یخچالی - فلوویالی می باشد. آنها فاقد لایه بندی بوده، اما نهشته های یخچالی - دریایی ممکن است لامینه دار باشند. در تیل ها هیچگونه ساختی مشاهده نمی شود، اما دررخساره های یخچالی - فلوویالی ممکن است لایه بندی متقاطع گسترش داشته باشد.

۵-۲-۵- محیط دریاچه ای (Lacustrain):

دریاچه ها توده هایی از آب ساکن هستند که در مناطق قاره ای یا درون خشکی قرار دارند. هرچند بعضی از دریاچه های امروزی ممکن است بعنوان دریا های درون خشکی در نظر گرفته شوند. اغلب دریاچه ها منشاء زمین ساختی داشته و آب آنها ممکن است شیرین تا شور باشد. اندازه و عمق دریاچه ها متغیر بوده و منشاء نهشته های تشکیل شده در آنها ممکن است زیستی، شیمیایی یا فیزیکی باشد. رسوبات دریاچه ای ممکن است رسوبات حمل شده از خشکی (نواحی هیتترلند اطراف دریاچه)، نهشته های کربنات یا تبخیری باشد. گاهی شیل های نفتی لامینه ای در دریاچه ها تشکیل می شود. رسوبات آواری نهشته های دانه ریز در اندازه سیلت و رس می باشد که از متداولترین اجزای نهشته های دریاچه ای می باشند. تجمع نهشته ها در دریاچه ها در مقایسه با محیط های دریایی خیلی کم می باشد.

ویژگی نهشته های دریاچه ای:

بقایای فسیلی در این نهشته کم و شامل صدف های آب شیرین، قطعات گیاهی، بقایای جلبکی، اشکال میکروبیال و استخوان بوده و ساخت های زیستی مانند آثار ردپا و حفاری ها توسعه دارد. نهشته های سبز، خاکستری، سیاه تا قهوه ای رنگ محیط دریاچه ای، اساسا از ماسه سنگ، گل سنگ، شیل، سنگ آهک دانه ریز و نهشته های تبخیری می باشد. اندازه دانه ها از رس تا ماسه بوده که بطرف بالا دانه درشت تر می شود. ماسه های دریاچه ای دارای جور شدگی متوسط می باشند. ریپل های متقارن، لایه بندی مورب، ساخت دانه تدریجی، تول مارک ها و لامیناسیون های موازی و لایه بندی نازک در نهشته های دریاچه ای گسترش دارد. لایه بندی نهشته های دریاچه ای اغلب نازک لایه می باشد. دیاتومیت ها نهشته های سفید رنگ شفافی هستند که از تجمع بقایای سیلیسی دیاتومه ها تشکیل می شوند و یکی از نهشته های یخچالی دریاچه های سرد یا نواحی قطبی می باشد.

۵-۲-۶- محیط های مردابی یا باتلاقی:

محیط های مردابی محیط های با آب های راکد هستند که اغلب نهشته های زغال سنگی در آن تشکیل می شود.

ویژگی نهشته های مردابی (تالاب):

تورب، زغال سنگ، شیل و گل سنگ (لای سنگ) بارنگ های سیاه، قهوه ای و خاکستری از مشخصات نهشته های مرداب می باشد. اندازه دانه ها از حد رس تا لای بوده و آثار لامینه تاحالت توده ای در این نهشته ها دیده میشود. فسیل و ساخت های فسیلی در نهشته های مردابی کم است.

۳-۵- محیط های حدواسط:

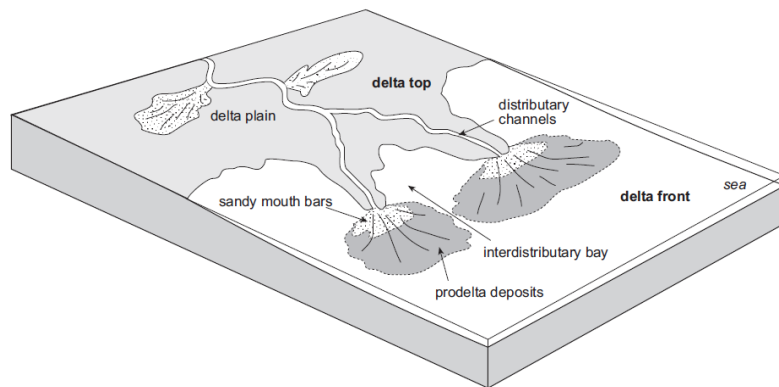
شامل محیط هایی هستند که در مجاورت محیط های دریایی و قاره ای قرار داشته و متاثر از پارامتر های حاکم بر محیط های قاره ای و دریایی است. محیط های حدواسط شامل محیط های دلتایی، پهنه های جذر ومدی، جزایر سدی، محیط های ساحلی و کولاب می باشد.

۳-۶-۱- محیط دلتایی (Deltaic Environment):

دلتا ها یکی از پیچیده ترین محیط های رسوبی بوده که در محل تلاقی دریا با خشکی شکل می گیرد. محیط دلتا متاثر از اندازه و میزان دبی رودخانه، شرایط آب و هوایی، میزان انرژی امواج دریا، جریان های جذرومدی و جریان های موازی ساحلی قرار دارد. دلتاها یکی از محیط های تجمع مواد هیدروکربنی بوده و از این جهت مطالعه نهشته های دلتایی دارای اهمیت می باشد. نهشته های دلتایی، توده های رسوبی هستند که در دهانه رودخانه تشکیل شده و در طول زمان زمین شناسی به سوی خارج یعنی به محیط دریایی یا دریاچه ای گسترش می یابد. محیط های دلتایی همانند محیط های خلیج دهانه ای به تغییرات سطح آب دریا بر اثر بالا آمدگی خشکی ها یا دیگر تغییرات سطح دریا بسیار حساس می باشند. نام دلتا از شکل مثلثی دلتای رودخانه نیل که به حرف دلتای یونانی شباهت دارد، اقتباس شده است. با این وجود می بایستی خاطر نشان گردد که تمامی دلتا ها شکل مثلثی ندارند.

مهمترین ویژگی دلتا ها عبارتند از :

- سرعت رسوبگذاری از سرعت حمل رسوب به داخل دریا زیادتر است.
- هر دلتا خود از زیر محیط های کانال، سد های ماسه ای و.... تشکیل شده است.
- دلتا ها و خلیج های دهانه ای به تغییرات سطح دریا یا بالا آمدگی خشکی که دلتا بر روی آن در حال توسعه است، بسیار حساس می باشند.

شکل ۵-۵- محیط ته نشست دلتا شامل دوبخش راس دلتا و جلوی دلتا (Nichlos, 2009)

محیط های راس دلتا (Delta Top):

چون تمام دلتا ها توسط رودخانه تغذیه می شوند، در نتیجه یک روند تحولی بین کانال های رودخانه ای تا کانال های بالا یا راس دلتا و یا دشت دلتایی در این محیط دیده می شود. کانال های دلتایی ممکن است کانال اصلی بوده و یا این کانال خود به کانال های فرعی تقسیم شوند. نهشته های دانه درشت دلتایی معمولاً در بخش کانال ها تشکیل می گردد. میزان انرژی موجود در کانال ها طوری است که می تواند باعث حمل یا جابجایی بیشتر رسوبات گردد. در شرایط اقلیمی مناسب، این بخش از دلتا توسط گیاهان پوشیده می شود. در نواحی آب وهوایی مرطوب حاره ای، مرداب های بزرگ با پوشش گیاهی توسعه یافته و گاهی در این بخش، تورب تشکیل می گردد. نهشته های ماسه ای عدسی شکل که در این ناحیه تشکیل می شوند، حاصل شکافته شدن خاکریز های ماسه ای اطراف رودخانه می باشند. بین کانال های اصلی در ناحیه راس دلتا، بخش های حفاظت شده ای به نام خلیج های بین شعبه ای (Interdistributary bay) تشکیل می شود.

محیط پیشانی دلتا (Delta front):

در داخل کانال های دلتا، سرعت جریان آب در اثر برخورد با آب های ساکن دریا یا محیط دریاچه ای، بطور ناگهانی کاهش می یابد. در پیشانی دلتا که در دهانه کانال ها قرار دارند، بار بستری رودخانه انباشته شده و یک سد دهانه ای زیر آبی را تشکیل می دهند. جریانات شامل امواج و جریان های کشندی سبب فرسایش و رسوبگذاری مجدد نهشته های فرسایشی می شوند. در اثر اختلاط آب شیرین رودخانه و آب شور دریا، محیط هایی با آب لب شورگسترش می یابد. جریان رودخانه ها با دور شدن از دهانه کانال پراکنده و میزان انرژی آن کاهش می یابد. این فرایند باعث ته نشین شدن رسوبات دانه ریز می گردد. رسوبات دانه ریز تشکیل شده در بخش های عمیق تر پیشانی دلتا یا پیش دلتا (Prodelta)، عموماً ناشی از بار معلق بوده، اما گاهی جریان های چگالی (جریان های دانسیته ای)، رسوبات دانه درشت تری را از پیشانی دلتا حمل و به شکل نهشته های توربیداتی رسوب می کنند.

پیش نشینی دلتا (Progradation):

با پیشروی به سمت دریا، کانال‌ها بر روی سد دهانه‌ای گسترش یافته و سد دهانه‌ای هم بر روی سرایشی دلتا قرار می‌گیرد. درکانال‌ها و سد دهانه‌ای بار بستری دانه درشت تشکیل می‌شوند. بطرف سرایشی و پیش دلتا نهشته‌های دانه ریزتر شکل می‌گیرند. بنابر این با پیش نشینی دلتا، یک توالی از نهشته‌ها بوجود می‌آید که نهشته‌های دانه ریز دربخش قاعده و نهشته‌های دانه درشت تر کانال و سد در بالا ته نشین می‌شود.

تقسیم بندی دلتاها:

تقسیم بندی دلتاها براساس عوامل کنترل کننده دلتا می‌باشد. عوامل کنترل کننده دلتا شامل عوامل تاثیرگذار خشکی مانند آبدهی رودخانه، ماهیت رسوبات حمل شده و آب و هوا و عوامل حوضه‌ای مانند توان و جهت گیری امواج، شیب و میزان ژرفای توده آب است. بر این اساس دلتاها به سه گروه تقسیم می‌شوند:

دلتای تحت نفوذ رودخانه (River dominated Delta)

در این گروه از دلتاها، تاثیر امواج و جریان‌های جزر و مدی (کشندی) اهمیت کمتری دارند. چنین موقعیتی در یک روند زیرکشندی و یک سکوی بسیار کم شیب که در آن انرژی امواج قبل از رسیدن به خط ساحلی از بین می‌رود، گسترش پیدا می‌کند. تحت چنین شرایطی، عامل اصلی کنترل کننده شکل دلتا و نوع رسوبات، فرایند های حمل و نقل و ته نشست رسوبات رودخانه‌ای و رودخانه‌ها هستند. جریان یک جهتی رودخانه‌ای در دهانه رود بطرف داخل دریا یا دریاچه به شکل یک جریان زیرآبی ادامه پیدا می‌کند. شکل کانال، توسط خاکریزها و نواحی فراکرانه‌ای زیر آبی ادامه پیدا می‌کند.

باربستری و معلق حمل شده توسط جریان رودخانه، بر روی خاکریزهای زیرآبی ته نشین می‌شوند و پس از رسیدن به سطح آب به شکل باریکه‌های نازکی از خشکی در جلوی دلتا به سوی داخل حوضه در هر دو سمت کانال گسترش می‌یابند. این نوع دلتاها الگوی پا پرندگی‌ای ایجاد می‌کنند. یک ویژگی مهم دلتاهای تحت نفوذ رودخانه همانند دلتای می‌سی‌سی‌پی، ناپایداری کانال است که حاصل شیب بسیار کم دشت دلتایی می‌باشد. جابجایی مکرر کانال در راس دلتا، الگویی از بخش‌های هم پوشاننده متروک برجای می‌گذارد.

در نهشته‌های این گونه دلتاها، رخساره راس دلتا بخوبی گسترش داشته و شامل رسوبات کانال فراکرانه‌ای (Overbank) است. ویژگی این نهشته‌ها، همانند نهشته‌های رودخانه‌ای می‌باشد. گاهی در اثر رشد پوشش گیاهی در بخش راسی دلتا، نهشته‌های توری و زغال سنگی شکل می‌گیرند. کانال به شکل انگشتان دست پرندگی توسعه یافته و بین آنها خلیج شعبه‌ای بوجود می‌آید. در این خلیج‌ها، تاثیر امواج و جریان‌ها کمتر و در نتیجه رسوبات دانه ریز انباشته می‌شوند. شکسته شدن سدهای ماسه‌ای باعث سرازیر شدن رسوبات به

داخل این خلیج ها و سبب پر شدن آنها می گردد. رسوبات پرکننده این خلیج ها بطرف بالا دانه درشت تر می شوند.

دلتای تحت نفوذ موج (Wave-dominated Delta):

امواج ایجاد شده توسط باد، باعث متلاطم شدن آب های بخش بالایی و رسوبات نهشته شده در آب های بخش های کم عمق می گردد. حساس بودن سدهای دهانه دلتاها باعث تغییر شکل آنها توسط امواج شده و الگوهای جدیدی را ایجاد می کند. پیش نشینی دلتا به سوی دریا محدود شده، زیرا امواج از تشکیل خاکریز های زیرآبی جلوگیری نموده و با همان سرعتی که بار بستری ته نشین می شود آن را پراکنده می کند. اگر جهت باد نسبت به جبهه دلتا متمایل باشد، شستشوی مواد توسط امواج به موازات ساحل باعث مهاجرت جانبی رسوبات گردیده و سواحل و سدهای دهانه ای به شکل توده های کشیده شده به موازات خط ساحلی در می آیند. تاثیر امواج باعث جورشدگی بار بستری شده، در نتیجه جورشدگی رسوبات سدهای دهانه ای این گونه دلتاها از دلتا های تحت نفوذ رودخانه بهتر است. چون امواج، توان حمل تمام بار رسوبی ته نشین شده در دهانه رود را ندارد، این نوع دلتا هم پیش نشینی می کند. رسوبات باقیمانده، مجموعه ای از پشته های ماسه ای موازی ساحل بوجود می آورند که بتدریج یک ساحل جدید را تشکیل می دهند. در پیشینه ثبت چینه ای نهشته های دلتاهای تحت نفوذ موج، رسوبات ساحلی و سدهای دهانه ای دارای گسترش بوده و از رسوبات دانه درشت و طویل تشکیل شده و تقریباً عمود بر مسیر کانال های رود جهت یافته اند. در دلتاهای تحت نفوذ رود، سدهای دهانه ای دارای پیوستگی کمتر بوده و بیشتر از رسوبات کانال و فراکرانه ای بوجود آمده اند. در این دو نوع دلتا، نهشته های سرایشیب و پیش دلتا تفاوت زیادی ندارند.

دلتای تحت نفوذ کشند (Tide dominated Delta):

در این گروه از دلتاها، بار بستری و بار معلق تحت تاثیر جریان های جزر ومدی نزدیک و دور ساحل جابجا شده و شکل دلتاها نسبت به دلتا های تحت نفوذ رودخانه و امواج تغییر پیدا می کنند. نسبت رسوبات ماسه ای به رسوبات گلی زیاد بوده و رسوبات ماسه ای بیشتر در درون کانال های جذرومدی برجا گذاشته می شوند. نهشته های این گونه دلتاها حاوی ساختار های رسوبی و مجموعه ای از رخصاره های خاصی هستند که تاثیر فرایندهای کشندی را نشان می دهند. سازند شمشک با سن تریاس بالایی-ژوراسیک زیرین در یک سیستم رودخانه ای-دلتایی رسوب کرده اند.

۲-۳-۵- محیط خلیج دهانه ای (Estuary):

یک محیط خلیج دهانه ای یک بخشی از یک دره غرق شده متاثر از دریا می باشد. یک دره غرق شده یک بخش رو به دریا از یک دره رودخانه ای است که توسط آب دریا زمانی که یک بالا آمدگی نسبی از سطح دریا وجود داشته باشد، اشغال می گردد. منشاء رسوبات در این بخش هم رودخانه ای بوده و هم منشاء

دریایی دارد. مکانیسم حمل و نقل و ته نشست رسوبات در این بخش ترکیبی از فرایند های رودخانه ای، امواج و جذرومد می باشد. یک محیط خلیج دهانه ای از محیط دلتایی تفاوت دارد، زیرا دریک خلیج دهانه ای تمام فرایند رسوبگذاری در داخل رودخانه مغروق رخ می دهد درحالیکه در یک دلتا، نهشته ها، توده های پیشرونده ای (پروگرادیشنال) از رسوبات هستند که در محیط های دریایی ساخته شده اند. خلیج های دهانه ای ویژگی متداول در دهانه رودخانه های امروزی است.

۳-۳-۵- محیط های دریایی - ساحلی (Marginal-marine):

کرانه (Coast) و ساحل (Beach):

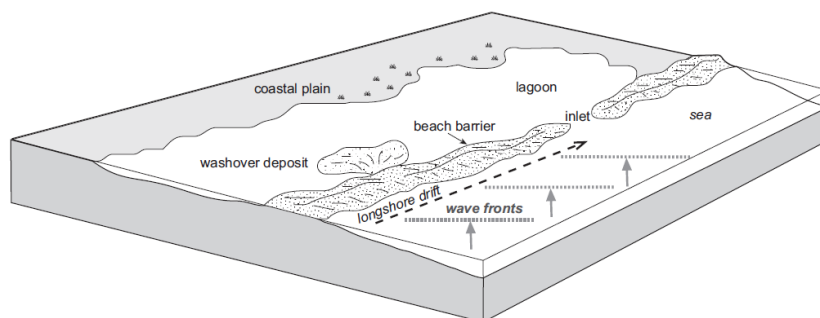
کرانه شامل نواحی واقع شده بین خشکی و دریا است و محیط های کرانه ای شامل بخش های مختلف از جمله دشت های ساحلی (Coastal Plain)، سواحل (Beaches)، سد (Barrier)، ولاگون (Lagoon) می باشند. خط های ساحلی حاشیه واقعی بین خشکی و دریا می باشند. کرانه ها براساس ریخت شناسی، انرژی موج و میزان رسوبات به دونوع کرانه های فرسایشی (Erosional) و کرانه ته نشستی (Depositional coastline) تقسیم می گردند. رخساره های تشکیل شده در بخش ساحلی شامل رخساره حاشیه ساحلی، رخساره سدی، رخساره کانال ها یاگذر گاه های جذر ومدی و رخساره لاگونی که در بخش لاگون بین سد و ساحل تشکیل می شود، تقسیم می گردد.

سواحل (Beaches):

سواحل شامل نواحی هستند که توسط امواجی که در ساحل شکسته می شوند، شسته می شوند. سمت رو به دریا بنام فورشور (Fore shore) نامیده می شود و سطح مسطحی است که در آن امواج رفت و برگشت داشته و با یک شیب ملایم بطرف دریا گسترش دارد. دراین بخش به علت تغییرات انرژی، تعداد زیست کنندگان بسیار کم می باشد (شکل ۶-۶).

جزایر سدی (Barrier Island):

جزایر سدی شامل برجستگی های ماسه ای است که بواسطه گسترش یک کولاب ازبخش خشکی جدا می شود. این توده های ماسه ای به موازات ساحل گسترش داشته و باعث جدایش بخشی از آب دریا شده که تشکیل لاگون را به همراه دارد. این جزایر ممکن است دارای کانال باشند (شکل ۶-۶).

شکل ۵-۶- جزایر سدی (Nichlos, 2009)

ویژگی نهشته های سد ساحلی: نهشته های ساحلی و مجموعه های سدی شامل ماسه سنگ و کنگلومرا می باشد. این ماسه های کوارتز دار بالغ بوده و شامل ماسه های صدف دار می باشند. دانه ها دارای جورشدگی و کرویت خوبی می باشند.

لاگون (Lagoon) یا کولاب:

لاگون ها توده هایی از آب های ساحلی هستند که که ارتباط محدودی با دریای باز دارند. بعبارت دیگر لagoon ها، پهنه های آبی هستند که بین خشکی و جزایر سدی گسترش داشته و تحت تاثیر امواج نبوده و به همین علت نهشته های دانه ریز سیلتی و رسی در این بخش تشکیل می شود. آب دریا از طریق کانال ها یا تراوش از طریق سد وارد لagoon شده و آب شیرین نیز از طریق بارندگی یا آب های جاری منشاء گرفته از دشت های ساحلی تامین می گردد. اگر لagoon توسط رودخانه تغذیه گردد، آن بعنوان بخشی از سیستم خلیج دهانه ای در نظر گرفته می شود. لagoon ها معمولا کم عمق بوده و عمق آن به چند متر می رسد. لagoon ها معمولا در امتداد سواحل جاییکه سد توسعه یافته باشد، تشکیل می گردد. ویژگی نهشته های لagoonی بستگی به شوری آب داشته که آن نیز تابع دو عامل میزان ارتباط با دریای باز و میزان خشکی هوا دارد. لagoon های کریناته مکان رسوبگذاری ذرات ریز بوده که لایه هایی از گل سنگ و وکستون های کریناته با مقادیری از گرینستون و پکستون تشکیل می شود (شکل ۶-۶).

ویژگی نهشته های لagoon یا کولاب:

نوع ته نشست های لagoon و جامعه موجودات زیست کننده در آن تابع شرایط آب و هوایی، منشاء رسوبات و نیز نوع رسوبات شسته شده به داخل لagoon می باشد. بیشتر نهشته های این بخش گلی بوده و از نظر کانی شناسی متنوع می باشد. نهشته ها ریز و فاقد جورشدگی بوده و لایه های گلی به همراه عدسی هایی از ماسه گسترش دارد.

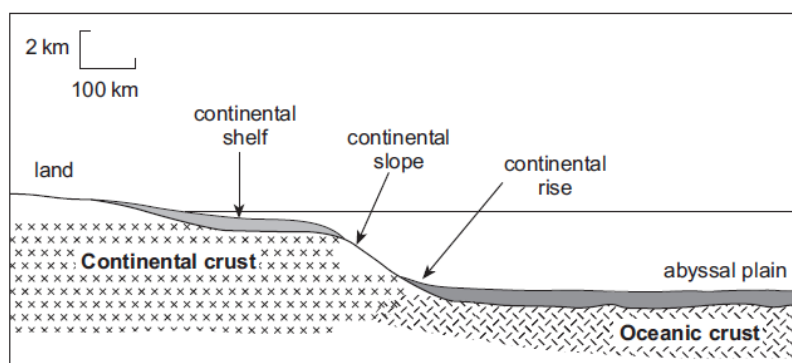
پهنه جذر ومدی (Tidal flat) یا پهنه کشندی:

پهنه های کشندی شامل بخش هایی از ساحل است که کولاب را احاطه کرده است. این بخش توسط فرایند های جذرومدی به زیر آب رفته یا از آب خارج می شود. این نواحی دارای برجستگی توپوگرافی کمی بوده و توسط کانال های ماندری حاصل از فعالیت جذرومدی بریده شده اند. نهشته های این محیط اغلب از رس، سیلت و ماسه دانه ریز می باشد. گاهی تحت شرایط معین استروماتولیت در این بخش نیز ممکن است، تشکیل شود. رخساره های تشکیل شده در پهنه کشندی شامل چهار گروه بوده که بنام **رخساره باتلاق های نمکی**، **رخساره کانال جذر ومدی**، **رخساره قسمت بالای ناحیه جذر ومدی** و **رخساره ناحیه پایین جذر ومدی** قابل تقسیم می باشد.

از نظر سنگ شناسی بیشتر نهشته های این بخش از رسوبات گلی و ماسه است و از نظر کانی شناسی رس و ماسه های صدفی می باشند. آنها نهشته های ریز دانه بوده و به شکل ورقه هایی از گل، عدسی ها و ورقه های ماسه ای دیده می شوند. لایه بندی عدسی شکل و فلاسر در این بخش متداول است.

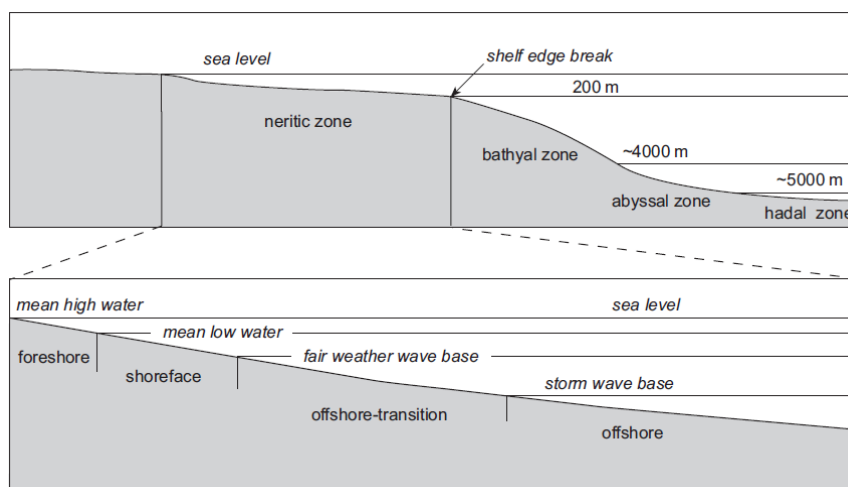
۵-۴- محیط های دریایی

محیط دریایی (Marine): محیط های دریایی شامل محیط های رسوبی موجود در دریاها و محیط های اقیانوسی بوده و بخش های سکوی قاره ای (Continental shelf)، شیب قاره ای (Continental slope)، خیز قاره ای (Continental rise) و محیط های توسعه یافته در بخش های آبیسال و بائیتال را شامل می شود. سکو های قاره ای دارای شیب کم (بین ۲/۵ تا ۰/۱ درصد) بوده و گستره آنها از ساحل تا شکستگی مربوط به شیب قاره می باشد. این گستره بین ده ها تا صدها کیلومتر بوده که در آن نهشته های کربناته یا آواری شکل می گیرد.

شکل ۶-۷- نیمرخ یک محیط دریایی (Nichlos, 2009)

شیب قاره که منطقه پرشیبی را تشکیل می دهد بین سکوی قاره ای و خیز قاره ای (شکل ۶-۷) گسترش داشته و بین ۲ تا ۷ درجه شیب دارد. نهشته های تشکیل شده در این بخش معمولاً ناپایدار بوده و به بخش های پایین تر منتقل می گردد. دشت های مگاکلی یا آبیسال که دارای پی سنگ اقیانوسی است محل تجمع نهشته های آواری دانه ریز، نهشته های توریدایته و رسوبات پلاژیک می باشد.

شکل ۵-۸- تقسیمات دریا براساس عمق (در بالا) و بخش های مختلف یک شلف در پایین (Nichlos, 2009)

محیط های دریایی از منظرهای دیگری نیز تقسیم می شوند. برای مثال محیط نریتیک که در برگرنده فلات قاره بوده و تا عمق ۲۰۰ متری گسترش دارد. اعماق بیشتر از دویست متر نیز از بخش کم عمق به ناحیه عمیق به ترتیب به بخش های باثیال، آبیسال و هادال تقسیم می گردند (شکل ۶-۸). منطقه نریتیک نیز به سه بخش ساحلی سوپراتایدال یا فراکشندی، بخش میانی ساب تایدال (لیتورال) و قسمت دراز ساحل (ساب لیتورال) تقسیم می گردد. ناحیه فورشور یا نزدیک به ساحل (Foresore) به بخشی اطلاق می گردد که بین بالاترین سطح آب در هنگام مد و پایین ترین سطح آب در زمان جزر واقع شده است.

در محیط های دریایی کم عمق دو نوع نهشته فراوان می باشد. گروه اول نهشته های کربناته است که دارای منشاء شیمیایی وزیستی بوده و گروه دوم نهشته های آواری ته نشست شده در این بخش از محیط های دریایی است، که منشاء در خشکی دارد. علاوه بر این تحت شرایط معینی نهشته های تبخیری نیز از محیط های دریایی کم عمق گزارش شده است. چینه های مربوط به نواحی کم عمق دریا، از فراوانترین نهشته های تشکیل شده در طول تاریخ زمین می باشند.

محیط های دریایی شامل محیط های جذر ومدی و محیط جزایر سدی، محیط های دریایی کم عمق آواری، محیط های دریایی با رسوبگذاری کربناته، ریف ها و محیط های دریایی عمیق که در برگرنده رخساره توربیدیتی، نهشته های مخروط افکنه های زیردریایی، رخساره جریان های خرده دار، رسوبات کربناته مناطق عمیق (پلاژیک و همی پلاژیک) نهشته های سیلیسی و کموشیمیایی می باشد.

5-4-1- محیط های جذر و مدی:

این بخش شامل قسمت هایی از دریا است که تحت تاثیر جذر ومد بوده و به دوبربخش سوپراتایدال (Supratidal) و اینترتایدال (Intertidal) تقسیم می گردد. منطقه بین جذر و مدی شامل قسمتی از ساحل است که در هنگام مد از آب پوشیده و در هنگام جزر از آب خارج می شود. پهنه بالای جذر و مدی نیز

قسمتی از خشکی ها است که در مواقع طوفانی شدید از آب پوشیده می شود. بیشتر نهشته های رسوبگذاری شده در این بخش منشاء دریایی داشته و بخشی نیز از رودخانه نشات گرفته است. محیط های رسوبی پهنه جذر و مدی شامل باتلاق های نمکی، محیط رسوبی بخش بالا و پایین ناحیه جذر و مدی و کانال های جذرومدی می باشد. محیط پایین جذرومدی با نهشته های دانه ریز آواری و فراوانی موجودات دریایی، بخش های بالایی ناحیه جذر و مدی با رسوبات ماسه ای، گسترش کانال های ماندری شکل و بقایای کم موجودات و باطلاق های نمکی نیز که در مواقع طوفانی از آب پوشیده می شوند از رسوبات دانه ریز سیلتی، رسی و نهشته های تبخیری و با محتوی کم فسیلی مشخص می گردد. کانال های جذرومدی شامل کانال های بطرف دریا هستند که هم در مواقع جذر و هم مد دارای آب بوده و نهشته های با فراوانی اسکلت موجودات و ماسه های کربناته با ساخت طبقه بندی مورب شناسایی می گردد.

۵-۴-۲- محیط جزایر سدی:

جزایر سدی شامل توده های رسوبی از ماسه های کربناته هستند که به موازات ساحل گسترش دارند. آنها باعث جدایش قسمتی از دریا شده و محیط های لاگونی، در بین سدها و خشکی ها توسعه می یابد. جزایر سدی ممکن است دارای کانال یا فاقد کانال باشند. سمت بطرف دریا جزایر سدی بعلت تاثیر انرژی جریان امواج معمولا هموار و طرف رو به لاگون که معمولا محافظت شده بوده و کمتر متاثر از انرژی موج است به شکل نامنظم دیده می شود. در این بخش از محیط های دریایی، نهشته ها در چهار گروه شکل گرفته و شامل نهشته های در امتداد شیب جزایر به سمت دریا یا رخساره حاشیه ساحلی، رخساره بخش جزایر سدی یا رخساره جزایر سدی، نهشته های کانال ها و رخساره لاگونی می باشند.

۵-۴-۳- محیط های دریایی کم عمق با نهشته های آواری:

یکی از عوامل بنیادی کنترل کننده بر محیط های رسوبی قاره ای (Continental) و برقاره ای (Epicontinental) و چگونگی پراکندگی رخساره های رسوبی، میزان ورود رسوبات آواری است. زیرا میزان ورود رسوبات آواری بر تشکیل نهشته های کربناته و تبخیری تاثیر دارد. الگوی رسوب گذاری و ویژگی های رسوبی در چنین محیط هایی که ورود رسوبات خشکی زیاد است، به اهمیت امواج، جذر و مد و طوفان ها بستگی دارد. در بعضی مناطق از جمله در سکوی باز حاشیه اقیانوس ها تاثیر طوفان بیشتر، درحالیکه فرایند جذر و مدی در نواحی محدود به سکوی قاره ای اثر گذاری بیشتری دارد. بنابراین سکوی قاره ای به دو دسته سکوی قاره ای تخت نفوذ طوفان و سکوی قاره ای تحت نفوذ کشند یا جذر و مد تقسیم می شود.

این بخش از محیط دریایی شامل منطقه نزدیک به ساحل تا مناطق عمیق تر بوده و عمق آن بین ده تا دویست متر متغیر است. نهشته های تشکیل شده در این بخش شامل ماسه ها و نهشته های گلی (شیل و رس) می باشد.

دریا های کم عمق آواری تحت نفوذ کشند (جذر و مد):

جریان های جذر ومدی که بیشتر دربخش های کم عمق فلات قاره تاثیر گذار است باعث می شوند رسوباتی از بخش ساحلی به مناطق کم عمق حمل ودر اثر کاهش انرژی رسوبگذاری نمایند. این نهشته های شامل رسوبات نسبتا دانه درشت ماسه است که به شکل ماسه های نواری، ماسه های موجی و ماسه های رشته ای گسترش پیدا می کنند.

دریاهای کم عمق تحت نفوذ طوفان:

در نواحی کم عمق سکو، رسوبات تحت تاثیر امواج بوده و رسوبات ماسه ای تشکیل شده در این بخش از نظر بافتی و از نظر ترکیب تقریبا بالغ بوده و ساخت های لایه بندی متقاطع، ریپل های موجی و لایه بندی افقی گسترش دارد. ضخامت نهشته های با منشاء طوفانی در قسمت های خارجی این منطقه که دهها کیلومتر از ساحل دورتر است، از چند ده سانتیمتر تا چند میلیمتر است. لایه های طوفانی در نزدیک منشاء دارای قاعده فرسایشی بوده و از رسوبات تبخیری دانه درشت تشکیل شده است. در بخش های دورتر از منشاء لایه های ماسه ای ریز دانه لامینه دار شکل می گیرد. چینه بندی متقاطع و ساخت هوموکی در این بخش توسعه دارد. دریک توالی عمودی تحت نفوذ طوفان رخساره ها بطرف بالا کم عمق شونده می گردد. فرایند بایورتورباسیون در این بخش گسترش داشته و باعث از بین رفتن شماری از ساختمان های رسوبی می شود.

۵-۴-۶-محیط های دریایی کم عمق کربناته یا سکو های کربناته:

سکوهای کربناته شامل دریاهای کم عمقی هستند که در آنها نهشته های کربناته تشکیل می گردد. این محیط های دریایی بنام سکوهای کربناتی یا پلاتفرم های کربناته نامگذاری شده اند. بطور کلی عبارت پلتفرم کربناته برای هر محیط دریایی کم عمق جاییکه تجمعی از نهشته های آهکی وجود داشته باشد، اطلاق می گردد. اگر پلتفرم به یک توده از خشکی متصل باشد، به شلف کربناته معروف (Carbonate Shelf) می باشد. شلف کربناته یک ناحیه رسوبگذاری است که قابل مقایسه با محیط های شلفی می باشد که رسوبات آواری در آن ته نشست می کنند. یک شلف کربناته ممکن است مقداری از مواد ته نشستی را از توده خشکی مجاور تامین می کند. سواحل کربناته (Carbonate Bank) یک پلتفرم مجزا است که بطور کامل توسط توده ای از آب عمیق محصور و هیچ گونه رسوبی از منشاء آواری دریافت نکند. یک آتول کربناته (Carbonate Atoll) یک رده خاصی از کربنات بنک می باشد که در بالای یک جزیره آتشفشانی در حال فرورانش تشکیل می شود. این سکوها از بخش های فلات قاره بوده و از خط ساحلی تا لبه سکوی قاره ای را دربر می گیرد. براساس ریخت شناسی پنج نوع مختلف سکوی کربناته یا پلتفرم مورد شناسایی قرار گرفته است. تجمع دانه های کربناته یا آلوکم ها در سکوی کربناته تابع میزان درجه حرارت و شوری می باشد. در عرض های جغرافیایی پایین بعلا بالا بودن نسبی درجه حرارت و گسترش شرایط شوری نرمال، مرجان ها و جلبک های آهکی سبز در کنار شماری دیگری از جانداران، بویژه بی مهرگان یک اجتماع کلروزوان را بوجود می آورند. با افزایش میزان شوری آب دریا که ناشی از محدودیت جریان است از فراوانی موجودات کاسته و فقط جلبک

های آهکی سبز از گسترش زیادی برخوردار بوده و یک اجتماع کلروالگال را بوجود می آورند. با جابجایی بطرف عرض های جغرافیایی بالاتر و توسعه شرایط معتدل تر و گسترش آب های سرد، فراوانی روزنبران کف زی و نرم تنان دوکفه ای افزایش یافته و اجتماع فورامول (Foramol) را ایجاد می نمایند. میزان سنگ آهک زیستی تولید شده در پلاتفرم های کربناته به میزان تولید در زنجیره غذایی بستگی دارد که تابع میزان نفوذ نور، عمق آب و میزان مواد معلق در آب می باشد. معمولا جانداران فتوسنتز کننده مانند جلبک ها بیشتر در اعماق بین ده تا پانزده متری زندگی کرده در نتیجه تجمع موجودات با اسکلت آهکی در این بخش از دریا بیشتر می باشد. به این ناحیه از دریا های کم عمق که تولیدات زیستی زیاد می باشد، کارخانه کربناته (Carbonate Factory) می گویند.

منابع:

- آقنابتی، س.ع. (۱۳۸۳). چینه شناسی ایران. انتشارات سازمان زمین شناسی ایران، ... صفحه.
- ایرانپناه، الف. (۱۳۴۹) اصول چینه شناسی. انتشارات دانشگاه تهران، شماره ۱۳۴۲، ... صفحه.
- چهرازی، ع. (۱۳۶۸). اصول چینه شناسی. دانشگاه پیام نور، ۲۳۹ صفحه.
- شعبانیان، ر. (۱۳۹۱). زمین شناسی ایران. انتشارات دانشگاه پیام نور، ۳۲۵ صفحه.
- شعبانیان، ر. (۱۳۹۲) بایوزوناسیون و مدل های بیاوستراتیگرافی، کتاب درسی کارشناسی ارشد، انتشارات دانشگاه پیام نور، ۲۹۰ صفحه.
- مغفوری مقدم، الف. و پازوکی، الف. ۱۳۸۰. اصول چینه شناسی. انتشارات فرهنگ زبان، ۲۵۶ صفحه.
- موسوی هرمی، ر. ۱۳۷۷. رسوب شناسی کاربردی. انتشارات آستان قدس رضوی. شماره ۴۵ (چاپ پنجم)، ۴۷۴ صفحه.
- مهراری، ر. ۱۳۸۸. مبانی سنگ شناسی رسوبی. انتشارات دانشگاه آزاد اسلامی، ۲۱۲ صفحه.
- وزیری مقدم، ح.، طاهری، ع. و کیمیاگری، م. ۱۳۸۴، اصول چینه نگاری. انتشارات دانشگاه اصفهان، شماره ۲۷۳، ۳۱۰ صفحه.

- Ager, D. V., 1973, *The Nature of the Stratigraphical Record*, New York, John Wiley & Sons.
- Ager, D. V., 1981, *The Nature of the Stratigraphical Record*, Halsted Press, New York, John Wiley and Sons.
- Assereto, R., 1963. The Paleozoic formations in Central Elbourz (Iran). *Rivista. Ital. Paleont. Strat.*, 69, 503- 543.
- Blatt, H., Berry, W., B., N. and Brande, S., 1991. *Principles of stratigraphic analysis*. Blackwell Scientific Publication, 512p.
- Boggs, S., 2006. *Principle of sedimentology and Stratigraphy*. Pearson Prentice Hall, 676.
- Busby, C. and Ingersoll, R. V. (Eds) (1995) *Tectonics of Sedimentary Basins*. Blackwell Science, Oxford.
- Catuneanu, O., 2006. *Principles of sequence stratigraphy*, Elsevier Publication. 375p.
- Chang, K.H., 1975. Unconformity- Bounded stratigraphic units. *Geological Society of America Bulletin*, 86, 1544-1552.
- Coe. A., L., Argles, T., W., Rothery, D., A. and Spicer, R., A. 2010. *Geological field techniques*. Willey-Blackwell publication, 337p.
- Dedual. E., 1967. Zur geologie des mittleren und unteren Karaj- Tales. zentral Elburz. *Mitt. Geol. Inst. E. T. H. U. Unv. Zurich*, 76, 125 p.
- Dickinson, W.R. and Yarborough, 1976. Plate Tectonics and hydrocarbon accumulation. *AAPG education Course Note Series No.1*, Am. Assoc, Petroleum Geologist, 34 p.
- d'Omalius d'Halloy, J. G. J., 1822, *Observations sur un essai de carte géologique de la France, des Pays-Bas, et des contrées voisines*. *Annales des Mines* 7: 353-76.
- Dumont, A., 1849, *Rapport sur la carte géologique du Royaume*. *Bulletin de l'Académie royale des Sciences et des Lettres et des Beaux-Arts de Belgique* 16(11): 351-73.
- Ehrenberg, S. N., and Siring, E., 1992, Use of bulk chemical analyses in stratigraphic correlations of sandstones: An example from the Staffjord Nord Field, Norwegian Continental Shelf, *Journal of Sedimentary Petrology* 62:318-330.

- Einsele, G., 1998, Event stratigraphy: recognition and interpretation of sedimentary event horizons, in: *Unlocking the Stratigraphic Record: Advances in Modern Stratigraphy* (P. Doyle and M. R. Bennett, eds.), Chichester, John Wiley & Sons, pp. 145–193.
- Einsele, G. (2000) *Sedimentary Basins, Evolution, Facies and Sediment Budget* (2nd edition). Springer-Verlag, Berlin.
- Einsele, G., and Seilacher, A. (eds.), 1982, *Cyclic and Event Stratification*, Berlin, Heidelberg, New York, Springer.
- Fischer, A. G., 1993, Cyclostratigraphy of Cretaceous chalk-marl sequences, in: *Evolution of the Western Interior Basin, Special Paper 39* (W. G. E. Caldwell and E. G. Kauffman, eds.), Geological Association of Canada, pp. 283–295.
- Fischer, A. G., 1995, Cyclostratigraphy, quo vadis?, in: *Orbital Forcing Timescales and Cyclostratigraphy*, Geological Society special publication 85 (M. R. House and A. S. Gale, eds.), pp. 199–204.
- Fritz, J.W. and Moore, N. J., 1988. *Basics of physical stratigraphy and sedimentology*. John Wiley & Sons Publication, 371 P.
- Fürsich, F. T., Markus Wilmsen, M., Seyed-Emami, K. and Majidifard, M., R., 2009. *Lithostratigraphy of the Upper Triassic–Middle Jurassic Shemshak Group of Northern Iran*. Special Publication, Geological Society of London, 129–160.
- Gale, A. S., 1998, Cyclostratigraphy, in: *Unlocking the Stratigraphic Record: Advances in Modern Stratigraphy* (P. Doyle and M. R. Bennett, eds.), Chichester, John Wiley & Sons, pp. 195–220.
- Glaus, M., 1964. Trias und Oberperm in zentralen Elburs (Persien). *Eclogae Geol. Helv.*, 57(2), 497–508.
- Gradstein, F. M., Agterberg, F. P., Bower, J. C., and Schwarzacher, W. S., 1985, *Quantitative Stratigraphy*, Dordrecht, Reidel.
- Gradstein, F.M., Ogg, J.G. and Smith, A., 2004. *A geological time scale*. Cambridge University Press, 589 p.
- Grotzinger, J., Jordan, T., H., Press, F. and Silver, R., 2007. *Understanding Earth*, W.H. Freeman and Company, New York, 661p.
- Harbaugh, J. W., Watney, W. L., Rankey, E. C., Slingerland, R., Goldstein, R. H., and Franseen, E. K. (eds.), 1999, *Numerical Experiments in Stratigraphy: Recent Advances in Stratigraphic and Sedimentologic Computer Simulations*, SEPM (Society for Sedimentary Geology), Special Publication 62.
- Hedberg, H., D., 1975. *International Stratigraphic; by the International Subcommission Stratigraphic Classification*. Wiley, New York.
- Homewood, P., W., Mauriaud, P. and Lafont, F. 1985. *Best practice in sequence stratigraphy for explorationist and reservoir engineers*. 81 p.
- Humphreys, B., Morton, A. C., Hallsworth, C. R., Gatliff, R. W., and Riding, J. B., 1991, An integrated approach to provenance studies: A case example from the Upper Jurassic of the Central graben, North Sea, in: *Developments in Sedimentary Provenance Studies*, Special Publication 57 (A. C. Morton, S. P. Todd, and P. D. W. Haughton, eds.), London, Geological Society, pp. 251–262.
- Jenny, J. and Stampfli, G., 1978. Lithostratigraphie du Permien de L'Elbourz oriental en Iran. *Eclogae Geol. Helv.*, 71/3, 551–580.
- Kauffman, E. G., 1987, High-resolution event stratigraphy: concepts, methods and Cretaceous examples. in: *A Field Trip Guidebook: High Resolution Event Stratigraphy, Greenhorn Cyclothem (Cretaceous: Cenomanian-Turonian), Western Interior of Colorado and Utah* (E. G. Kauffman, B. B. Sageman, E. R. Gustason, and W. P. Elder, eds.), Boulder, Geological Society of America, Rocky Mountains Section, pp. 2–34.

- Kauffman, E. G., 1988, Concepts and methods of high-resolution event stratigraphy, *Annual Review of Earth Planetary Sciences* **16**:605–654.
- Kauffman, E. G., and Hazel, J. E., eds., 1977, *Concepts and methods in stratigraphy*, Stroudsburg, Pennsylvania, Dowden, Hutchinson and Ross.
- Kingston, D.R., Dishroon, C.P. and Williams, P.A., 1983. Global basin classification system. *Am. Assoc. Petroleum Geologist Bulletin*, **67**, 2175-2193.
- Koutsoukos, E.M., 2005. *Applied Stratigraphy*. Springer Publication, 486p.
- Koutsoukos, E., A., M., 2005, *Stratigraphy: Evolution of a Concept*, In: *Applied Stratigraphy* (Edited by Koutsoukos), Published by Springer, 3-22.
- Mail, A., D., 2010. *The geology of stratigraphy sequences*. Springer-Verlag Pub. Berlin. 532p.
- Mann, K. O and Lane, R. H., (eds.), 1995, *Graphic Correlation*, Society for Sedimentary Geology, Special Publication 53.
- Milankovitch, M., 1941, *Kanon der Erdbestrahlung and seine anwendung auf das eiszeitenproblem (Canon of insolation and the ice age problem)*: Transactions of the Royal Serbian Academy, Belgrade, Spec. Publication, v. 132, Section of Mathematical and Natural Sciences, v. 33, 674 pp.
- Miller, F. X., 1977, The graphic correlation method in biostratigraphy, in: *Concepts and Methods in Stratigraphy* (E. G. Kauffman and J. E. Hazel, eds.), Stroudsburg, Pennsylvania, Dowden, Hutchinson and Ross, pp. 165–186.
- Mitchell, A. H.C. and Reading, H.G., 1986. *Sedimentation and tectonics*, In: Reading, H.G. (ed.), *Sedimentary environments and facies*. Blackwell publication, 471-519.
- Murchison, R. I., 1841, First sketch of the principal results of a second geological survey of Russia. *Philosophical Magazine, Series 3* **19**: 417–22.
- Murphy, M. A. and Salvador, A., 1999. *International stratigraphic guide —an abridged edition*. *Episodes* (Eds.), **22**, 255-271.
- Mutti, E., 1985. Turbidite systems and their relation to depositional sequences, In: Zuffa, G.G. (ed.), *Provenance of arenites*: D. Riedel, Dordrecht, 65-93
- NACSN, 2005. *North American stratigraphic code*. American Association of Petroleum Geologists Bulletin, **89**, 1547-1591.
- Nicolas, G., 2009. *Sedimentology and stratigraphy*. Wiley –Blackwell Publication, 419P.
- North American Commission on Stratigraphy Nomenclature, 1983. *North American Stratigraphic Code*. *Amer. Assoc. Petrol. Geol. Bull.*, **67**, 841- 875.
- Owen, D.E., 2009. How to use stratigraphic terminology in papers, illustrations, and talks. *Stratigraphy*, **6**(2), 106-116.
- Paola, C., Mullin, J., Ellis, C., Mohrig, D. C., Swenson, J. B., Parker, G., Hickson, T., Heller, P. L., Pratson, L., Syvitski, J., Sheets, B., and Strong, N., 2001, *Experiment Paris, 1981, Les chitinozoaires dans le Paleozoique du sud-ouest de l'Europe*, *Memoires de la Societe Geologique et Mineralogique Bretagne* **26**:1–412.
- Pearce, T. J., and Jarvis, I., 1992, Applications of geochemical data to modelling sediment dispersal patterns in distal turbidites: Late Quaternary of the Madeira Abyssal Plain, *Journal of Sedimentary Petrology* **62**:1112–1129.
- Pearce, T. J., and Jarvis, I., 1995, High-resolution chemostratigraphy of Quaternary distal turbidites: A case study of new methods for the Analysis and correlation of barren sequences, in: *Non-biostratigraphical Methods of Dating and Correlation*: London, United Kingdom, Special Publication No. 89 (R. E. Dunay and E. A. Hailwood, eds.), London, Geological Society, pp. 107–143.
- Pearce, T. J., Besly, B. M., Wray, D. S., and Wright, D.K., 1999, *Chemostratigraphy: A method to improve interwell correlation in barren sequences – A case study using onshore*

- Duckmantian/ Stephanian sequences (West Midlands, U.K.), *Sedimentary Geology* **124**:197–220.
- Perlmutter, M. A., and Matthews, M. D., 1989, Global cyclostratigraphy – A model, in: *Quantitative Dynamic Stratigraphy* (T. A. Cross, ed.), Englewood Cliffs, New Jersey, Prentice-Hall, pp. 233–260.
- Perlmutter, M. A., and Matthews, M. D., 1992, Global cyclostratigraphy, in: *Encyclopedia of Earth Systems Science* (W. A. Nierenberg, ed.), New York, Academic Press, pp. 379–393.
- Racey, A., Love, M. A., Bobolecki, R. M., and Walsh, J. N., 1995, The use of chemical element analyses in the study of biostratigraphically barren sequences: An example from the Triassic of the central North Sea (UKCS), in: *Non-biostratigraphical Methods of Dating and Correlation: London, United Kingdom, Special Publication 89* (R. E. Dunay and E. A. Hailwood, eds.), London, Geological Society, pp. 69–105.
- Salvador, A., 1994. *International stratigraphic guide A guide to stratigraphic classification, Terminology and procedure*, 2nd. edition. Geological Society of America, 214 pp.
- Scholle, P., A. and Ulmer-Scholle, D. S., 2003. *A color guide to the petrography of carbonate rocks*. American Association of Petroleum Geologist Bulletin, 459p.
- Schwarzacher, W., 1993, *Cyclostratigraphy and the Milankovitch Theory*, in: *Developments in Sedimentology*, Volume 52, Amsterdam, Elsevier, p. 225.
- Scoffin, T.P., 1987. *Carbonate sediments and rocks*. Blackie, Glasgow, 249p.
- Schoch, M.R., 1989. *Stratigraphy, principles and methods*. Von Rostrand Reinhold Publication, 375P.
- Seilacher, A., 2007. *Trace Fossil analysis*. Springer-Verlag Publication Berlin, 226p.
- Shaw A., B., 1964. *Time in Stratigraphy*. McGraw- Hill Publication, New York, 365P.
- Selly, R., C., 2000. *Applied sedimentology*. Second edition, Academic Press San Deigo, 446p.
- Sloss, L., L., 1963. Sequence in the cratonic interior of North America. *Geology Society America Bulletin*, 74, 93-114.
- Stocklin, J., Eftekhar- nezhad, J. and Hushmandzodeh, A., (1965). *Geology of the Shotri Range*. Geo.Sur. Iran, Rep.39, 63p.
- Stow, D. A. V., 2005. *Sedimentary rocks in the Field*. Manson Publishing Ltd. 163P.
- Teichert, C., Kummel, B., Sweet, W.C., 1973. Permian-Triassic strata, Kuh-e-Ali Bashi, North western Iran. *Bulletin of the Museum of Comparative Zoology*, 145, 359-472.
- Tucker, M., 2001. *Sedimentary petrology*, BlackWell Science publication, Third edition, 262p.
- Tucker, M., E., 2003. *Sedimentary rocks in the Field*. John Wiley & Sons Ltd, 250 p.
- Van Hinte, J., 1978, *Geohistory analysis – application of micropaleontology in exploration geology*, *American Association of Petrologists and Geologists Bulletin* **62**(2):201–222.
- Van Hinte, J., 1982, *Synthetic seismic sections from biostratigraphy*, *American Association of Petrologists and Geologists Memoir* **34**:675–685.
- von Alberti, F. A., 1834, *Beitrag zu einer Monographie des Bunten Sandsteins, Muschelkalks und Keupers und die Verbindung dieser Gebilde zu einer Formation*. Stuttgart and T'ubingen: Verlag der J. G. Cottaishen Buchhandlung, p. 326.
- Walliser, O. H. (ed.), 1996, *Global events and event stratigraphy in the Phanerozoic: results of international interdisciplinary cooperation in the IGCP Project 216 “Global Biological Events in Earth History”*. Berlin and Heidelberg, Springer-Verlag.
- Walther, J. (1894) *Einleitung in die Geologica Historische Wissenschaft*, Bd 3, *Lithogenesis der Gegenwart*. Fischer-Verlag, Jena; 535–1055.
- Wheeler, H. E., 1959a, Note 24 – Unconformity-bounded units in stratigraphy, *Bulletin of the American Association of Petroleum Geologists* **43**:1975–1977.

- Wheeler, H. E.,1959b, Stratigraphic units in time and space, American Journal of Science 257:692–706.
- Wheeler, H.,E. and Mallory, V.,S., 1956. Factors in lithostratigraphy. Am. Assoc. Petroleum Geologist Bulletin,40,2711-2723.
- Wright, V.P. and Burchette,T.,P.,1998. Carbonate Ramp. The Geological Society special publication, London, 465p.